

เอกสารเสริมความรู้

การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ระดับประถมศึกษาปีที่ 6

โดย
สกาวรัตน์ ไกรมาก
ตำแหน่งศึกษานิเทศก์ วิทยาลัยศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (อังกฤษ)
กลุ่มนิเทศติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษา
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะเยา เขต 2

คำนำ

เอกสารเสริมความรู้การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเล่มนี้ เป็นเอกสารที่ได้คิดค้น ศึกษา รวบรวม วิเคราะห์ สังเคราะห์ และจัดทำขึ้นเพื่อเป็นสารสนเทศสำหรับครูผู้สอน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) เพื่อเสริมความรู้ความเข้าใจ และนำไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารให้มีประสิทธิภาพและสอดคล้องตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และตามนโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งมีเนื้อหาทั้งหมด 5 ตอน ครอบคลุมความรู้ในเรื่อง การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร กรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรป (The common European Framework of Reference for Language : CEFR) การวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ แกนกลาง กลุ่มคำ ตัวอย่างประโยคภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร การสอน Phonics คำศัพท์ตามหมวดหมู่ คำศัพท์ตามระดับกรอบ CEFR และการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

หวังเป็นอย่างยิ่งว่าเอกสารเสริมความรู้การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเล่มนี้ จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ในระดับประถมศึกษา ปีที่ 6 ในการนำไปศึกษาเรียนรู้ด้วยตนเอง นำไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนรู้ และใช้ประกอบการรับบริการนิเทศ เพื่อจะช่วยเหลือส่งเสริมสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และส่งผลให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดี มีความรู้ ทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเป็นอย่างดี

สกวรัตน์ ไกรมาก

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะเยา เขต 2

คำชี้แจง

เอกสารเสริมความรู้การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเล่มนี้ เป็นเอกสารที่พัฒนาขึ้นเพื่อใช้ประกอบการรับกรณีพิเศษ ใช้ในการศึกษาเรียนรู้ด้วยตนเอง เป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ระดับประถมศึกษาปีที่ 6 ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะเยา เขต 2 โดยเอกสารมีเนื้อหาทั้งหมด 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching : CLT)

ตอนที่ 2 กรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรป (The common European Framework of Reference for Language : CEFR)

ตอนที่ 3 ตัวอักษร สระและการออกเสียง phonics

ตอนที่ 4 ตัวชี้วัด สาระการเรียนรู้แกนกลาง คำศัพท์ กลุ่มคำ ประโยค ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ตอนที่ 5 การวัดและประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

เอกสารเสริมความรู้นี้ ประกอบด้วยเนื้อหาสาระและแบบทดสอบท้ายบททุกตอน ซึ่งเอกสารทั้ง 5 ตอน มีเนื้อหาที่ช่วยให้ผู้อ่านมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร กรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรป (The common European Framework of Reference for Language : CEFR) สระและการออกเสียง Phonics ตัวชี้วัด สาระการเรียนรู้แกนกลาง การยกตัวอย่างคำศัพท์ กลุ่มคำ และประโยคในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มีการรวบรวมคำศัพท์ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 คำศัพท์ตามกรอบ CEFR คำศัพท์ตามหมวดหมู่และการวัดและประเมินผลการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เมื่อผู้อ่านได้อ่านและศึกษาเอกสารแล้ว ขอให้ทำแบบทดสอบท้ายบทเพื่อประเมินผลการเรียนรู้ของตนเอง หวังเป็นอย่างยิ่งว่าครูจะนำเอกสารเสริมความรู้นี้ไปใช้ในการเสริมสร้างความรู้และพัฒนาตนเอง นำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารให้มีประสิทธิภาพ

สกวรัตน์ ไกรมาก

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะเยา เขต 2

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	ก
คำชี้แจง	ข
สารบัญ	ค
ตอนที่ 1 การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching : CLT)	1
- ความหมายการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	1
- หลักการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	2
- ขั้นตอนการเรียนการสอนตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร	5
- กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร	7
- แนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	8
- กระบวนการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	11
- การสอนทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน	14
- ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารตามกรอบ CEFR	23
- ตัวอย่างการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ 2W3P	34
- แบบทดสอบท้ายบท	38
ตอนที่ 2 กรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรป The common European Framework of Reference for Language (CEFR)	40
- กรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรป (CEFR)	40
- คุณภาพผู้เรียนตามกรอบ CEFR	42
- แบบทดสอบท้ายบท	48
ตอนที่ 3 ตัวอักษร สระและการออกเสียง phonics	50
- เสียงตัวอักษรภาษาอังกฤษ	50
- การฝึกอ่านตัวอักษรและออกเสียงตัวอักษรภาษาอังกฤษ	51
- การฝึกเน้นย้ำการออกเสียงสระภาษาอังกฤษ	53
- ตัวอย่างแบบฝึกประสมคำ	57
- ประโยชน์ของการเรียนโฟนิกส์ (Phonics)	62
- แบบทดสอบท้ายบท	63

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ตอนที่ 4 ตัวชี้วัด สาระการเรียนรู้แกนกลาง คำศัพท์ กลุ่มคำ ประโยค ภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสาร	65
- ตัวชี้วัด สาระการเรียนรู้แกนกลาง คำศัพท์ กลุ่มคำ ประโยค ระดับประถมศึกษาปีที่ 6	65
- คำศัพท์ภาษาอังกฤษพื้นฐานระดับประถมศึกษาปีที่ 6 วิเคราะห์ตามกรอบ CEFR	75
- คำศัพท์ตามหมวดหมู่	85
- แบบทดสอบท้ายบท	99
ตอนที่ 5 การวัดและประเมินผลการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	101
- จุดมุ่งหมายในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้	101
- วัตถุประสงค์การวัดผลการเรียนการสอน	102
- การวัดและประเมินผลแบบทางเลือก (Alternative Assessment)	102
- ลักษณะการประเมินตามสภาพจริง (Authentic Assessment)	106
- ตัวอย่างรูบรีค (Rubric) หรือเกณฑ์การประเมิน	108
- การวัดและประเมินผลภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	112
- แบบทดสอบท้ายบท	115
บรรณานุกรม	117
ประวัติผู้เขียน	118

ตอนที่ 1

การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching : CLT)

ความหมายของการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching : CLT) เป็นแนวคิดในการสอนภาษาที่มุ่งเน้นความสำคัญของตัวผู้เรียน ให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้จริง มีการจัดลำดับการเรียนรู้เป็นขั้นตอนตามกระบวนการใช้ความคิดของผู้เรียน ซึ่งเชื่อมระหว่างความรู้ทางภาษา ทักษะทางภาษาและความสามารถในการสื่อสาร เพื่อให้ผู้เรียนต้องคำนึงถึงการสื่อสารในชีวิตจริง กิจกรรมและภาระงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสารจริง สื่อที่ใช้ก็เป็นสื่อจริง แต่ก็ได้ละเลยความรู้ด้านไวยากรณ์ เมื่อเกิดความผิดพลาดทางด้านไวยากรณ์เพียงเล็กน้อย แต่ยังสามารถสื่อสารได้ ครูผู้สอนไม่ควรขัดจังหวะโดยการแก้ไขให้ถูกต้องทันที ควรแก้ไขเมื่อความผิดพลาดนั้นทำให้เกิดความไม่เข้าใจหรือสื่อสารไม่ประสบความสำเร็จเท่านั้น ทั้งนี้เพื่อทำให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (Davies & Pearse, 2000 ; Brown, 2001 ; Richard, 2006 อ้างถึงใน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, ม.ป.ป. : 37)

Canale and Swain (1980 อ้างถึงใน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, ม.ป.ป. : 37 - 38) ได้แยกองค์ประกอบของความสามารถในการสื่อสารไว้ 4 องค์ประกอบ ดังนี้

1. ความสามารถทางด้านไวยากรณ์หรือโครงสร้าง (Linguistic competence and Grammatical competence) หมายถึง ความรู้ด้านภาษา ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ โครงสร้างของคำ ประโยค ตลอดจนการสะกดและการออกเสียง
2. ความสามารถด้านสังคม (Sociolinguistic competence) หมายถึง การใช้คำและโครงสร้างประโยคได้เหมาะสมตามบริบทของสังคม เช่น การขอโทษ การขอบคุณ การถามทิศทางและข้อมูลต่าง ๆ และการใช้ประโยคคำสั่ง เป็นต้น
3. ความสามารถในการใช้โครงสร้างภาษาเพื่อการสื่อความหมายด้านการพูดและเขียน (Discourse competence) หมายถึง ความสามารถในการเชื่อมระหว่างโครงสร้างภาษากับความหมายในการพูดและการเขียนตามรูปแบบและสถานการณ์ที่แตกต่างกัน
4. ความสามารถในการใช้กลวิธีในการสื่อความหมาย (Strategic competence) หมายถึง การใช้เทคนิคเพื่อให้การติดต่อสื่อสารประสบความสำเร็จ โดยเฉพาะการสื่อสารด้านการพูด เช่น การใช้ภาษาท่าทาง (body Language) การขยายความโดยใช้คำศัพท์อื่นแทนคำที่ผู้พูดนึกไม่ออก เป็นต้น

จากแนวคิดข้างต้น การสอนภาษาตามแนวทางการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้นเน้นการใช้ภาษาของผู้เรียนมากกว่าเน้นโครงสร้างทางไวยากรณ์ แต่ก็ไม่ได้ละเลยโครงสร้างทางไวยากรณ์ เพียงแต่เน้นการนำหลักไวยากรณ์เหล่านี้ไปใช้เพื่อการสื่อความหมายหรือการสื่อสาร จึงเป็นการให้ความสำคัญกับความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา (fluency) และความถูกต้อง (accuracy) ด้วย ดังนั้นการเรียนการสอนแนวนี้จะต้องเน้นการทำเพื่อการฝึกฝนการใช้ภาษาให้ใกล้เคียงสถานการณ์จริงมากที่สุด

หลักการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

1. ผู้เรียนได้รับการฝึกฝน รูปแบบภาษาที่เรียนจะใช้ได้ในสถานการณ์ที่มีความหมาย ครูต้องบอกให้ผู้เรียนทราบถึงจุดมุ่งหมายของการเรียน การฝึกการใช้ภาษาเพื่อให้การเรียนภาษาเป็นสิ่งที่มีความหมายต่อผู้เรียน ให้ผู้เรียนรู้สึกว่าการเรียนแล้วสามารถทำบางอย่างได้เพิ่มขึ้น สามารถสื่อสารได้ตามที่ตนต้องการ
2. จัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการหรือทักษะสัมพันธ์ (Integrated Skill) คือ ใช้ทักษะภาษาทั้ง 4 ประกอบด้วยกริยาท่าทาง ที่ควรจะได้ทำพฤติกรรมเช่นเดียวกับในชีวิตจริง
3. ฝึกสมรรถภาพด้านการสื่อสาร (Communicative Competence) คือ ผู้เรียนทำกิจกรรมใช้ภาษามีลักษณะเหมือนในชีวิตประจำวันให้มากที่สุด เพื่อให้ผู้เรียนนำไปใช้ได้จริง กิจกรรมการหาข้อมูลที่ขาดหายไป (Information Gap) ผู้เรียนทำกิจกรรมนี้จะไม่ทราบข้อมูลของอีกฝ่ายหนึ่ง จำเป็นต้องสื่อสารกันจึงทราบข้อมูล สามารถเลือกใช้ข้อความที่เหมาะสมกับบทบาท สถานการณ์ จำนวนภาษาในรูปแบบต่าง ๆ (function)
4. จัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนได้ใช้ความรู้ รวมทั้งประสบการณ์ที่ได้รับ สามารถแสดงความคิดเห็นหรือระดมสมอง (Brainstorming Activity) ฝึกการทำงานกลุ่มแสดงบทบาทสมมติ (Role Play) เกมจำลองสถานการณ์ (Simulation) การแก้ปัญหา (Problem Solving)
5. ฝึกผู้เรียนให้ใช้ภาษาในกรอบของความรู้ทางด้านหลักภาษา (Grammatical Competence) ความรู้เกี่ยวกับกฎเกณฑ์ของภาษา สื่อสารได้คล่อง (Fluency) เน้นการใช้ภาษาตามสถานการณ์ (function)
6. จัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามศักยภาพ
7. ส่งเสริมให้ผู้เรียนเป็นตัวของตัวเอง มีความรับผิดชอบและสนับสนุนให้ศึกษาหาความรู้ นอกชั้นเรียน
8. ผู้สอนต้องจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่สนองความสนใจของผู้เรียน
9. ให้โอกาสผู้เรียนพูดแสดงความคิดเห็นตามที่ต้องการ
10. ต้องช่วยชี้แนะ นำทางผู้เรียนให้คำแนะนำในระหว่างการทำกิจกรรม พร้อมกับตรวจความก้าวหน้าทางการเรียนของผู้เรียน

Jack C. Richards : 22 - 23) ได้ให้ข้อสรุป 10 ประการในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (Ten core assumption of current communicative Language teaching) ไว้ดังนี้

1. Interaction : การเรียนรู้ภาษาที่สองจะเกิดขึ้นได้ง่ายถ้าผู้เรียนได้ปฏิสัมพันธ์หรือสื่อสารในภาษานั้นอย่างมีความหมาย

2. Effective tasks : กิจกรรมภาษาหรือแบบฝึกหัดที่มีคุณภาพในชั้นเรียนจะทำให้ผู้เรียนมีโอกาสที่จะสื่อความหมายในภาษา เพิ่มพูนแหล่งการเรียนรู้ภาษา สังเกตการณ์ใช้ภาษาและมีส่วนในการร่วมสื่อสาร

3. Meaningful Communicative : การสื่อสารจะมีความหมายก็ต่อเมื่อผู้เรียนสื่อสารเรื่องเกี่ยวข้องกับตน น่าสนใจ และน่ามีส่วนร่วม

4. Integration of Skills : การสื่อสารเป็นกระบวนการเน้นภาพรวม (holistic process) ที่ต้องใช้ทั้งทักษะทางภาษาและหลายรูปแบบ

5. Language Discovery / Analysis/ Reflection : การเรียนภาษาเกิดจากการทำกิจกรรมการเรียนรู้แบบอุปนัย (inductive learning) คือ ผ่านกระบวนการค้นพบกฎและรูปแบบของภาษาด้วยตนเอง จากกิจกรรมการเรียนรู้ที่สอนกฎและรูปแบบของภาษา (deductive learning)

6. Accuracy & Fluency : การเรียนภาษาเป็นการเรียนรู้ที่ค่อยเป็นค่อยไป ที่ผู้เรียนเรียนรู้จากการใช้ภาษาและจากการลองผิดลองถูกในภาษาถึงแม้จะเป็นเรื่องธรรมดาที่เกิดขึ้นในการเรียนรู้ แต่เป้าหมายปลายทางของการเรียนภาษา คือ การมีความสามารถในการใช้ภาษาอย่างถูกต้องและเหมาะสม

7. Individuality : ผู้เรียนแต่ละคนมีหนทางพัฒนาภาษาของตนเอง และมีอัตราการพัฒนาที่ไม่เท่ากัน และมีความต้องการและแรงจูงใจในการเรียนภาษาที่ต่างกัน

8. Learning and Communication Strategies : การเรียนภาษาที่มีประสิทธิภาพขึ้นอยู่กับกลยุทธ์ในการเรียนและกลยุทธ์การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ

9. Teacher as a facilitator : บทบาทของผู้สอนในห้องเรียน คือ ผู้ช่วยสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้ สร้างโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกภาษา ให้ผลสะท้อนกลับในการใช้ภาษา การเรียนภาษาของผู้เรียนและแบ่งปันการเรียนรู้ซึ่งกันและกัน

10. Collaboration & Sharing atmosphere : ห้องเรียนเปรียบเสมือนชุมชนที่ผู้เรียนสามารถเรียนรู้แลกเปลี่ยนการเรียนรู้ซึ่งกันและกัน

Lottie Baker & Janet Orr (2014 อ้างถึงใน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ,ม.ป.ป. : 40 - 41) ได้สรุปการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารตามหลักทฤษฎีและงานวิจัยไว้ 4 ประการ ดังนี้

1. เน้นการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพด้วยความถูกต้องและคล่องแคล่ว (A focus on effective communication with accuracy and fluency) ความสามารถในการสื่อสารเป็นเป้าหมายของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร และการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพนั้นสัมพันธ์กับความถูกต้องในด้านไวยากรณ์และคำศัพท์ซึ่งต้องควบคู่ไปกับความคล่องแคล่วในการพูดและการเขียน

2. ความกล้าใช้ภาษาในการร่วมกิจกรรมกลุ่ม (Risk – taking in Cooperative Groups) กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือกันแสดงถึงการเพิ่มปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียน ซึ่งเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ซึ่งกิจกรรมกลุ่มนั้นมีความสำคัญยิ่งต่อการเริ่มใช้ภาษาของนักเรียนที่ประหม่าในการพูดต่อหน้ากลุ่มใหญ่ กิจกรรมในกลุ่มเล็กๆ นั้นสร้างแรงจูงใจในการใช้ภาษาและกระตุ้นนักเรียนให้กล้าเสี่ยงในการใช้คำศัพท์และโครงสร้างภาษาใหม่

3. เชื่อมโยงกับความหมายและบริบท (Connected to Meaning and Context) ในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้น นักเรียนจะมีพัฒนาการทางภาษาด้วยการใช้ภาษาในชีวิตจริง สอดคล้องกับทฤษฎีทางสังคมวัฒนธรรมของ Vygotsky ที่ได้ให้ข้อสรุปเกี่ยวกับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไว้ว่า “วิธีที่ดีที่สุดที่จะเรียนรู้และสอนภาษา คือ การปฏิสัมพันธ์ทางสังคม ภาระงานด้านภาษาควรเชื่อมโยงกับบริบทของชีวิตจริงที่มีความหมายต่อนักเรียน

4. ทักษะการคิดวิเคราะห์ (Critical thinking skill) ทักษะการคิดวิเคราะห์มีความสำคัญมากขึ้นสำหรับนักเรียนในทุกสาขาวิชา ไม่เพียงแต่ด้านภาษาเท่านั้น ทฤษฎีการคิดที่รู้จักกันแพร่หลาย คือ ทฤษฎีการเรียนรู้ตามแนวคิดของบลูม (Blooms Taxonomy) ซึ่งนักเรียนจำเป็นต้องรู้จักทักษะการคิดในระดับสูงและระดับล่าง ทักษะในระดับล่าง คือการจำและความเข้าใจ เช่น การจดจำคำศัพท์ใหม่และเข้าใจวลีพื้นฐาน ทักษะในระดับสูง คือ การสังเคราะห์ ประเมินผล เช่น การรวบรวมข้อมูลย่อยในการเล่าเรื่องหรือการแสดงความคิดเห็น และการตัดสินใจด้วยเหตุผล ทักษะการคิดวิเคราะห์ที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพราะภาระงานด้านการสื่อสารนั้นต้องบูรณาการทั้งทักษะระดับล่างและระดับที่สูงขึ้น ในการสร้างภาษาใหม่นั้นนักเรียนต้องจดจำคำศัพท์ใหม่ สังเคราะห์ความคิดและประเมินทางเลือกที่ดีที่สุดในการสื่อสาร

ขั้นตอนการเรียนการสอนตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร

ขั้นตอนการเรียนการสอนตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารในที่นี้ของกล่าว วิธีการสอนแบบ 3P หรือ P-P-P ซึ่งมีขั้นตอน 3 ขั้นตอน ดัง Richard (2006 : 8) และ สุมิตรา อังวัฒนกุล (2540 : 112 - 115) ได้สรุปขั้นตอนวิธีสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ดังนี้

1. ขั้นนำเสนอ (Presentation) เป็นการให้ตัวป้อนทางภาษา (Language Input) แก่ผู้เรียน ซึ่งจัดเป็นขั้นการสอนที่สำคัญขั้นหนึ่ง ในขั้นนี้ครูจะนำเสนอเนื้อหาใหม่ โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้รับรู้และทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายและรูปแบบภาษาที่ใช้กันจริงโดยทั่วไป รวมทั้งวิธีการใช้ภาษา ไม่ว่าจะเป็นด้านการออกเสียง ความหมาย คำศัพท์ และโครงสร้างไวยากรณ์ที่เหมาะสมกับสถานการณ์ต่าง ๆ ควบคู่กันไป

2. ขั้นฝึกปฏิบัติ (Practice) เป็นการฝึกให้ผู้เรียนมีความแม่นยำในรูปแบบภาษา เพื่อจะสามารถนำไปใช้ในการสื่อสารต่อไป หลังจากที่ผู้เรียนได้รับรู้รูปแบบภาษาว่าเป็นอย่างไรและสื่อความหมายอย่างไรในขั้นนำเสนอไปแล้ว ในขั้นนี้ควรเป็นการฝึกที่เน้นความหมาย (Meaningfull drills) เพราะผู้เรียนมีความจำเป็นในการใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมาย การฝึกเน้นความหมายหลายแบบ เช่น ฝึกการแลกเปลี่ยนข้อมูล (Inform gap) การแสดงบทบาทสมมติ (Role – play) ฝึกด้วยการเล่นเกมที่มีการควบคุมการใช้ภาษา เป็นต้น

3. ขั้นนำไปใช้ (Production) เป็นการฝึกใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร เปรียบเสมือนการถ่ายโอนการเรียนรู้ภาษาจากสถานการณ์ในชั้นเรียนไปสู่การนำภาษาไปใช้จริง การฝึกใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารโดยทั่วไป มุ่งหวังให้ผู้เรียนได้ลองใช้ภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่จำลองสถานการณ์จริงหรือที่เป็นสถานการณ์จริงด้วยตนเอง โดยครูผู้สอนเป็นเพียงผู้แนะนำแนวเท่านั้น ส่วนผู้เรียนมีหน้าที่ในการผลิตภาษา กิจกรรมที่ให้ผู้เรียนปฏิบัติควรเป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนมีความต้องการและมีจุดมุ่งหมายในการสื่อสาร และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เลือกใช้ภาษาหรือเนื้อหาด้วยตนเองมากที่สุด อีกทั้งผู้เรียนควรจะได้ประเมินผลการสื่อสารของตนจากผลสะท้อนกลับของผู้ร่วมสื่อสารด้วย เพื่อให้การสื่อสารเหมือนจริงมากที่สุด

นอกจากนั้น มีนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงกระบวนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเป็น 2W3P จึงเป็นขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ 5 ขั้น (ภุขงค์ มัชฌิโม, 2559 : 56 – 57 ; อัมราภรณ์ หนูยอด และณัฐกร หิรัญโท, 2560 : 64) ดังนี้

1. ขั้นนำสู่บทเรียน (Warm up/Lead in) มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้นักเรียนเกิดความพร้อมแล้ว อยากรู้ อยากรเรียนในบทใหม่ เนื้อหาจะเชื่อมโยงไปสู่สาระสำคัญของบทนั้น ๆ เมื่อครูผู้สอนเห็นว่านักเรียนมีความพร้อม เกิดความสนใจและสนใจอยากเรียนแล้วก็เริ่มเรียนเนื้อหาต่อไป กิจกรรมที่กำหนดไว้ในขั้นนี้มีหลากหลาย เช่น เล่นเกม ปริศนาคำทาย เพื่อทบทวนความรู้ที่เรียนมาแล้ว

2. ขั้นนำเสนอ (Presentation) ในขั้นนี้ครูจะให้ข้อมูลทางภาษาแก่นักเรียน มีการนำเสนอศัพท์ใหม่ โครงสร้างทางไวยากรณ์ เนื้อหาใหม่ ให้เข้าใจทั้งรูปแบบและความหมาย กิจกรรมที่กำหนดไว้ประกอบด้วย การให้ฟังเนื้อหาใหม่ ให้นักเรียนฝึกพูดตาม ในขั้นนี้ครูเป็นผู้ให้ความรู้ทางภาษาที่ถูกต้องและเป็นแบบอย่าง ที่ถูกต้องในการออกเสียง คือ Informant (ผู้ให้ความรู้) รูปแบบของภาษาจึงเน้นที่ความถูกต้อง (Accuracy) เป็นหลัก ในขั้นนำเสนอนี้ เน้นการให้ผู้เรียนได้เข้าใจความหมาย (Meaning) ของไวยากรณ์ที่นำเสนอ ก่อนแล้วตามด้วยรูปร่างรูปแบบหรือโครงสร้างทางไวยากรณ์นั้น ๆ (Form) และจบลงด้วยการออกเสียง (Pronunciation) ดังนั้น ในขั้นนี้สามารถที่จะจดจำประเด็นสำคัญในการนำเสนอในรูปอักษรย่อ คือ MFP

3. ขั้นฝึก (Practice) ในขั้นนี้นักเรียนจะได้ฝึกใช้ภาษาที่เรียนมาแล้วในขั้นนำเสนอ โดยมีวัตถุประสงค์ ให้นักเรียนใช้ภาษาได้ถูกต้อง ขณะเดียวกันก็เน้นเรื่องการใช้ภาษาให้คล่องแคล่ว (fluency) การฝึกอาจจะฝึก ทั้งชั้น เป็นกลุ่ม เป็นคู่ หรือรายบุคคล ขั้นนี้เป็นโอกาสที่ครูจะแก้ไขข้อผิดพลาดของนักเรียนในการใช้ภาษา ซึ่งการแก้ไขข้อผิดพลาดนั้นควรทำหลังการฝึก หากทำระหว่างที่นักเรียนกำลังลองฝึกอยู่ ความมั่นใจ ที่จะใช้ภาษาให้คล่องแคล่วอาจลดลงได้ หรืออาจจะเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกอย่างอิสระ Learning by Doing

4. ขั้นการใช้ภาษา (Production) มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้นักเรียนนำคำหรือประโยคที่ฝึกมาแล้ว มาใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ในรูปแบบกิจกรรมหลากหลาย เพื่อให้เกิดความคล่องแคล่ว (fluency) และเกิดความสนุกสนาน ในขั้นนี้เป็นขั้นที่เน้นนักเรียนเป็นผู้ทำกิจกรรม ครูคอยให้ความช่วยเหลือ ถ้านักเรียน ผิดพลาด อย่าขัดจังหวะ ให้ปล่อยไปก่อน เพื่อให้นักเรียนรู้สึกสบายใจ กิจกรรมที่กำหนดไว้มีหลากหลาย เช่น การเล่นเกม การทำชิ้นงาน การทำแบบฝึก การนำเสนอผลงาน

5. ขั้นสรุป (Wrap up) เป็นขั้นสุดท้ายของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในแต่ละชั่วโมงจุดประสงค์ คือ เพื่อสรุปสิ่งที่ได้เรียนแล้ว กิจกรรมที่เสนอแนะไว้จะเป็นการนำเสนอรายงานของกลุ่มทำแบบฝึกหัด เพื่อสรุปความรู้ หรือเล่นเกมเพื่อทดสอบสิ่งที่เรียนมาแล้ว

ในแต่ละขั้นของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ผู้สอนสามารถใช้กิจกรรมใดหลากหลายขึ้นอยู่กับบริบทด้านผู้เรียนและสิ่งแวดล้อม

กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (ม.ป.ป. : 60) ได้ให้ตัวอย่างการจัดกิจกรรมใน 3 ขั้นตอนสำคัญของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้น สามารถใช้กิจกรรมได้หลากหลายกิจกรรม ซึ่งครูผู้สอนจะต้องเลือกใช้ตามความเหมาะสมกับชั้นเรียนและนักเรียน ดังนี้

Presentation	Practice	Production
Rules	Drills	Role-play
Examples	Practice activities	Simulations
Diagrams	Elicited dialogues	Discussions
Timelines	Jazz chants	Debate
Substitution	Copying	Conversations
CCQS	Exercises	Stories
Questions about form	Guided writing	Poems
Questions	Examples	Essays
Problems/puzzles	Course book texts	Novels
Error analysis	Stories	Newspapers
Explanations/lectures	Discrete sounds, words	Blogs
Demonstrations	Course book tasks	Chat room
Gestures/mime	Cloze, etc.	Ads
Pictures/visual aids		E-mail/snail/mail
Cuisenaire rods		Tweets
Contexts and situations		
Repetition		
Elicitation		
Voice/intonation/silence		
Discussion		
Personalization		
Models/toys, etc.		

แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (ม.ป.ป. : 41) ได้กล่าวถึง แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Teaching Approach) เป็นแนวการสอนที่มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ อย่างเป็นประสิทธิภาพ ฝึกการใช้ภาษาในสถานการณ์จริงที่มีโอกาสพบในชีวิตประจำวัน และยังให้ความสำคัญ กับโครงสร้างไวยากรณ์ แนวการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารให้ความสำคัญกับการใช้ภาษา (Use) มากกว่าวิธีใช้ภาษา (Usage) นอกจากนี้ ยังให้ความสำคัญในเรื่องความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา (Fluency) และความถูกต้องของการใช้ภาษา (Accuracy) การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนจึงเน้นหลักสำคัญ ดังต่อไปนี้

1. ต้องให้ผู้เรียนเรียนรู้ว่ากำลังทำอะไร เพื่ออะไร ผู้สอนต้องบอกให้ผู้เรียนทราบถึงความมุ่งหมาย ของการเรียนและการฝึกใช้ภาษา เพื่อให้การเรียนภาษาเป็นสิ่งที่มีความหมายต่อผู้เรียน
2. การสอนภาษาโดยแยกเป็นส่วน ๆ ไม่ช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้ดีเท่ากับการสอนในลักษณะบูรณาการในชีวิตประจำวัน การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารจะต้องใช้ทักษะหลาย ๆ ทักษะรวม ๆ กันไป ผู้เรียนควรจะได้ฝึกฝนและใช้ภาษาในภาพรวม
3. ต้องให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมการใช้ภาษา ที่มีลักษณะเหมือนในชีวิตประจำวันให้มากที่สุด
4. ต้องให้ผู้เรียนฝึกการใช้ภาษามาก ๆ การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมในรูปแบบต่าง ๆ ให้มากที่สุดที่จะเป็นไปได้
5. ผู้เรียนต้องไม่กลัวว่าจะใช้ภาษาผิด

Jack C. Richard (2006 : 27 - 30) ได้เสนอวิธีการสอนเพื่อการสื่อสารอีก 2 วิธี ที่เน้นกระบวนการ คือ แนวการสอนภาษาโดยใช้เนื้อหาเป็นฐาน Content-Based Approach (CBI) และแนวการสอน ที่ยึดภาระงานเป็นฐาน Task-Based Instruction (TBI) โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. แนวการสอนภาษาโดยใช้เนื้อหาเป็นฐาน (Content-Based Approach) เป็นแนวการสอน ที่เน้นเนื้อหาสาระการเรียนรู้มาบูรณาการกับจุดหมายของการสอนภาษา กล่าวคือ ให้ผู้เรียนใช้ภาษา เป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ และในขณะเดียวกันก็พัฒนาการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารไปด้วย ดังนั้น การคัดเลือก เนื้อหาที่นำมาให้ผู้เรียนได้เรียนจึงเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง เพราะเนื้อหาที่คัดเลือกมาจะต้องเอื้อต่อการบูรณาการ การสอนภาษาทั้ง 4 ทักษะ คือ ฟัง พูด อ่าน เขียน นอกจากนี้ ยังช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนากระบวนการคิด วิเคราะห์ สามารถติดตาม ประเมินข้อมูลของเรื่องและพัฒนาการเขียนเชิงวิชาการที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนั้น ๆ ได้ ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ภาษาในลักษณะองค์รวม (Whole Language Learning)
2. แนวการสอนที่ยึดภาระงานเป็นฐาน (Task - Based Approach) เป็นการเรียนรู้ภาษาที่เกิดจากการปฏิสัมพันธ์ในขณะที่ทำภาระงานให้สำเร็จ ความรู้ด้านคำศัพท์และโครงสร้างจะเป็นผลที่ได้จาก

การฝึกใช้ภาษาในขณะทำกิจกรรม นิยมนำแนวคิดนี้ไปใช้กับนักเรียนในระดับประถมศึกษา เพราะเชื่อว่าการเรียนรู้ภาษาเกิดจากกระบวนการที่นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติงานจนคล่องตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้

การจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงาน มีจุดมุ่งหมาย 4 ประการ คือ

1. เพื่อให้สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสารและในการปฏิบัติภาระงานที่ได้รับมอบหมายได้เป็นผลสำเร็จ

2. เพื่อให้สามารถนำความรู้และประสบการณ์ทางภาษาที่ได้รับไปใช้ในชีวิตจริงได้

3. เพื่อพัฒนาทักษะการคิดโดยผ่านกระบวนการปฏิบัติภาระงาน

4. เพื่อให้สามารถปฏิบัติตนได้อย่างถูกต้องเหมาะสมในการทำงานร่วมกับผู้อื่น

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร. [ออนไลน์] ได้เสนอแนวทางการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ดังนี้

1. สอนให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาเกี่ยวกับสิ่งที่อยู่ใกล้ตัวหรือเกี่ยวกับสิ่งที่นักเรียนประสบอยู่ในชีวิตประจำวัน เช่น การสอบถาม การออกคำสั่ง การขอร้อง ฯลฯ

2. เน้นการฝึกภาษาแบบที่เจ้าของภาษาใช้ในการสื่อความหมายในชีวิตจริง แต่เป็นภาษาง่าย ๆ สำหรับผู้เริ่มเรียน แต่ครั้งที่ฝึก ครูจะต้องตั้งจุดประสงค์ที่แน่นอนว่าต้องการจะฝึกให้ใช้ภาษาเพื่อความหมายอะไร ในสถานการณ์เช่นใด

3. เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษให้มากที่สุดโดยอาศัยกิจกรรมคู่หรือกิจกรรมกลุ่ม เนื่องจากนักเรียนแต่ละคนมีความแตกต่างกันการใช้บทเรียนหรือวิธีการสอนแบบเดียวกันอาจไม่เหมาะกับนักเรียนทุกคนในชั้น เพราะนักเรียนบางคนเรียนเร็วบางคนเรียนช้า การแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มย่อยเพื่อทำกิจกรรมต่าง ๆ จะช่วยแก้ไขปัญหานี้

4. ครูผู้สอนควรฝึกทักษะการฟังแบบปกติทั่วไป (casual listening) และการฟังแบบมีจุดมุ่งหมาย (Focused listening) โดยใช้กิจกรรมง่าย ๆ เช่น ฟัง และพูดตาม ฟังแล้วทำเครื่องหมาย ฟังแล้ววาดภาพ ฟังแล้วโยงภาพให้สัมพันธ์กัน ฟังแล้วชี้ไปที่ของจริงหรือภาพนั้น ๆ ฟังแล้วปฏิบัติตาม เป็นต้น

5. ในการดำเนินการเรียนการสอนครูผู้สอนควรใช้ภาษาอังกฤษให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกเคยชินกับภาษาและเป็นแม่แบบสำหรับการฝึก

6. ครูผู้สอนควรรหาสื่อที่จะนำมาพัฒนาความสามารถของตนเองให้มากขึ้น

7. ครูผู้สอนควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้หลากหลายไม่ยึดติดอยู่กับกิจกรรมหรือสื่ออย่างใดอย่างหนึ่งจะทำให้ผู้เรียนเรียนด้วยความสนุกสนานไม่เกิดความเบื่อหน่าย เห็นประโยชน์ และเป็น การสร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียนซึ่งจะทำให้ผลการเรียนดีขึ้น

8. ครูผู้สอนจะต้องประเมินและให้ข้อมูลย้อนกลับแก่นักเรียนในการประเมินครูอาจใช้วิธีสุ่มเรียกนักเรียนบางคู่/บางกลุ่มให้ทำกิจกรรมหรือเสนอผลงานการประเมินและให้ข้อมูลย้อนกลับเป็นสิ่งจำเป็นมาก เพราะจะทำให้นักเรียนได้ทราบถึงความสำเร็จหรือความล้มเหลวในการทำกิจกรรม

9. ครูผู้สอนจะต้องสร้างบรรยากาศแห่งความประทับใจที่ดีของผู้เรียนให้ได้ก่อนลงมือทำการสอนในแต่ละครั้ง การเริ่มสอนชั่วโมงแรกยังไม่ควรเริ่มสอนเนื้อหาวิชาทันทีแต่ควรสร้างความคุ้นเคยสร้างบรรยากาศที่เป็นมิตร นุ่มนวล เปี่ยมด้วยความเมตตา ให้ความอบอุ่นและความเป็นกันเองกับนักเรียน ผู้เรียนจะมีความประทับใจที่ดีต่อผู้สอน จะทำให้การดำเนินการสอนต่อ ๆ ไป เป็นไปอย่างราบรื่น

10. ครูผู้สอนต้องไม่รีบเร่งสอนให้จบบทเรียน เพราะปริมาณเนื้อหาที่นักเรียนจะต้องเรียนนั้นไม่สำคัญเท่ากับความสามารถในการใช้ภาษาได้อย่างแท้จริง การสอนภาษาอังกฤษในระดับเริ่มต้นควรสอนให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาเกี่ยวกับสิ่งที่อยู่ใกล้ตัวหรือเกี่ยวกับ สิ่งที่นักเรียนประสบอยู่ในชีวิตประจำวันด้วยภาษาง่าย ๆ ในการฝึกแต่ละครั้ง ผู้สอนต้องตั้งจุดประสงค์ที่แน่นอนว่าต้องการจะฝึกให้ใช้ภาษาเพื่อความหมายอะไร ในสถานการณ์เช่นใด

11. ครูผู้สอนต้องมีเทคนิคการแก้ไขข้อผิดพลาดในการใช้ภาษาของผู้เรียนที่เหมาะสม การเรียนภาษาในอดีตเน้นความถูกต้องของภาษาเป็นสำคัญ ผู้สอนจะแก้ไขข้อผิดพลาดของผู้เรียนทุกครั้งที่กระทำเช่นนี้ก่อให้เกิดผลเสียมากกว่าผลดีเพราะจะทำให้ผู้เรียนเกิดความไม่มั่นใจในการใช้ภาษา จึงพยายามหลีกเลี่ยงการใช้ภาษาอยู่เสมอ ก่อให้เกิดความท้อถอยที่จะใช้ภาษาและมีเจตคติที่ไม่ดีต่อการเรียนภาษา ความผิดพลาดในการใช้ภาษาของผู้เรียนเป็นเรื่องของความปกติและธรรมดา ดังนั้นการแก้ไขคำผิดของนักเรียนอาจทำได้ทันทีในชั้นการสอนที่เน้นความถูกต้อง (accuracy) แต่ในชั้นการสอนการฝึกที่ต้องการเน้นความคล่อง (fluency) ก็จัดบันทึกไว้สรุปแก้ไขภายหลังการสอนแต่ละครั้งหรือโอกาสที่เหมาะสม เพราะแนวการเรียนภาษาเพื่อสื่อสารให้มีความสำคัญกับการใช้ภาษา (use) มากกว่าวิธีใช้ภาษา (usage) ผู้สอนจึงไม่ควรแก้ไขข้อผิดพลาดของผู้เรียนทุกครั้ง ควรแก้ไขเฉพาะที่จำเป็น มิฉะนั้นอาจทำให้ผู้เรียนขาดความมั่นใจและไม่กล้าใช้ภาษาในการทำกิจกรรมต่าง ๆ

12. ครูผู้สอนควรเป็นต้นแบบที่ดีในการออกเสียงที่ถูกต้อง ตลอดจนการใช้กิริยา ท่าทาง สีหน้า และน้ำเสียงประกอบในการสื่อความหมายและต้องสนใจฟังในสิ่งที่ผู้เรียนพูดอย่างตั้งใจ ผู้สอนที่ต้องการพัฒนาทักษะการพูดของผู้เรียน ต้องเป็นแบบอย่างที่ดีในการพูดและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้พูด มีใจฟังอย่างเดียว และถ้าผู้เรียนได้เรียนรู้ภาษามาก ๆ เขาก็จะเรียนทักษะอื่น ๆ ได้เร็ว

13. ครูผู้สอนควรลดบทบาทการพูดของตน โดยพยายามให้ผู้เรียนได้มีโอกาสพูดให้มาก ในการสอนแต่ละครั้งครูผู้สอนควรพูดไม่เกิน 25% อีก 75% เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้พูดเพื่อจะได้เรียนรู้และฝึกใช้ภาษาอังกฤษให้มากที่สุดตอนหนึ่งในช่วงแรก ๆ ไม่ควรบังคับให้นักเรียนพูดในขณะที่เขายังไม่มีความพร้อมที่จะพูด การเรียนภาษาจะได้ผลช้าลงถ้าผู้เรียนรีบร้อนที่จะพูดเร็วเกินไป ก่อนที่จะสามารถฟังภาษาให้เข้าใจและรู้ศัพท์มากพอสมควรแล้ว ครูอาจนำวิธีสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทางมาใช้ เพื่อให้ผู้เรียน

รู้สึกว่าคุณประสบความสำเร็จในการเรียนกระบวนการสอน การจัดกิจกรรมและบทบาทการสอน เพื่อการสื่อสารดังที่กล่าวมานับว่า เป็นสิ่งสำคัญก่อให้เกิดพฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษที่พึงประสงค์ ดังจะได้กล่าวต่อไป

กระบวนการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

กระบวนการเรียนการสอนตามแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพนั้น ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบ 3 ประการคือ กิจกรรม เทคนิคการสอน และบทบาทของผู้เรียนและครูผู้สอน

1. กิจกรรม เป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญมากในกระบวนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพราะเป็นส่วนที่ช่วยให้ผู้เรียนมีโอกาสได้ใช้ภาษาในการสื่อสารที่สมจริงในห้องเรียน (Richards, 2006 : 23 - 25) กิจกรรมที่ดีนั้นจะขึ้นอยู่กับลักษณะของกิจกรรม และลักษณะของการจัดกิจกรรม

1.1 ลักษณะของกิจกรรมที่เอื้อต่อการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มีดังนี้

- 1) กิจกรรมสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
- 2) กิจกรรมมีจุดมุ่งหมายในการใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมาย
- 3) กิจกรรมทำให้เกิดความจำเอนที่จะสื่อความหมาย
- 4) กิจกรรมเปิดโอกาสให้ผู้เรียนรับรู้ผลของการสื่อความหมาย
- 5) กิจกรรมน่าสนใจและท้าทาย
- 6) กิจกรรมเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีโอกาสเลือกตามความต้องการ
- 7) กิจกรรมเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ความรู้และประสบการณ์ที่มีอยู่
- 8) กิจกรรมฝึกให้ผู้เรียนมีกลยุทธ์การเรียนรู้

1.2 ลักษณะของการจัดกิจกรรม การจัดกิจกรรมในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารนั้น สามารถทำได้หลายลักษณะ ก่อให้เกิดปฏิสัมพันธ์หลายรูปแบบในชั้นเรียน เช่น ปฏิสัมพันธ์ระหว่าง ผู้เรียน - บทเรียน ผู้เรียน - ผู้เรียน ผู้เรียน - ครูผู้สอน ที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาในรูปแบบต่าง ๆ ลักษณะการจัดกิจกรรมมีดังนี้

1) การจัดกิจกรรมรายบุคคล (Individual work) เป็นกิจกรรมที่ฝึกพึ่งตนเองในการเรียนรู้ (Autonomous learning) เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกทำกิจกรรมตามลีลาการเรียนรู้ (Learning style) ในรูปแบบที่ตนต้องการ ในเวลาที่เหมาะสมกับตนเอง และสามารถทำได้นอกชั้นเรียน กิจกรรมที่เหมาะสมกับกิจกรรมรายบุคคล ได้แก่ การอ่านหนังสือนอกเวลา การเล่นเกมต่าง ๆ เช่น เกมปริศนาอักษรไขว้ เกมสร้างคำ เป็นต้น

2) การจัดกิจกรรมแบบคู่ (Pair work) เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนด้วยกันที่จะต้องคิดและทำร่วมกัน (Collaborative learning) ทำให้เกิดการใช้ภาษาในสถานการณ์

ที่เหมือนจริง อย่างไรก็ตามระหว่างทำกิจกรรมครูผู้สอนจะเป็นผู้ควบคุม คอยให้ความช่วยเหลือเมื่อผู้เรียนต้องการกิจกรรมที่เหมาะสมกับกิจกรรมรายคู่ ได้แก่ การถามหาข้อมูลที่ตนขาดหายไปจากคู่มือของตน (Information gap) การแสดงบทบาทสมมติ (role - play) เป็นต้น

3) การจัดกิจกรรมแบบกลุ่ม (Group work) เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีภาวะอิสระ (Autonomy) ลดการพึ่งครูผู้สอน จำนวนผู้เรียนในแต่ละกลุ่มขึ้นอยู่กับลักษณะงานแต่ไม่ควรเกิน 6 คน กิจกรรมที่เหมาะสมกับกิจกรรมแบบกลุ่ม ได้แก่ การอภิปราย (Discussion) การอ่านและฟังสวดต่าง ๆ ของเรื่องราวแล้วนำส่วนเหล่านี้มาปะติดปะต่อกัน (Jigsaw reading/listening) การช่วยหาข้อมูลเพื่อมาทำโครงการการเล่นเกมนต่าง ๆ เช่น เกมต่อคำ เกมยี่สิบคำถาม เป็นต้น

4) การจัดกิจกรรมแบบทำร่วมกันทั้งชั้น (Class work) เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับครูผู้สอน เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนทำพร้อมกันทั้งห้อง ครูผู้สอนสามารถชี้แนะและควบคุมกิจกรรมได้มากกว่ากิจกรรมที่จัดในลักษณะอื่น กิจกรรมที่เหมาะสมกับกิจกรรมแบบทำร่วมกันทั้งชั้น ได้แก่ การฝึกออกเสียงคำ ฝึกการอ่านออกเสียง การทำตามคำสั่ง การอภิปรายแสดงความคิดเห็น เป็นต้น

2. เทคนิคการสอน เทคนิคการสอนเป็นองค์ประกอบที่สำคัญมากในกระบวนการเรียนการสอนเพื่อการสื่อสาร เพราะเทคนิคการสอนที่เหมาะสมจะช่วยให้การเรียนการสอนเพื่อการสื่อสารประสบความสำเร็จ เทคนิคการสอนที่มีประสิทธิภาพ ได้แก่

2.1 ให้ผู้เรียนได้พบและได้ใช้ภาษาในการสื่อสารใหม่มากที่สุด การสื่อสารที่สมจริงคือการที่ผู้เรียนมุ่งความสนใจไปที่สารที่สื่อออกมาหรือสารที่ต้องการสื่อออกไป ไม่ใช่มุ่งที่ตัวภาษา

2.2 ใช้อุปกรณ์และสื่อการสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจภาษาได้ง่ายขึ้น สื่อตามแนวการสอนแบบ CLT ประกอบด้วย

1) เนื้อหา (Text-based materials) คือ แบบเรียนที่จัดกิจกรรมเน้นการสอนแบบ CLT ซึ่งมีกิจกรรมให้ผู้เรียนแสดงบทบาทสมมติ กิจกรรมคู่ หรือกิจกรรมกลุ่ม

2) งาน/กิจกรรม (Task-based materials) คือ สื่อที่เน้นการทำกิจกรรมและภาระงานที่เน้นให้ผู้เรียนได้ทำงานกลุ่มเพื่อให้เกิดกระบวนการเรียนรู้

3) สื่อจริง (Realia/Authentic materials) คือ สื่อที่ใช้จริงในชีวิตประจำวัน เช่น ป้ายประกาศ โฆษณา รูปภาพ แผนที่ แผนที่ และหนังสือพิมพ์ เป็นต้น

2.3 ทหารวิธีการที่ทำให้ผู้เรียนไม่รู้สึกเครียดระหว่างเรียน และสร้างบรรยากาศที่ทำให้ผู้เรียนไม่อายเวลาตอบผิด

2.4 ศึกษาความสนใจของผู้เรียนและแทรกสิ่งที่คุณเรียนสนใจไว้ในบทเรียนด้วยและครูผู้สอนควรเรียนรู้ด้วยว่าผู้เรียนชอบทำงานกับคู่มือ

2.5 เน้นกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน (Process) มากกว่าผลงานการเรียนรู้ (Product)

3. บทบาทของครูผู้สอนและผู้เรียน

Jack C. Richards (2006 : 5) ได้เสนอบทบาทครูและผู้เรียนที่ต้องปรับเปลี่ยนในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ดังนี้

3.1 บทบาทครูผู้สอน (Teacher's role) ครูมีบทบาทเป็นผู้เตรียมและดำเนินการจัดกิจกรรมเพื่อการสื่อสาร ให้ผู้เรียนได้มีโอกาสใช้ภาษาใหม่มากที่สุด ครูผู้สอนจะควบคุมการเรียนในช่วงที่มีการฝึก รูปแบบภาษาเท่านั้น แต่ในช่วงที่ให้ผู้เรียนใช้ภาษา ครูผู้สอนจะลดบทบาทลงเป็นเพียงผู้กำกับรายการคอยให้ความสะดวก ตลอดจนให้ความช่วยเหลือเมื่อผู้เรียนต้องการเท่านั้น ครูจะกระตุ้นให้กำลังใจช่วยเหลือให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารให้ได้ความหมายและถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ อันเป็นการเชื่อมของวาระห้วงความสามารถทางไวยากรณ์ (grammar competence) และความสามารถทางด้านสื่อสาร (communicative competence) ของผู้เรียน และครูผู้สอนจะไม่ขัดจังหวะในขณะที่ผู้เรียนกำลังใช้ภาษา ถึงแม้ว่าผู้เรียนจะใช้ภาษาไม่ถูกต้องก็ตาม แต่ครูจะช่วยอธิบายและให้ความช่วยเหลือก็ต่อเมื่อการสื่อสารของผู้เรียนชะงักงัน อย่างไรก็ตาม ครูผู้สอนยังคงเป็นแหล่งความรู้ (Resource) ให้ผู้เรียนเมื่อเขาต้องการเป็นผู้เตรียมผู้เรียนให้พร้อมก่อนการเรียนรู้อีก รวมทั้งเป็นผู้ให้ข้อมูลทางภาษาแก่ผู้เรียน ครูผู้สอนต้องพยายามใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารในห้องเรียนให้มากที่สุด เป็นผู้สร้างบรรยากาศในห้องเรียนให้ผู้เรียนอยากเรียนรู้ นอกจากนี้ ครูผู้สอนยังเป็นผู้ประเมินผลการเรียนรู้และให้ข้อมูลสะท้อนกลับแก่ผู้เรียนอีกด้วย

3.2 บทบาทผู้เรียน (Learner's role) ในการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ผู้เรียนมีบทบาทสำคัญในห้องเรียนมากกว่าครูผู้สอน ผู้เรียนเป็นผู้มีส่วนร่วมในการเรียนรู้ ได้ลงมือใช้ภาษาด้วยตนเอง โดยการแลกเปลี่ยนข้อมูลกับเพื่อน การช่วยเหลือซึ่งกันและกันทำให้เกิดการเรียนรู้จากการทำกิจกรรมกลุ่มรวมกันและผู้เรียนพยายามเรียนรู้ด้วยตนเองเพิ่มขึ้นโดยนำสิ่งที่ตนเรียนรู้ในห้องเรียนเป็นเครื่องมือช่วยในการหาความรู้เพิ่มเติมนอกห้องเรียน เช่น การอ่านหนังสือภาษาอังกฤษ เรียนรู้เพิ่มเติมในสิ่งที่ตนสนใจจากห้องสมุดอินเทอร์เน็ต เป็นต้น นอกจากนี้ ผู้เรียนยังสามารถประเมินผลการเรียนรู้ด้วยตนเอง และสามารถให้ข้อมูลย้อนกลับแก่เพื่อนร่วมชั้นเรียนได้อีกด้วย

การสอนทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน

1. การสอนทักษะการฟังภาษาอังกฤษ

การออกแบบกิจกรรมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟัง ครูควรคำนึงถึงสถานการณ์หรือบริบท โดยเลือกเนื้อหา และออกแบบกิจกรรมที่หลากหลาย น่าสนใจ มีขอควรพิจารณา 2 ประการ คือ

1.1 สถานการณ์ในการฟัง สถานการณ์ที่ก่อให้เกิดการฟังภาษาอังกฤษได้นั้น ควรเป็นสถานการณ์ของการฟังที่เกิดขึ้นในชีวิตจริง สถานการณ์จริง หรือสถานการณ์จำลองในห้องเรียน ซึ่งอาจเป็นการฟังคำสั่งครู การฟังเพื่อนสนทนา การฟังบทสนทนาจากบทเรียน การฟังรายการวิทยุ โทรทัศน์ วิทยุทัศน์ คำสั่งครู การฟังเพื่อนสนทนา การฟังบทสนทนาจากบทเรียน การฟังรายการวิทยุ โทรทัศน์ วิทยุทัศน์

1.2 กิจกรรมในการสอนฟัง แบ่งเป็น 3 กิจกรรม คือ กิจกรรมก่อนการฟัง (Pre - listening) กิจกรรมระหว่างการฟัง หรือ ขณะที่สอนฟัง (While - listening) และกิจกรรมหลังการฟัง (Post - listening) แต่ละกิจกรรมอาจใช้เทคนิค ดังนี้

1) กิจกรรมก่อนการฟัง (Pre - listening) ผู้เรียนจะฟังขอความได้อย่างเข้าใจ ควรต้องมีข้อมูลบางส่วนเกี่ยวกับข้อความที่ฟัง โดยครูผู้สอนอาจใช้กิจกรรมนำให้ผู้เรียนได้มีข้อมูลบางส่วนเพื่อช่วยสร้างความเข้าใจในบริบท ก่อนการรับฟังสารที่กำหนดให้ เช่น การใช้รูปภาพ อาจให้ผู้เรียนดูรูปภาพที่เกี่ยวกับเรื่องที่จะฟัง สนทนา อภิปรายหรือหาคำตอบเกี่ยวกับภาพนั้น ๆ การเขียนรายการคำศัพท์ อาจจะทำให้ผู้เรียนจัดทำรายการคำศัพท์เดิมที่รู้จัก โดยใช้วิธีการเขียนบันทึกคำศัพท์ที่ได้ยินขณะรับฟังสารหรือการขีดเส้นใต้หรือวงกลมล้อมรอบคำศัพท์ในสารที่อ่านและฟังไปพร้อม ๆ กัน การอ่านคำถาม อาจให้ผู้เรียนอ่านคำถามที่เกี่ยวข้องกับเรื่องราวในสารที่จะฟัง เพื่อให้ผู้เรียนได้ทราบแนวทางว่าจะได้ฟังเกี่ยวกับเรื่องใด เป็นการเตรียมตัวล่วงหน้าเกี่ยวกับข้อมูลประกอบการฟัง และค้นหาคำตอบที่จะได้จากกรฟังสารนั้น ๆ การทบทวนคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องอาจทบทวนคำศัพท์จากความรู้เดิมที่มีอยู่แล้ว ซึ่งจะปรากฏอีกในสารที่จะได้ฟัง เป็นการช่วยทบทวนข้อมูลส่วนหนึ่งของสารที่จะได้เรียนรู้อีกใหม่จากการฟัง

2) กิจกรรมระหว่างการฟัง หรือกิจกรรมขณะที่สอนฟัง (While - listening) เป็นกิจกรรมที่ใหญ่ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติในขณะที่ฟังสารนั้น ๆ กิจกรรมนี้มีใช้การทดสอบการฟัง แต่เป็นการฝึกทักษะการฟังเพื่อความเข้าใจ

3) กิจกรรมหลังการฟัง (Post - listening) เป็นกิจกรรมที่มุ่งให้ผู้เรียนได้ฝึกการใช้ภาษาภายหลังจากที่ได้ฝึกปฏิบัติกิจกรรมระหว่างการฟังแล้ว เช่น อาจฝึกทักษะการเขียน สำหรับผู้เรียนระดับต้น โดยให้เขียนตามคำบอก (Dictation) ประโยคที่ได้ฟังมาแล้ว เป็นการตรวจสอบความรู้ความถูกต้องของการเขียนคำศัพท์ ส่วนวน โครงสร้างไวยากรณ์ ของประโยคนั้น ๆ หรือฝึกทักษะการพูดสำหรับผู้เรียนระดับสูง โดยการให้อภิปรายเกี่ยวกับสารที่ได้ฟังหรืออภิปรายเกี่ยวกับอารมณ์หรือเจตคติของผู้พูด

2. การสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

ในการจัดการเรียนการสอนการพูดภาษาอังกฤษควรจัดให้เหมาะสม โดยออกแบบกิจกรรม เพื่อเสริมทักษะการพูดจากงายไปหายากเพื่อลดความวิตกกังวลของนักเรียน กิจกรรมควรเป็นที่ยอมรับของเจ้าของภาษาด้วย นักเรียนควรได้รับการส่งเสริมพัฒนาการทางการพูดที่เหมาะสมและได้ฝึกบ่อย ๆ เพื่อการสื่อสารถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดและความต้องการของตนเองให้ผู้อื่นเข้าใจ โดยใช้น้ำเสียง อากัปกริยาซึ่งเป็นพฤติกรรมที่ไม่ใช่คำพูดด้วย และพูดใหญ่ถูกต้องและชัดเจนขึ้น การสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษมีขั้นตอนและกิจกรรมต่าง ๆ กัน ดังต่อไปนี้

2.1 ขั้นบอกจุดประสงค์และชี้แนะเนื้อหา ครูควรบอกให้นักเรียนรูถึงสิ่งที่จะเรียน โดยการตั้งคำถาม เล่าเรื่อง หรือใช้สื่อต่าง ๆ ช่วงหลังจากนำเสนอเนื้อหาซึ่งอยู่ในรูปบริบท ครูจะต้องให้นักเรียนสังเกตลักษณะของภาษา ความหมายของข้อความที่จะพูด เช่น ผู้พูดเป็นใคร พูดเกี่ยวกับอะไร สถานที่พูด และจุดประสงค์ในการพูด

2.2 ขั้นการฝึก การฝึกจะกระทำทันทีหลังจากเสนอเนื้อหา อาจจะฝึกพูดพร้อม ๆ กันหรือเป็นคู่ โดยการฝึกเริ่มจากการฝึกโดยมีกรอบหรือการควบคุม ต่อมาก็ลดการควบคุมลงจนนักเรียนสามารถใช้ภาษาได้

2.3 ขั้นถ่ายโอน เป็นขั้นตอนที่นำความรู้ที่ได้มาใช้ในการใช้ภาษาอย่างอิสระ ใกล้เคียงกับสถานการณ์ที่เป็นจริง เช่น การทำบทบาทสมมติ การนำเสนอ การสาธิต เป็นต้น

3. การสอนทักษะการอ่าน

3.1 การจำแนกประเภทการอ่าน

การแบ่งประเภทการอ่านแบ่งได้ 2 ประเภทคือ

1) การอ่านออกเสียง (Oral Reading) เป็นการอ่านเพื่อฝึกความถูกต้อง (Accuracy) และความคล่องแคล่ว (Fluency)

2) การอ่านในใจ (Silent Reading) เป็นการอ่านเพื่อรับรู้และทำความเข้าใจในสิ่งที่อ่าน ซึ่งเป็นการอ่านอย่างมีจุดมุ่งหมาย

1) การอ่านออกเสียง การฝึกให้นักเรียนอ่านออกเสียงได้อย่าง ถูกต้อง และคล่องแคล่ว ควรฝึกฝนไปตามลำดับ โดยใช้กิจกรรม ดังนี้

3.1.1) Basic Steps of Teaching (BST) มีขั้นตอนการฝึกต่อเนื่องกันไป ดังนี้

- ครูอ่านข้อความทั้งหมด 1 ครั้ง / นักเรียนฟัง
- ครูอ่านทีละประโยค / นักเรียนทั้งหมดอ่านตาม
- ครูอ่านทีละประโยค / นักเรียนอ่านตามที่สะคน (อาจข้ามขั้นตอนนี้ได้ ถ้านักเรียนส่วนใหญ่อ่านได้ดีแล้ว)

- นักเรียนอ่านคนละประโยค ใตต่อเนื่องกันไปจนจบข้อความทั้งหมด
- นักเรียนฝกอานเอง
- สุ่มนักเรียนอ่าน

1.2) Reading for Fluency (Chain Reading) คือ กิจกรรมการฝึกให้นักเรียนอ่านประโยค คนละประโยคอย่างต่อเนื่องกันไป เหมือนคนอ่านคนเดียวกัน โดยครูสุ่มเรียกนักเรียนจากหมายเลขลูกโซ่ เช่น ครูเรียก Chain-number One นักเรียนที่มีหมายเลขลงท้ายด้วย 2, 12, 22, 32, 42 จะเป็นผู้อ่านข้อความคนละประโยคต่อเนื่องกันไป หากสะดุดหรือติดขัดที่นักเรียนคนใด ถือว่าโซ่ขาด ต้องเริ่มต้นที่คนแรกใหม่หรือเปลี่ยน Chain-number ใหม่

1.3) Reading and Look up คือ กิจกรรมการฝึกให้นักเรียนแต่ละคนอ่านข้อความโดยใช้วิธีอ่านแล้วจำประโยค แล้วเงยหน้าขึ้นพูดประโยคนั้น ๆ อย่างรวดเร็ว คล้ายวิธีอ่านแบบนักข่าว

1.4) Speed Reading คือ กิจกรรมการฝึกให้นักเรียนแต่ละคนอ่านข้อความโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะเร็วได้ การอ่านแบบนี้อาจไม่คำนึงถึงความถูกต้องทุกตัวอักษร แต่ต้องอ่านโดยไม่ข้ามคำ เป็นการฝึก ธรรมชาติในการอ่านเพื่อความคล่องแคล่ว (Fluency) และเป็นการหลีกเลี่ยงการอ่านแบบสะกดทีละคำ

1.5) Reading for Accuracy คือ กิจกรรมการฝกอานที่มุ่งเน้นความถูกต้องชัดเจนในการออกเสียง ทั้ง stress / intonation / cluster / final sounds ให้ตรงตามหลักเกณฑ์ของการออกเสียง (Pronunciation) โดยอาจนำ Speed Reading มาใช้ในการฝึก และเพิ่มความถูกต้องชัดเจนในการออกเสียงสิ่งที่ต้องการ จะเป็นผลให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านได้อย่างถูกต้อง (Accuracy) และคล่องแคล่ว (Fluency) ควบคู่กันไป

2) การอ่านในใจ เป็นการอ่านเพื่อรับรู้และทำความเข้าใจในสิ่งที่อ่าน ซึ่งเป็นการอ่านอย่างมีจุดมุ่งหมายเช่นเดียวกับการฟัง ต่างกันที่การฟังใช้การรับรู้จากเสียงที่ได้ยิน ในขณะที่การอ่านจะใช้การรับรู้จากตัวอักษรที่ผ่านสายตา ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเป็นทักษะที่สามารถฝึกฝนให้นักเรียนเกิดความชำนาญและมีความสามารถเพิ่มพูนขึ้นได้ ด้วยเทคนิควิธีการโดยเฉพาะครูผู้สอนจึงควรมีความรู้และเทคนิคในการสอนทักษะการอ่านให้แก่นักเรียนเพื่อให้การอ่านแต่ละลักษณะประสบผลสำเร็จเทคนิคการอ่านเรื่องไหนเขาใจ

วิธีการอ่านมีหลายเทคนิควิธี แต่ที่สำคัญ ๆ และนิยมใช้กันมาก ดังนี้

1) Skimming

การอ่านแบบสกิมมิ่ง หรืออ่านแบบ “ข้ามคำ” นี้ เป็นรูปแบบการอ่านเร็วอย่างหนึ่ง คือ จะอ่านด้วยความเร็วค่อนข้างสูงมาก การอ่านแบบนี้จะไม่อ่านทุกคำแต่จะอ่านข้ามเป็นตอน ๆ ไป อาจจะเป็นคำ ประโยค หรือบรรทัด ๆ ไป ไม่ติดต่อกันก็ได้ กล่าวคือ อาจจะอ่านตอนนี้ก่อนแล้วข้ามไปประมาณสี่หรือห้าประโยค

จึงจะอ่านข้อความตอนใหม่ต่อไป ถ้าเห็นว่าจำเป็นและสำคัญ การอ่านในลักษณะนี้ ผู้อ่าน ทราบตีความเนื้อหา บางอย่างจะขาดหายไป อย่างไรก็ตาม การอ่านแบบนี้มีจุดมุ่งหมายสำคัญอยู่ 2 ประการ คือ

- 1.1) เพื่อจับสาระหรือใจความสำคัญ โดยทั่ว ๆ ไป
- 1.2) เพื่อเข้าใจรายละเอียดที่สำคัญบางสิ่งบางอย่างเท่านั้น

2) Scanning

การอ่านแบบสแกนนิ่ง หรือแบบ “กวาดสายตา” เป็นเทคนิคการอ่านเร็วอีกวิธีหนึ่งโดยใช้สายตาอ่านกวาดข้อความอย่างคร่าวๆ และรวดเร็ว การอ่านแบบนี้มีจุดมุ่งหมายเพียงเพื่อจะค้นหาข้อมูลหรือคำตอบเฉพาะสำหรับคำถามบางข้อที่ต้องการเท่านั้น เช่น การค้นหารายชื่อหรือเลขหมายโทรศัพท์ในสมุดโทรศัพท์ในการอ่านแบบกวาดสายตานั้น มีข้อควรจำไว้อย่างหนึ่งคือ ไม่จำเป็นต้องเข้าใจหรือรู้คำศัพท์ในข้อความที่กำลังอ่านนั้นหมดทุกคำ ทั้งนี้ เพราะว่าจุดมุ่งหมายในการอ่านของเราเพียงแต่ต้องการที่จะหาคำบางคำ ตัวเลขบางตัวหรือคำตอบบางข้อเท่านั้น ถ้าได้สิ่งที่ต้องการเหล่านี้แล้วก็ถือว่าได้ใช้เทคนิคการอ่านแบบนี้จนสัมฤทธิ์ผลตามที่ใฝ่ฝันหวังไว้

3) Surveying

การอ่านแบบสำรวจ Surveying เป็นการอ่านแบบสำรวจเบื้องต้น ใช้อ่านบทความหรือหนังสือประเภทที่มีเนื้อหาค่อนข้างยากและซับซ้อน เพื่อเป็นการตรวจสอบดูก่อน อย่างรวดเร็วและคร่าว ๆ ตั้งแต่เริ่มแรกเลยทีเดียว วาบทความหรือหนังสือสั้น ๆ สมควรที่จะอ่านให้ละเอียดและลึกซึ้งอีกต่อไปหรือไม่

4) Intensive Reading

การอ่านแบบเข้ม Intensive Reading ซึ่งมีจุดมุ่งหมายเพื่อการศึกษาหาข้อมูล เป็นการอ่านเชิงพิเคราะห์และละเอียดถี่ถ้วนเพื่อความถูกต้อง และความเข้าใจอย่างลึกซึ้งเกี่ยวกับความคิดและเหตุผลของผู้เขียนในเกือบทุกแง่มุมหรือทุกชั้นตอน การอ่านแบบเข้มนี้มักจะให้ความสำคัญในเรื่องของความเข้าใจในสิ่งที่อ่านมากกว่าความเร็ว

3.1 ขั้นตอนและกิจกรรมการสอนการอ่าน

กิจกรรมการสอนทักษะการอ่าน แบ่งเป็น 3 กิจกรรม คือ

1) กิจกรรมนำเข้าสู่การอ่าน (Pre - Reading Activities) เป็นการสร้างความสนใจและปูพื้นความรู้ในเรื่องที่จะอ่าน ครูผู้สอนอาจใช้กิจกรรมนำให้นักเรียนได้มีข้อมูลบางส่วนเพื่อช่วยสร้างความเข้าใจในบริบทก่อนเริ่มต้นอ่านสารที่กำหนดให้ โดยทั่วไป มี 2 ขั้นตอน คือ

- ขั้น Personalization เป็นขั้นสนทนา โต้ตอบ ระหว่างครูกับนักเรียน หรือระหว่างนักเรียนกับนักเรียน เพื่อทบทวนความรู้เดิมและเตรียมรับความรู้ใหม่จากการอ่าน

- ชั้น Predicting เป็นชั้นที่ให้นักเรียนคาดเดาเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่าน โดยอาจใช้รูปภาพ แผนภูมิหัวเรื่อง ฯลฯ ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่จะได้อ่าน แลวนำมาสนทนา หรืออภิปราย หรือหาคำตอบเกี่ยวกับภาพนั้น ๆ หรืออาจฝึกกิจกรรมที่เกี่ยวกับคำศัพท์ เช่น ซิตเสนต์ หรือวงกลมล้อมรอบคำศัพท์ ในสารที่อ่านหรืออ่านคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่จะได้อ่าน เพื่อให้นักเรียนได้ทราบแนวทางว่าจะได้อ่านสารเกี่ยวกับเรื่องใด เป็นการเตรียมตัวล่วงหน้าเกี่ยวกับข้อมูลประกอบการอ่าน และค้นหาคำตอบที่จะได้จากการอ่านสารนั้น ๆ หรือทบทวนคำศัพท์จากความรู้เดิมที่มีอยู่ ซึ่งจะปรากฏในสารที่จะได้อ่าน โดยอาจใช้วิธีบอกความหมาย หรือทำแบบฝึกหัดเติมคำ ฯลฯ

2) กิจกรรมระหว่างการอ่าน หรือขณะที่สอนอ่าน (While - Reading Activities) เป็นการทำความเข้าใจโครงสร้างและเนื้อความในเรื่องที่อ่าน กิจกรรมนี้มีไว้ใช้การทดสอบการอ่าน แต่เป็นการ “ฝึกทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ” กิจกรรมระหว่างการอ่านนี้ ควรหลีกเลี่ยงการจัดกิจกรรมที่มุ่งเน้นให้นักเรียนได้ปฏิบัติทักษะอื่น ๆ เช่น การฟัง หรือการเขียน อาจจัดกิจกรรมใหญ่โตตอบโต้บ้างเล็กน้อย เนื่องจากจะเป็นการเบี่ยงเบนทักษะที่ต้องการฝึกไปสู่ทักษะอื่นโดยมิได้เจตนา กิจกรรมที่จัดไว้ในขณะอ่านควรเป็นประเภทต่อไปนี้

- Questioning คือ การตั้งคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ขณะอ่านจบยอหน้าเพื่อให้ทราบวาใคร ทำอะไร ที่ไหน และอย่างไร

- Predicting คือ การให้คาดเดาวายยอหน้าต่อไปน่าจะพูดเกี่ยวกับอะไร

- Clarifying คือ การหาความชัดเจนของคำศัพท์ หรือวลี ในเนื้อเรื่องที่อ่าน

- Summarizing คือ การสรุปในแต่ละย่อหน้าที่อ่านเพื่อจับใจความสำคัญ

- Matching คือ อ่านแล้วจับคู่คำศัพท์ กับ คำจำกัดความ หรือ จับคู่ประโยค เนื้อเรื่องกับภาพแผนภูมิ

- Ordering คือ อ่านแล้วเรียงภาพ แผนภูมิ ตามเนื้อเรื่องที่อ่าน หรือ เรียงประโยค (Sentences) ตามลำดับเรื่องหรือเรียงเนื้อหาแต่ละตอน (Paragraph) ตามลำดับของเนื้อเรื่อง

- Completing คือ อ่านแล้วเติมคำ สำนวน ประโยค ขอความ ลงในภาพ แผนภูมิ ตาราง ฯลฯ ตามเรื่องที่อ่าน

- Correcting คือ อ่านแล้วแก้ไขคำ สำนวน ประโยค ขอความ ให้ถูกต้องตามเนื้อเรื่องที่ได้อ่าน

- Deciding คือ อ่านแล้วเลือกคำตอบที่ถูกต้อง (Multiple Choice) หรือ เลือกประโยคถูกผิด (True/False) หรือ เลือกว่ามีประโยชน์นั้น ๆ ในเนื้อเรื่องหรือไม่ หรือ เลือกวาประโยคนั้นเป็นข้อเท็จจริง (Fact) หรือ เป็นความคิดเห็น (Opinion)

- Supplying / Identifying คือ อานแลหาประโยคหัวข้อเรื่อง (Topic Sentence) หรือสรุปใจความสำคัญ (Conclusion) หรือ จับใจความสำคัญ (Main Idea) หรือตั้งชื่อเรื่อง (Title) หรือย่อเรื่อง (Summary) หรือหาข้อมูลรายละเอียดจากเรื่อง (Specific Information)

3) กิจกรรมหลังการอ่าน (Post-Reading Activities) เป็นกิจกรรมที่มุ่งให้นักเรียนได้ฝึกการใช้ภาษาในลักษณะทักษะสัมพันธ์เพิ่มขึ้นจากการอ่าน ทั้งการฟัง การพูดและการเขียน หลังจากที่ได้ฝึกปฏิบัติกิจกรรมระหว่างการอ่านแล้ว โดยอาจฝึกการแข่งขันเกี่ยวกับคำศัพท์ สำนวน ไวยากรณ์ จากเรื่องที่ได้อ่านเป็นการตรวจสอบทบทวนความรู้ ความถูกต้องของคำศัพท์ สำนวน โครงสร้างไวยากรณ์ หรือฝึกทักษะการฟัง การพูด โดยให้นักเรียนร่วมกันตั้งคำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่องแล้วช่วยกันหาคำตอบ สำหรับนักเรียนระดับสูง อาจให้พูดอภิปรายเกี่ยวกับอารมณ์หรือเจตคติของผู้เขียนเรื่องนั้น หรือฝึกทักษะการเขียน แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ได้อ่าน ให้แสดงบทบาทสมมติ ให้เขียนเรื่องหรือเขียนโต้ตอบ เช่น เขียนจดหมาย เขียนบทสนทนา เขียนแบบฟอร์ม วาดรูป เป็นต้น ควรฝึกให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น สรุปสาระและสิ่งที่ได้จากการอ่านหรือประสบการณ์ การคิดแก้ปัญหา หรือแสดงความคิดสร้างสรรค์ทุกครั้ง

วิธีการสอนควรเน้นการสื่อสารอย่างมีความหมาย ครูควรจัดกิจกรรมให้นักเรียนอ่านเพื่อสื่อสารอย่างมีความหมาย ไม่ใช่อ่านเพื่อตอบคำถามท้ายบทแต่เพียงอย่างเดียว วิธีสอนอ่านเพื่อการสื่อสารจึงเน้นเทคนิค ดังต่อไปนี้

- 1) การเติมข้อมูลที่ขาดหายไป (Information Gap)
- 2) การอ่านเพื่อแก้ปัญหา (Problem Solving)
- 3) การอ่านเพื่อถ่ายโอนข้อมูล (Information Transfer)

บทอ่านที่นำมาใช้สอนควรเป็นเอกสารจริง (Authentic Material) เอกสารจริงคือ เอกสารที่ไม่ได้เขียนขึ้นมาเพื่อจุดประสงค์ในการสอนภาษาโดยตรง เพราะบทอ่านที่เขียนขึ้นเพื่อเป็นเครื่องมือในการสอนศัพท์และไวยากรณ์ จะมีลักษณะที่ไม่เป็นธรรมชาติ เนื่องจากผู้เขียนจะคำนึงถึงโครงสร้างหรือหลักไวยากรณ์ที่ต้องการสอนมากเกินไป บทอ่านที่เป็นเอกสารจริงซึ่งใช้ในชีวิตประจำวัน ได้แก่ โฆษณา ขาวฉลากยาหรือป้ายประกาศ เป็นต้น และในการนำเอกสารจริงมาใช้ไม่ควรแก้ไขให้ภาษาง่ายขึ้นสรุปหรือย่อเพราะจะทำให้ขอความผิดไปจากเดิมเนื่องจากเอกสารที่ผู้อ่านจะไดพบในชีวิตประจำวันนั้นไม่มีใครมาปรับระดับความยากง่ายให้

4. การสอนทักษะเขียน

การสอนเขียนภาษาอังกฤษเป็นการฝึกทักษะการเขียนอย่างเป็นระบบที่ถูกต้อง อันเป็นรากฐานสำคัญในการเขียนเพื่อการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพในระดับสูงได้ต่อไป ดังนั้น สิ่งที่ต้องคำนึงถึงให้มากที่สุดคือ ต้องให้นักเรียนมีข้อมูลเกี่ยวกับ คำศัพท์ (Vocabulary) ไวยากรณ์ (Grammar) และเนื้อหา (Content) อย่างเพียงพอที่จะเป็นแนวทางให้นักเรียนสามารถคิดและเขียนได้

การสอนการเขียนควรคำนึงถึงองค์ประกอบด้านเนื้อหา (Content) ขอบเขตที่ผู้เขียนต้องการสื่อให้กับผู้อ่าน รูปแบบ (Form) การวางรูปแบบของการเขียนไวยากรณ์ (Grammar) การใช้กฎไวยากรณ์ และโครงสร้างประโยคต่างๆ ลีลาในการใช้ภาษา (Style) การเลือกใช้ศัพท์ สำนวนเพื่อให้เกิดอรรถรสทางภาษากลไกทางภาษา (Mechanics) การใช้เครื่องหมายวรรคตอน การสะกด คำศัพท์ และการใช้อักษรตัวเล็กและใหญ่ได้อย่างถูกต้อง

การสอนการเขียนอาจแบ่งได้เป็น 4 ลักษณะ ดังนี้

1. การเขียนแบบคัดลอก (Mechanical Copying) คือการลอกคำ ข้อความ หรือประโยค โดยไม่ต้องสร้างภาษาของตนเอง มักเป็นกิจกรรมที่ใช้กับนักเรียนในระดับต้น ๆ เช่น การคัดลายมือ เขียนตามรอยประ การโยงภาพและข้อความที่เขาคูกันแล้วลอกข้อความ จัดลำดับตัวอักษรแล้วเขียนคำให้ถูกต้อง หรือจัดลำดับประโยคและเขียนข้อความที่ถูกต้อง Mechanical Copying เป็นการฝึกเขียน โดยการคัดลอกคำ ประโยคหรือข้อความที่กำหนดให้ ในขณะที่เขียนคัดลอก นักเรียนจะเกิดการเรียนรู้ การสะกดคำ การประกอบคำเข้าเป็นรูปประโยค และอาจเป็นการฝึกอ่านในใจไปพร้อมกัน ข้อเสียของการเขียนในลักษณะนี้ คือในบางกิจกรรมนักเรียนอาจลอกคำ ข้อความหรือประโยคโดยไม่เข้าใจความหมาย และกิจกรรมการเขียนแบบนี้ไม่ได้เอื้อให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการสร้างภาษาของตนเอง ลักษณะกิจกรรมแบบนี้ อาจไม่ทาทายความสามารถของนักเรียน ครูจึงควรพิจารณาไม่ควรจัดกิจกรรมการเขียนในแบบนี้มากเกินไป

2. การเขียนแบบควบคุม (Controlled Writing) เป็นกิจกรรมในการสอนทักษะการเขียนที่มุ่งเน้นในเรื่องความถูกต้องของรูปแบบ โดยครูให้เนื้อหาและรูปแบบภาษาสำหรับนักเรียนใช้ในการเขียนครูจะเป็นผู้กำหนดส่วนที่เปลี่ยนแปลงให้นักเรียน นักเรียนจะถูกจำกัดในด้านความคิดอิสระ สร้างสรรค์ เช่น การเปลี่ยนรูปทางไวยากรณ์ คำศัพท์ในประโยค รูปแบบประโยคที่ต้องใช้ ตัวอย่างยอหนาสำหรับเขียนแบบหรือข้อความสำหรับเติมให้สมบูรณ์ ข้อดีของการเขียนแบบควบคุมนี้ คือ การป้องกันมิให้นักเรียนเขียนผิดตั้งแต่เริ่มต้น กิจกรรมที่นำมาใช้ในการฝึกเขียน เช่น

- Copying เป็นการฝึกเขียนโดยการคัดลอกคำ ประโยค หรือข้อความที่กำหนดให้ ในขณะที่เขียนคัดลอก นักเรียนจะเกิดการเรียนรู้การสะกดคำ การประกอบคำเข้าเป็นรูปประโยค และอาจเป็นการฝึกอ่านในใจไปพร้อมกัน

- Gap Filling เป็นการฝึกเขียนโดยเลือกคำที่กำหนดให้ มาเขียนเติมลงในช่องว่างของประโยค นักเรียนจะได้ฝึกการใช้คำชนิดต่าง ๆ (Part of Speech) ทั้งด้านความหมาย และด้านไวยากรณ์

- Re-ordering Words เป็นการฝึกเขียนโดยเรียงเรียงคำที่กำหนดให้เป็นประโยค นักเรียนได้ฝึกการใช้คำในประโยคอย่างถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ และเรียนรู้ความหมายของประโยคไปพร้อมกัน

- Changing Forms of Certain words เป็นการฝึกเขียนโดยเปลี่ยนแปลงคำที่กำหนดให้ ในประโยคให้เป็นรูปพจน์ หรือรูปกาลต่าง ๆ หรือรูปประโยคคำถาม ประโยคปฏิเสธ ฯลฯ นักเรียนได้ฝึกการเปลี่ยนรูปแบบของคำได้อย่างสอดคล้องกับชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค

- Substitution Tables เป็นการฝึกเขียนโดยเลือกคำที่กำหนดให้ในตารางมาเขียนเป็นประโยคตามโครงสร้างที่กำหนด นักเรียนได้ฝึกการเลือกใช้คำที่หลากหลายในโครงสร้างประโยคเดียวกัน และได้ฝึกทำความเข้าใจในความหมายของคำหรือประโยคด้วย

3. การเขียนแบบกึ่งควบคุม (Less – Controlled Writing) เป็นแบบฝึกเขียนที่มีการควบคุมน้อยลง และนักเรียนมีอิสระในการเขียนมากขึ้น การฝึกการเขียนในลักษณะนี้ ครูจะกำหนดเค้าโครงหรือรูปแบบ แล้วให้นักเรียนเขียนต่อเติมส่วนที่ขาดหายไปให้สมบูรณ์ วิธีการนี้ช่วยให้นักเรียนพัฒนาทักษะความสามารถในการเขียนได้มากขึ้น อันจะนำไปสู่การเขียนอย่างอิสระได้ในโอกาสต่อไป ตัวอย่างกิจกรรมฝึกการเขียนแบบกึ่งอิสระมีดังนี้

- Sentence Combining เป็นการฝึกเขียนโดยเชื่อมประโยค 2 ประโยคเข้าด้วยกัน ด้วยคำขยายหรือคำเชื่อมประโยค นักเรียนได้ฝึกการเขียนเรียงประโยคโดยใช้คำขยายหรือคำเชื่อมประโยคในตำแหน่งที่ถูกต้อง

- Describing People เป็นการฝึกการเขียนบรรยาย คน สัตว์ สิ่งของ สถานที่ โดยใช้คำคุณศัพท์ แสดงคุณลักษณะของสิ่งที่กำหนดให้ นักเรียนได้ฝึกการใช้คำคุณศัพท์ขยายคำนามได้อย่างสอดคล้อง และตรงตามตำแหน่งที่ควรจะเป็น

- Questions and Answers Composition เป็นการฝึกการเขียนเรื่องราว ภายหลังจากการฝึกถามตอบปากเปล่าแล้ว โดยอาจให้จับคู่แล้วสลับกันถามตอบปากเปล่าเกี่ยวกับเรื่องราวที่กำหนดให้แต่ละคนจดบันทึกคำตอบของตนเองไว้ หลังจากนั้นจึงให้เขียนเรียงเป็นเรื่องราว 1 ย่อหน้า นักเรียนได้ฝึกการเขียนเรื่องราวต่อเนื่องกัน โดยมีคำถามเป็นสื่อนำความคิด หรือเป็นสื่อในการค้นหาคำตอบ นักเรียนจะมีข้อมูลเป็นรายชื่อที่สามารถนำมาเรียงเรียงต่อเนื่องกันไปได้อย่างน้อย 1 เรื่อง

- Parallel Writing เป็นการฝึกการเขียนเรื่องราวเทียบเคียงกับเรื่องที่อ่าน โดยเขียนจากข้อมูลหรือประเด็นสำคัญที่กำหนดให้ ซึ่งมีลักษณะเทียบเคียงกับความหมายและโครงสร้างประโยคของเรื่องที่อ่าน เมื่อนักเรียนได้อ่านเรื่องและศึกษารูปแบบการเขียนเรียงเรียงเรื่องนั้นแล้ว นักเรียนสามารถนำข้อมูลหรือประเด็นที่กำหนดให้มาเขียนเลียนแบบ หรือเทียบเคียงกับเรื่องที่อ่านได้

- Dictation เป็นการฝึกเขียนตามคำบอก ซึ่งเป็นกิจกรรมที่วัดความรู้ความสามารถของนักเรียนในหลายๆ ด้าน เช่น การสะกดคำ ความเข้าใจด้านโครงสร้างประโยค ไวยากรณ์ รวมถึงความหมายของคำ ประโยค หรือข้อความที่เขียน

4. การเขียนแบบอิสระ (Free Writing) เป็นแบบฝึกเขียนที่ไม่มีการควบคุมแต่อย่างใด นักเรียนมีอิสระเสรีในการเขียน เปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็น จินตนาการอย่างกว้างขวาง การเขียนในลักษณะนี้ครูจะกำหนดเพียงหัวข้อเรื่องหรือสถานการณ์ แล้วให้นักเรียนเขียนเรื่องราวตามความคิดของตนเอง วิธีการนี้ ช่วยให้นักเรียนพัฒนาทักษะความสามารถในการเขียนได้เต็มที่ ข้อจำกัดของการเขียนลักษณะนี้ คือ นักเรียนมีข้อมูลที่เป็คลังคำ โครงสร้างประโยค ไวยากรณ์ เป็นองค์ความรู้ยู่คอนข้างน้อย

ส่งผลให้การเขียนอย่างอิสระนี้ ไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร กิจกรรมการเขียน เช่น การเขียนความเรียง ที่ครูกำหนดหัวข้อให้หรือเขียนบทสนทนา กิจกรรมการเขียนแบบนี้ครูจะต้องเตรียมนักเรียนเป็นอย่างดีก่อนที่จะให้นักเรียนเขียนโดยมีหลักในการเตรียมตัวดังนี้

4.1 กำหนดเนื้อหาก่อนการเขียนโดยการพูดเกี่ยวกับสิ่งที่จะเขียน ควรให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นมากที่สุด และอาจให้นักเรียนแต่ละคนสร้าง Web หรือเครือข่ายเนื้อหาเกี่ยวกับสิ่งที่จะเขียน จากนั้นจึงให้นักเรียนกำหนดโครงร่างของเรื่องที่จะเขียนโดยขยายความเนื้อหาจากคำที่อยู่ใน Web แลวจึงลงมือเขียน

4.2 ครูไม่ควรกำหนดหัวข้อเรื่องซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่นักเรียนมีประสบการณ์ ครูไม่ควรสั่งงานเขียนลักษณะนี้ให้เป็นการบ้านโดยมิได้ช่วยนักเรียนเตรียมตัวในการเขียน และไม่ควรถูกกำหนดให้นักเรียนเขียนหัวข้อหรือเรื่องที่ยากเกินความสามารถของนักเรียน

นอกจากกิจกรรมการเขียนที่กล่าวมา ยังมีกิจกรรมการเขียนอีกหลายตัวอย่าง เช่น

1. การเขียนเรื่องราวของตัวเอง (Writing about yourself)
2. การเขียนเรื่องราวเกี่ยวกับครอบครัวและเพื่อน (Writing about your family and friends)
3. การเขียนเกี่ยวกับกิจวัตรประจำวัน (Writing about daily activities)
4. การเขียนเกี่ยวกับการดำเนินชีวิต (Writing about lifestyles)
5. การเขียนเกี่ยวกับบุคคลต่าง ๆ (Writing about people)
6. การเขียนเกี่ยวกับสถานที่ต่าง ๆ (Writing about places)
7. การเขียนบรรยาย (Writing a description)
8. การเขียนคำสั่ง (Writing instructions)
9. การเขียนเกี่ยวกับเหตุการณ์ในอดีต (Writing about past events)
10. การจกรายการการซื้อของ (Making a shopping list)
11. การเขียนบัตรอวยพร (Writing greeting cards)
12. การเขียนป้าย (Writing labels)
13. การเขียนข้อความบนกำแพงตามอาคารต่าง ๆ (Writing graffiti on a wall)
14. การเขียนจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (E- mail writing)
15. การทำข้อสอบการสะกดคำ (Doing a spelling test)
16. การเขียนไปรษณียบัตร (Writing a postcard)
17. การเขียนบันทึกประจำวัน (Taking notes in a diary)
18. การเขียนบันทึกขอความให้กับครอบครัว (Taking notes for the family)
19. การเขียนบัตรเชิญ (Writing an invitation)
20. การเขียนคำสั่ง (Writing instructions for others)

21. การเขียนใบสั่งจ่ายเงิน (Writing a cheque)
22. การเขียนบันทึกข้อความทางโทรศัพท์ (Taking a phone message)
23. การเขียนคำสุภาษิต (Writing a proverb)
24. การเขียนที่อยู่ (Writing an address)

เมื่อนักเรียนได้ชิ้นงานจากการฝึกทักษะการเขียน การตรวจงานเขียนเป็นสิ่งที่คุณครูต้องดำเนินการต่อไป ซึ่งคุณครูควรคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้

1. การให้ระดับคะแนน A, B, C หรือ /7, /8 .../10 การให้คะแนนแบบนี้เป็นการประเมินการเขียนโดยรวม ไม่ควรเน้นเฉพาะความถูกต้องทางไวยากรณ์เป็นเกณฑ์ แต่ยังคงดูว่านักเรียนสามารถใช้ภาษาสื่อความคิดได้ชัดเจนหรือไม่ และพัฒนาความคิดและเรื่องราวที่เขียนดี เหมาะสมมากน้อยเพียงไร

2. การแสดงความคิดเห็นต่อการเขียน good, fair, needs improvement, careless ครูพึงตระหนักว่าการแสดงความคิดเห็นต่องานเขียนของนักเรียน เป็นการชี้ให้นักเรียนเห็นทั้งจุดเด่นและข้อต่อให้คุณครูควรกล่าวชมสิ่งที่คุณครูเห็นว่านักเรียนเขียนดีแล้ว และคอยชี้ให้เห็นจุดที่ยังบกพร่องให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงแก้ไข

ตัวอย่างแผนการจัดการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารตามกรอบ CEFR

1. กิจกรรม : การฟัง ระดับ A1 (Interaction)

เป้าหมายตามกรอบ CEFR : ผู้เรียนสามารถพูดบอกความต้องการราย ๆ ของตนเองเกี่ยวกับสิ่งของในห้องเรียนได้

หัวข้อเรื่อง : Classroom Objects

หน้าที่ของภาษา : การถามตอบเกี่ยวกับสิ่งของในห้องเรียน (Asking and answering about things in the classroom.)

โครงสร้างประโยค :

A : Have you got a _____?

B : Yes, I have.

A : Can I have a _____, please?

B : Here you are.

A : Thank you.

คำศัพท์ :

pen, pencil, book, ruler, chair, table, computer, desk, schoolbag, rubber

สื่อการจัดกิจกรรม :

1. บัตรภาพ : pen, pencil, book, ruler, chair, table, computer, desk, schoolbag, rubber

2. บัตรคำ : pen, pencil, book, ruler, chair, table, computer, desk, schoolbag, rubber

3. ของจริง : ถุงพลาสติกทึบแสง ปากกา ดินสอ หนังสือ โมบรอร์ทด ยางลบ

4. แถบประโยค

- Stand up. / Sit down.
- Quiet, please.
- Have you got a pen?
- Yes, I have a pen.
- Can I have a pen, please?
- Here you are.
- Thank you

5. เพลง : Quiet, please จาก Learn English Kids (www.britishcouncil.org/kids-songd-quietplease.html)

Good morning, children!

Good morning!

Stand up, sit down. Stand up, sit down.

Have you got a pencil Turn to page one.

Quiet, please, children. The class has just begun!

Can I have a pencil, please? Can I have a pencil, please?

Yes, here you are.

Stand up, sit down. Stand up, sit down.

Have you got some scissors? Turn to page two.

Quiet, please, children Have you got some glue?

Can I have some glue, please? Can I have some glue, please?

Yes, here you are.

Stand up, sit down. Stand up, sit down.

Have you got a ruler? Turn to page three.

Quiet, please, children, listen to me!

Can I have a ruler, please? Can I have a ruler, please?

Yes here you are.

Stand up, sit down. Stand up, sit down.

Have you got some crayons? Turn to page four.

Quiet, please, children, do you need some more?

Can I have some more crayons, please? Can I have some more crayons, please?

Yes here you are.

Stand up, sit down. Stand up, sit down.

Have you got a notebook? Turn to page five.

Quiet, please, children, look at the time.

OK, children, put your things away, please.

Put the rubbish in the bin, please?

Sit down, children.

Get ready, it's home time.

Quiet, please.

Goodbye children!

Goodbye!

Can I have my coat, please?

ขั้นตอนการจัดกิจกรรม :

กิจกรรมก่อนการฟัง

1. นักเรียนทบทวนคำศัพท์สิ่งที่มีอยู่ในชั้นเรียน โดยการใช้คำถามว่า

What's this?

นักเรียน ตอบว่า It's a _____. ซึ่งอาจตอบด้วยภาษาไทย หรือภาษาอังกฤษก็ได้ และในที่สุดครูสรุปด้วยคำศัพท์ภาษาอังกฤษ แลวงฝกออกเสียงใหญ่ถูกต้อง ชัดเจน

2. นักเรียนตอบคำถามจากสิ่งของที่ครูชูใหญ่ จากนั้นนักเรียนคนต่อไปตอบคำถามหรืออาจเปลี่ยนให้นักเรียนทุกคนในห้องช่วยกันถามพร้อมกัน และอาจเปลี่ยนให้นักเรียนคนหนึ่งเลือกสิ่งของและถามเพื่อน ๆ ในห้องให้ช่วยกันตอบก็ได้

กิจกรรมระหวางการฟัง

3. นักเรียนแบ่งออกเป็น 2 ทีม นั่งเป็นแถว แถว A และแถว B หันหน้าเข้าหากันเป็นคู่ ๆ แต่ละคู่ผลัดกันถามตอบโดยใช้ประโยคที่เรียนมาและให้ใช้ของจริงจากกระเป๋าของนักเรียนเอง สอนของชิ้นใหญ่ให้ชี้แล้วถามตอบ

A : What's this?

B : It's a pen. / a pencil / a chair / ruler / rubber, etc.

4. นักเรียนฟังเพลง พรอมแสดงท่าทางประกอบ 1 เที้ยว นักเรียนตอบว่าได้ยินคำวาอะไรบางเปดเพลงอีกครั้ง โดยให้นักเรียนทำท่าไปดวย หยุดเพลงเป็นชวง ๆ แล้วให้นักเรียนรองตามตรงประโยคที่ต้องการเนน ดังต่อไปนี้

- Stand up. / Sit down.

- Quiet, please.

- Have you got a pen?

- Can I have a pen, please?

- Here you are.

- Thank you.

5. นักเรียนฝกรองเพลงและทำท่าอีก 2 – 3 เที้ยว

Stand up. / Sit down. ยืนขึ้นและนั่งลง

Quiet, please. เอนิ้วชี้ไว้ที่ปาก

Have you got a pen?

Yes, I have a pen? ชูปากกาหรือของต่างๆ ตามเนื้อเพลงขึ้น

Can I have a pen, please? โบกมือไปมา

Here you are. ทำท่ายื่นปากกาหรือของต่างๆ ตามเนื้อเพลงให้

Thank you.

6. ทบทวนการถามตอบดวยประโยคต่อไปนี้ รวมทั้งความหมาย

- Have you got(a pen)?

- Can I have(a pen), please?

- Yes, I have(a pen).

- Here you are.

7. นักเรียนตอบว่า Have you got a pen? มีความหมายวาอย่างไร ถ้านักเรียนจะยืมของเพื่อนพูดวาอย่างไร เมื่อเราให้เพื่อนยืมของ เรายื่นของให้เพื่อนจะพูดวาอย่างไร

8. นักเรียนแบ่งเป็น 2 ทีม ยืนหันหน้าเข้าหากันเป็นแถว จับกันเป็นคู่ ๆ ให้แต่ละคู่สลับกันฝากถามตอบ โดยใช้ประโยคที่เรียนมาแล้ว ดังนี้

A : Have you got a _____?

B : Yes, I have a _____.

A : Can I have a _____, please?

B : Here you are.

A : Thank you.

นักเรียนแต่ละคู่สลับกันถามตอบโดยเลือกใช้คำศัพท์ที่ไม่เหมือนกัน และเมื่อครูพูดว่า Welcome to the classroom. ให้นักเรียนสลับที่กันในแถวของตนเองเพื่อหาคู่ใหม่

กิจกรรมหลังการฟัง

9. นักเรียนแสดงบทบาทสมมติสิ่งของต่าง ๆ ตามที่เรียนมา ให้นักเรียนเดินไปรอบ ๆ ห้องเพื่อขอยืมของเพื่อนอย่างน้อย 3 คน ให้เป็นของที่ไม่ซ้ำกัน และใช้ประโยคตามที่เรียนมา นักเรียนรับบัตรภาพให้นักเรียนคนละ 4 ใบ โดยให้ทั้ง 4 ใบเป็นภาพเดียวกัน สมมุติว่าเป็นของที่นักเรียนมีของเหมือนกัน 4 อย่าง และนักเรียนต้องไปขอยืมสิ่งของที่ตนไม่มีจากเพื่อน สุดท้ายในมือของนักเรียนแต่ละคนต้องมีของ 4 ชนิด ที่แตกต่างกัน ระหว่างทำกิจกรรมครูคอยสังเกตและบันทึกโดยใช้แบบประเมินการพูด

10. นักเรียนร้องเพลง Quiet, please! อีกครั้ง โดยใช้คำศัพท์ที่ได้เรียนมาและเน้นเฉพาะประโยคที่ต้องการฝึก

2. กิจกรรม : ทักษะการพูด ระดับ A1 (Meaningful Communication)

เป้าหมายตามกรอบ CEFR : ผู้เรียนสามารถสนทนาทักทาย โดยใช้คำศัพท์ที่กำหนดให้ได้

หัวข้อเรื่อง : Hello.

หน้าที่ของภาษา : Greetings

โครงสร้างประโยค :

Hi / Hello / fine / good

A : Hi./ Hello. How are you?

B : I'm fine. / I'm not so good.

สื่อการจัดกิจกรรม :

บทเพลง Hello จาก CD หรือ แผ่นภูมิเพลง Hello. How are you?

ขั้นตอนการจัดกิจกรรม :

กิจกรรมก่อนการพูด

1. นักเรียนและครูสนทนาเกี่ยวกับวัฒนธรรมการทักทายของชาวต่างประเทศที่พูดภาษาอังกฤษ “Hello. How are you?” เป็นประโยคทักทายพื้นฐานทั่วไปซึ่งมักใช้กันเสมอ การทักทายอย่างเป็นทางการกับบุคคลที่มีตำแหน่ง / สถานะสูงกว่า หรือกับบุคคลที่ไม่คุ้นเคย เราอาจจะทักทายว่า Good morning. / Good afternoon. / Good evening. และการตอบก็สามารถเลือกตอบได้หลากหลายตามความจริง เช่น I’m not well / fine. (ไม่สบาย) หรือ I’m fine. Thank you, and you? (สบายดี) เป็นต้น

2. นักเรียนฟังเพลง Hello. How are you? ให้นักเรียนฟัง 1 – 2 รอบ และครูทำท่าทางประกอบตามเพลง ทบทวนประโยคคำตอบที่เตรียมไว้ คือ

- I’m great!

- I’m wonderful!

- I’m tired.

- I’m hungry.

- I’m not so good.

นักเรียนแสดงท่าทางประกอบตามครู เพราะนักเรียนอาจจะยังไม่ได้เรียนรู้คำศัพท์บางคำ และฝึกให้นักเรียนออกเสียงตามอาการ

กิจกรรมการฝึก

3. นักเรียนยืนลอมกันเป็นวงกลม นักเรียนเดินตามกันเป็นวงกลมตามเพลงที่ครูเปิด พร้อมทั้งปรบมือและกระโดดตามจังหวะเพลงร้องและแสดงท่าทางประกอบเพลง

Hello! (ปรบมือเป็นจังหวะ)

Hello! (ปรบมือเป็นจังหวะ)

Hello, how are you? (ไขนื้อชี้ชายและขาชี้เหมือนทายังปนไปที่เพื่อนคนที่ยืนอยู่ไกล)

I’m good! (I’m GOOD!) (ชูนิ้วโปง)

I’m great! (I’m GREAT!) (กำมือขวาและชูขึ้นเหนือศีรษะ)

I’m wonderful! (ชูมือทั้งสองข้างขึ้นพร้อมยิ้มแฉง)

Hello! (ปรบมือเป็นจังหวะ)

Hello! (ปรบมือเป็นจังหวะ)

Hello! How are you? (ไขนื้อชี้ชายและขาชี้เหมือนทายังปนไปที่เพื่อนคนที่ยืนอยู่ไกล)

I’m tired. (I’m tired.) (ทำท่าทอไหลคอตก)

I’m hungry. (I’m hungry.) (ทำทาลูบพุง)

I’m not so good. (ทำทากอดอกและทำท่าเหมือนไม่สบาย)

4. นักเรียนทบทวนคำศัพท์และโครงสร้างที่ใช้ในการทักทาย

A : Hello. / How are you?

B : I'm great. / I'm OK.

กิจกรรมการนำไปใช้

5. นักเรียนทำกิจกรรมผูกพุดเป็นกลุ่มและเป็นคู่ โดยครูให้สถานการณ์ว่า นักเรียนจะพบเพื่อนใหม่และต้องทักทายเพื่อน โดยให้นักเรียนยื่นเป็นวงกลมสองวงซ้อนกัน คนที่อยู่วงนอกเคลื่อนตัวไปทางซ้ายมือ สวนคนที่อยู่วงในให้ยืนอยู่กับที่ ทำเช่นนี้จนนักเรียนสามารถทักทาย Hello. / How are you? ทุกคนในวงกลม

6. นักเรียนอาสาสมัครออกมาทักทายหน้าห้องประมาณ 2 – 3 คู่

7. นักเรียนและครูรวมกันสรุปวัฒนธรรมการทักทายที่ใช้ประโยค Hello. / How are you? อีกครั้ง

3. กิจกรรม : การอ่าน ระดับ A1 (Learning and Communication Strategies and Accuracy & Fluency)

เป้าหมายตามกรอบ CEFR : ผู้เรียนสามารถอ่านขอความเกี่ยวกับคำสั่งง่าย ๆ และปฏิบัติตามได้

หัวข้อเรื่อง : I love English.

หน้าที่ของภาษา : การอ่านและปฏิบัติตามคำสั่ง (Reading instructions)

โครงสร้างประโยค :

Instruction of the do's and the don'ts

- Sit down. / Stand up.

- Don't sit down. / Don't draw a picture.

คำศัพท์ : point, draw, touch, close, open

สื่อการจัดกิจกรรม :

1. แลปประโยคคำสั่งให้ปฏิบัติตามและประโยคคำสั่งห้ามปฏิบัติตาม เช่น Stand up. /

Don't stand up.

2. ใบงาน I love English

3. บัตรคำ : English, sing, sit, something, with, picture

ขั้นตอนการจัดกิจกรรม :

กิจกรรมก่อนการอ่าน

1. นักเรียนสนทนากับครูเกี่ยวกับกิจกรรมในชีวิตประจำวันว่า นักเรียนมักถูกสั่งให้ทำหรือไม่ทำอะไรบ้างด้วยภาษาไทยเพื่อนำเข้าสู่บทเรียน และสร้างความตระหนักรู้ว่าสามารถใช้ภาษาอังกฤษกับการกระทำนั้น ๆ ได้ ดังนี้

เรื่องที่มีกถูกสั่งให้ทำ เช่น

ให้ตื่นนอน Wake up.

ให้ล้างชาม Wash the dishes.

ให้ปิดประตู Close the door.

ให้เปิดหนังสือ Open the book.

ให้วาดรูป Draw a picture.

เรื่องที่มีกถูกห้ามไม่ให้ทำ เช่น

อย่าออกไป Don't go out.

อย่านั่ง Don't sit down.

อย่ามาสาย Don't come late.

อย่าพูดเสียงดัง Don't speak loudly.

ทั้งนี้คำตอบมักเป็นภาษาไทย ให้ครูนำมาเขียนเป็นภาษาอังกฤษบนกระดานให้ตรงกัน โดยคำนึงถึงความจำเป็นของภาษาให้เหมาะกับระดับชั้น

2. นักเรียนดูบัตรคำและฝกออกเสียงอีกครั้ง

English, sing, sit, something, with, picture

3. นักเรียนฟังครูนำเสนอคำศัพท์ใหม่

point, draw, touch, close, open

กิจกรรมระหวางการอ่าน

4. นักเรียนอ่านประโยคคำสั่งให้ปฏิบัติตามและประโยคคำสั่งห้ามปฏิบัติตาม พร้อมกับปฏิบัติตามคำสั่ง

5. นักเรียนแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม โดยให้สมาชิกแต่ละคนของกลุ่มผลัดกันออกมาหยิบแถบประโยคคำสั่งให้ปฏิบัติตามและประโยคคำสั่งห้ามปฏิบัติตามที่ครูวางคว่ำไว้บนโต๊ะ ให้ผู้แทนกลุ่มผลัดกันออกมาสั่งตามคำสั่งที่หยิบได้ กลุ่มใดปฏิบัติตามได้ถูกต้องพร้อมเพรียงกันเป็นผู้ที่ได้คะแนน กลุ่มที่ทำถูกต้องมากที่สุดเป็นผู้ชนะ

6. จับคู่กันสั่ง เพื่อฝกความคล่องแคลวของภาษาเป็นรายบุคคล (Individual Practice)

7. ทำกิจกรรม I love English นักเรียนแบ่งกลุ่ม ๆ ละ 4 – 5 คน นักเรียนแต่ละคนรับใบงาน I love English. ฟังครูอธิบายวิธีทำกิจกรรมว่า นักเรียนทุกคนในกลุ่มต้องอ่าน Instructions ให้ครบทั้ง 20 ข้อ เพื่อตรวจสอบความเข้าใจและสรุปความหมายให้ตรงกัน เนื่องจากเมื่อนักเรียนอ่านครบทุกข้อแล้วจะทราบวากิจกรรมที่ต้องทำมีเพียงข้อ 1, 7, 13 และ 20 เท่านั้น หากพบวากนักเรียนคนใดอ่านและปฏิบัติตามทันทีโดยไม่อ่านให้ครบทุกข้อ แสดงวากนักเรียนอ่านไม่ครบ และไม่เข้าใจ

8. ยกย่อง ชมเชยกลุ่มที่ปฏิบัติตามคำสั่งในใบงาน I love English ได้ถูกต้อง

กิจกรรมหลังการอ่าน

9. นักเรียนเขียนบันทึกประโยค Instructions ประมาณคนละ 5 - 10 ข้อ

ขอควรรำหนึ่ง :

1. นักเรียนฝึกปฏิบัติกิจกรรมอย่างเขาใจ
2. เน้นนักเรียนให้อ่านกิจกรรม I love English ให้ครบทุกขอก่อนปฏิบัติ

กิจกรรมเสนอแนะ :

นักเรียนต้องทำความเข้าใจประโยคคำสั่งให้ปฏิบัติตามและประโยคคำสั่งห้ามปฏิบัติตาม และคนควาประโยคคำสั่งให้ปฏิบัติตามและประโยคคำสั่งห้ามปฏิบัติตามที่พบในชีวิตประจำวันจากแหล่งเรียนรู้อื่น <https://www.youtube.com/watch?v=sJS7m-YmACs>

ใบงาน I love English

1. First read all the instructions very carefully.
2. Draw a picture of a monster with three hands.
3. Close your eye.
4. Stand up.
5. Colour the monster blue.
6. Open your mouth.
7. Write "I like English".
8. Touch the table with your shoulder.
9. Put your book on the floor.
10. Point to something red.
11. Shapen your pencil.
12. Jump up and down.
13. Put your pencil on your desk.
14. Sit down.
15. Shake hand with the child next to you.
16. Touch you nose with your knee.
17. Take your shoes off.
18. Write the time here:.....
19. Sing the song Happy birth day to you.
20. Close the window.

4. กิจกรรม: การเขียน ระดับ A1 (Meaning Communication)

เป้าหมายตามกรอบ CEFR :

ผู้เรียนสามารถเขียนอวยพรโดยใช้คำศัพท์และสำนวนอย่างง่าย ๆ ได้

หัวข้อเรื่อง : Happy Birthday

หน้าที่ของภาษา : การเขียนให้ข้อมูลส่วนตัว (Writing personal data)

โครงสร้างประโยค :

I love you.

Happy birthday to mom.

You are the best, my

He / She is the best

คำศัพท์ : love, happy, birthday, best, mom/mommy

สื่อการจัดกิจกรรม : บัตรอวยพรวันเกิด

ขั้นตอนการจัดกิจกรรม :

กิจกรรมก่อนการเขียน

1. สนทนาเกี่ยวกับความนิยมของการกล่าวคำอวยพรวันเกิดที่นักเรียนส่วนใหญ่เคยได้ยิน เช่น สุขสันต์วันเกิด Happy birthday to you.

2. นักเรียนในห้องแลกเปลี่ยนกันถาม ว่าใครเกิดเดือนนี้ (เนื่องจากวันเกิดอาจไม่ค่อยมีคนที่เกิดตรงกับวันที่สอน)

3. ครูนำร้องเพลงอวยพรวันเกิดสำหรับผู้เกิดเดือนนี้

Happy birthday to you. Happy birthday to you.

Happy birthday, happy birthday.

Happy birthday to you.

4. ให้นักเรียนเล่นเกม Happy birthday. ครูอธิบายวิธีการเล่นโดยให้นักเรียนทุกคนร้องเพลง Happy birthday ในขณะที่ร้องเพลงนักเรียนจะได้รับบัตรอวยพรวันเกิดและส่งต่อให้เพื่อนต่อไปเรื่อย ๆ

เมื่อครูให้สัญญาณหยุดร้องเพลง บัตรอวยพรอยู่ที่ใคร นักเรียนคนนั้นต้องถือบัตรอวยพรไปให้เพื่อนคนใดก็ได้ ที่นักเรียนกำหนดให้เป็นวันเกิด ยื่นบัตรอวยพรให้แล้วให้คนที่รับบัตรอ่านบัตรอวยพรให้ทุกคนฟังและเริ่มส่งใหม่อีกครั้ง ขอความบัตรอวยพร ดังนี้

Jasmine is white.

The sky is blue.

You are my good friend.

And I love you.

Happy birthday, my dear friend.

กิจกรรมระหวางการเขียน

5. นักเรียนจับกลุ่ม 3-5 คน เขียนบัตรอวยพรวันเกิดให้แมรวมกัน โดยนักเรียนในกลุ่มระดมสมอง ออกแบบการอวยพรให้สวยงาม และใช้คำศัพท์และรูปแบบ รูปภาพประกอบที่แตกต่างกันออกไป

กิจกรรมหลังการเขียน

6. นักเรียนทุกคน หรือบางสวนแสดงบทบาทสมมตินำเสนอบัตรอวยพรวันเกิดของแม

7. นักเรียนจัดนิทรรศการแสดงผลงานของแต่ละกลุ่มเพื่อให้เพื่อน ๆ ในชั้นไดอานและชื่นชมผลงาน

ขอควรคำนึง :

นักเรียนควรได้มีการฝึกทักษะการเขียนรูปประโยค และขอความตามหลักการเขียนอย่างถูกต้อง

กิจกรรมเสนอแนะ :

1. ครูควรให้นักเรียนเขียนบัตรอวยพรในวันสำคัญวันอื่น ๆ
2. นักเรียนควรคนควาเพิ่มเติมในการใช้บทกลอน (Poem) สั้น ๆ มาใช้ในการเขียนบัตรอวยพร

ตัวอย่าง การ์ดอวยพร

Wishing you the very best
this Mother's Day

Happy birthday to you

ตัวอย่างการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ขั้นตอน 2W3P

แผนการจัดการเรียนรู้

กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ รหัสวิชา อ16101 ชั้นประถมศึกษาปีที่
6 เรื่อง What's the matter? เวลา 1 ชั่วโมง
หน่วยการเรียนรู้ที่ Healthy
ครูผู้สอนโรงเรียน

1. มาตรฐานการเรียนรู้ / ตัวชี้วัด

มาตรฐาน ต1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและการเขียน

ตัวชี้วัด ป6/1 พูด/เขียน ให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน และสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว

2. สาระสำคัญ

นักเรียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองเกี่ยวกับอาการเจ็บป่วย และการซักถามอาการเจ็บป่วยและบอกอาการเจ็บป่วยได้

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

3.1 นักเรียนบอกความหมายของคำศัพท์ คำว่า a sore throat, a headache, a stomachache, a toothache, a cough, a cold, a runny nose, a fever/ a temperature and a flu ได้ถูกต้อง

3.2 นักเรียนให้ข้อมูลอาการเจ็บป่วยของตนเองโดยการพูดและเขียนได้ถูกต้อง

4. สาระการเรียนรู้

4.1 การให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง อาการเจ็บป่วยและความรู้สึกของตนเองได้

5. สมรรถนะที่สำคัญของผู้เรียน

5.1 ความสามารถในการสื่อสาร

5.2 ความสามารถในการคิด

6. เป้าหมายตามกรอบ CEFR : พูดสนทนาสามารถโต้ตอบเพื่อถามและตอบคำถามง่าย ๆ ได้ และสามารถเขียนประโยคง่าย ๆ เกี่ยวกับตนเอง ได้

7. กิจกรรมการเรียนรู้

7.1 Warm up (5 mins.) ขึ้นเตรียมความพร้อม (สร้างการมีส่วนร่วมในชั้นเรียน และตรวจสอบความรู้เดิม) โดยมีคำถามหลัก ดังนี้

- คำถามหลัก :**
- What day is today?
 - Who's absent today?
 - How's the weather?

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้

- 1) ครูให้นักเรียนดูวิดีโอ เรื่อง I've got a toothache. :

<https://www.youtube.com/watch?v=1qQHJBC3D7o>

- 2) นักเรียนช่วยกันเล่าเหตุการณ์จากวิดีโอ

7.2 Presentation (15 mins.) การนำเสนอบทเรียนใหม่

คำถามหลัก What does it mean?

What's the matter with you? (คุณเป็นอะไรหรือเปล่า)

(I have a toothache.)

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้

- 1) ครูสอนคำศัพท์เกี่ยวกับอาการเจ็บป่วย โดยให้นักเรียนดูวิดีโอ Illness Vocabulary (https://www.youtube.com/watch?v=tERmnS_Bjws)

- 2) ครูอธิบายโครงสร้างประโยคคำถาม "What's the matter?"

ประโยคคำตอบ "I've got _____." โดยโปรแกรม Presentation

- 3) ครูถามและบอกอาการเจ็บป่วย ที่ละภาพ โดยใช้ประโยคคำถาม "What's the matter?" และประโยคคำตอบ I've got _____. ถามและตอบทีละภาพ จนกว่าจะครบทุกภาพ (ครูบอกอาการสัก 2 - 3 ภาพ หลังจากนั้นให้นักเรียนเป็นผู้ถามและบอกอาการเจ็บป่วยจากภาพ)

7.3 Practice (25 mins.) การลงมือฝึกปฏิบัติ

คำถามหลัก - What's the matter?

(I've got _____.)

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้

- 1) ให้นักเรียนเล่นเกม Touch the word on the wall. โดยครูติดคำศัพท์บนกระดาน และแบ่งนักเรียนเป็น 2 ทีม เข้าแถวตอนลึก นักเรียนถามคุณครูด้วยประโยค What's the matter? ครูชูรูปภาพอาการเจ็บป่วยขึ้นให้นักเรียนดู และพูดว่า "I've got a toothache." คนแรกของแถววิ่งออกไปแตะคำศัพท์ที่มีความหมายตามภาพและประโยค ถ้าถูกต้องนำภาพมาเก็บไว้ในกลุ่ม แล้วคนถัดไป

ของกลุ่มเล่นต่อไปจนกว่าบัตรคำศัพท์บนกระดานจะหมด กลุ่มใดได้บัตรภาพมากกว่า กลุ่มนั้นจะเป็นผู้ชนะ

2) ให้นักเรียนกลุ่มตรงข้าม ถามด้วยประโยค “What’s the matter?” นักเรียนที่มีบัตรคำศัพท์คำให้เพื่อนกลุ่มตรงข้ามดูและตอบว่า “I’ve got a toothache” พร้อม ๆ กัน เพื่อน ๆ กลุ่มตรงข้ามกล่าวพร้อมกันว่า “I’m sorry to hear that.” ทำกิจกรรมจนกว่าภาพจะหมด

3) ครูแจกใบงานให้นักเรียนเรียงคำให้เป็นประโยคบรรยายอาการเจ็บป่วยและจับคู่ประโยคให้ถูกต้องสัมพันธ์กับรูปภาพ

7.4 Production (10 mins.)

- ขึ้นปิดบทเรียนการเชื่อมโยงการนำไปใช้จริง
- การเชื่อมโยงกับสาระการเรียนรู้อื่น

คำถามหลัก - What’s the matter?

(I’ve got _____.)

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้

1) ให้นักเรียนแสดงบทบาทสมมติ โดยแสดงท่าทางว่าตนเองเจ็บป่วย แสดงอาการหน้าชั้นเรียนให้เพื่อน ๆ ถาม “What’s the matter?” แล้วนักเรียนตอบ “I’ve got a toothache” เพื่อน ๆ ในห้องพูดพร้อมกันว่า “I’m sorry to hear that.”

2) ให้นักเรียนนำเสนอหน้าชั้นเรียนโดยครูสุ่มรายชื่อให้นักเรียนจาก

(<https://www.youtube.com/watch?v=1qQHJBC3D7o>)

7.5 Wrap up (5 mins.)

- ขึ้นประเมินผลการเรียนรู้
- สะท้อนผลการเรียนรู้

คำถามหลัก - Can you read the vocabulary?

- Can you read the sentences?

- Read together.

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้

1) ให้นักเรียนช่วยกันสรุปบทเรียนที่ได้เรียน เกี่ยวกับคำศัพท์อาการเจ็บป่วยและบอกอาการเจ็บป่วยของตนเอง โดยการชูบัตรคำแล้วให้นักเรียนตอบเป็นกลุ่มและรายบุคคล

2) ครูใช้คำถาม “What’s the matter” พร้อมชูบัตรคำอาการเจ็บป่วยเพื่อถามนักเรียนรายกลุ่มและรายบุคคล

3) ให้นักเรียนฟังเพลง “What’s the matter with you?”

(<https://www.youtube.com/watch?v=6AsZDZ2n5jg>)

8. สื่อการเรียนรู้ / แหล่งการเรียนรู้

8.1 สื่อ ICT

- <https://www.youtube.com/watch?v=1qQHJBC3D7o>
- <https://www.youtube.com/watch?v=6AsZDZ2n5jg>
- โปรแกรม <https://wheelofnames.com/th>

8.2 บัตรคำ บัตรภาพ

9. การวัดผลประเมินผล

9.1 ตรวจผลงานนักเรียน : Worksheet : What's the matter?

9.2 ประเมินการพูด : การแสดงบทบาทสมมติบอกอาการเจ็บป่วยของตนเอง (หลักฐาน : แบบประเมินการพูดถาม - ตอบ)

9.3 ประเมินการเขียน : งานเดี่ยว (หลักฐาน : Worksheet : What's the matter?)

แบบทดสอบท้ายบท

คำชี้แจง ข้อสอบปรนัย จำนวน 10 ข้อ ให้กากบาท X ข้อที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

1. ข้อใดคือการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
 - ก. Communication Language Teaching
 - ข. Communicative Language Teaching
 - ค. Community Language Teaching
 - ง. Professional Learning Community
2. ข้อใดไม่ใช่ความสามารถในการสื่อสาร
 - ก. ความสามารถด้านไวยากรณ์
 - ข. ความสามารถด้านสังคม
 - ค. ความสามารถด้านภาษาเพื่อการสื่อความหมายด้านการฟัง และอ่าน
 - ง. ความสามารถด้านการใช้กลวิธีการสื่อความหมาย
3. ข้อใดกล่าวถูกต้องเกี่ยวกับหลักการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
 - ก. ฝึกสมรรถภาพด้านการสื่อสาร
 - ข. การจัดกิจกรรมต้องให้ผู้เรียนได้ใช้ความรู้
 - ค. ผู้เรียนต้องได้รับการฝึกฝน
 - ง. ถูกทุกข้อ
4. การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารบทบาทครูข้อใดเหมาะสมที่สุด
 - ก. ครูเป็นผู้นำและผู้ชี้แนะ
 - ข. ครูเป็นผู้เอื้ออำนวยการเรียนรู้
 - ค. ครูเป็นศูนย์กลาง
 - ง. ถูกทุกข้อ
5. วิธีสอนแบบ 3P มีขั้นตอนอย่างไร
 - ก. ชี้นำเสนอ – ฝึกปฏิบัติ – ชี้นำไปใช้
 - ข. ชี้นำเสนอ – ฝึกสรุป – ชี้นำไปใช้
 - ค. ชี้นำสู่บทเรียน – ฝึกปฏิบัติ – ฝึกสรุป
 - ง. ชี้นำสู่บทเรียน – ฝึกปฏิบัติ – ชี้นำไปใช้

6. ข้อใดไม่ใช่จุดมุ่งหมายของขั้นนำเข้าสู่บทเรียนในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
 - ก. เพื่อให้นักเรียนเกิดความสุข
 - ข. เพื่อให้นักเรียนเกิดความพร้อม
 - ค. เพื่อให้เกิดความอยากรู้
 - ง. เพื่อนักเรียนได้ฝึกใช้ภาษา
7. ขั้นการใช้ภาษา (Production)
 - ก. เป็นขั้นที่ครูจะให้ข้อมูลทางภาษา
 - ข. เป็นขั้นที่ครูเริ่มเรียนเนื้อหาใหม่
 - ค. เป็นขั้นที่ครูให้นักเรียนนำสิ่งที่ฝึกมาใช้ในสถานการณ์
 - ง. เป็นขั้นที่สรุปสิ่งที่ได้เรียนมาแล้ว
8. กิจกรรม ชั้น Production กิจกรรมใดเหมาะสมที่สุด
 - ก. Question
 - ข. Drill
 - ค. Time Line
 - ง. Debate
9. ข้อใดคือกิจกรรมก่อนการฟัง (Pre listening)
 - ก. กิจกรรมที่ให้ผู้เรียนเรียนรู้ข้อมูลบางส่วนเกี่ยวกับข้อความที่ฟัง
 - ข. กิจกรรมที่ให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติฟังข้อความ
 - ค. กิจกรรมให้ผู้เรียนฝึกใช้ภาษา
 - ง. กิจกรรมที่เป็นการตรวจสอบความรู้
10. ข้อใดตรงกับกรอ่านแบบ Skimming
 - ก. การอ่านแบบผสมคำ
 - ข. การอ่านแบบข้ามคำ
 - ค. การอ่านแบบกวาดสายตา
 - ง. การอ่านแบบสำรวจ

เฉลย 1. ข 2. ค 3. ง 4. ข 5. ก 6. ง 7. ค 8. ง 9. ก 10. ข

ตอนที่ 2

กรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรป

The Common European Framework of Reference for Language (CEFR)

กรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรป (CEFR)

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (ม.ป.ป. : 1 – 11) กล่าวไว้ว่า กรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรป (The Common European Framework of Reference for Languages : CEFR) คือ มาตรฐานการประเมินความสามารถทางภาษาที่สหภาพยุโรปจัดทำขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอน และการประเมินภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ ในปี ค.ศ. 2002 สภาแห่งสหภาพยุโรปได้กำหนดให้ใช้กรอบอ้างอิง CEFR ในการตรวจสอบความสามารถทางภาษา ปัจจุบันกรอบอ้างอิง CEFR ได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวางว่าเป็นมาตรฐานในการจัดลำดับความสามารถทางภาษาของแต่ละบุคคล

ในการนำกรอบอ้างอิง CEFR มาใช้ในการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษนั้น กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดแนวทางในการดำเนินการ ดังนี้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, ม.ป.ป.)

1. ใช้ CEFR เป็นกรอบความคิดหลักในการกำหนดเป้าหมายการจัดการเรียนการสอน /การพัฒนา โดยใช้ระดับความสามารถ 6 ระดับของ CEFR เป็นเป้าหมายการพัฒนาผู้เรียนในแต่ละระดับ ทั้งนี้ ในเบื้องต้นกระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดเป้าหมายการพัฒนาระดับความสามารถทางภาษาของผู้เรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ไว้ดังนี้

ระดับนักเรียน	ระดับความสามารถทางภาษา	ระดับความสามารถทางภาษาตามกรอบ CEFR
ผู้สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษา (ป.6)	ผู้ใช้ภาษาขั้นพื้นฐาน	A1
ผู้สำเร็จการศึกษามัธยมศึกษา (ม.3)	ผู้ใช้ภาษาขั้นพื้นฐาน	A2
ผู้สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษา (ม.6/ปวช.)	ผู้ใช้ภาษาขั้นอิสระ	B1

ดังนั้น ในการประเมินหรือตรวจสอบผลการจัดการศึกษาหรือผลการพัฒนาผู้เรียนในแต่ละระดับ ข้างต้น หน่วยงานที่รับผิดชอบควรได้มีการทดสอบหรือวัดผล โดยใช้แบบทดสอบมาตรฐานที่เทียบเคียง ผลคะแนนกับระดับความสามารถทางภาษาตามกรอบอ้างอิง CEFR เพื่อตรวจสอบว่าผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาผ่านเกณฑ์ระดับความสามารถที่กำหนดหรือไม่

2. ใช้พัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ โดยนำระดับความสามารถทางภาษา ที่กรอบอ้างอิง CEFR กำหนดไว้แต่ละระดับ มากำหนดเป้าหมายของหลักสูตร และใช้คำอธิบาย ความสามารถทางภาษาของระดับนั้น ๆ มากำหนดกรอบเนื้อหาสาระที่จะใช้ในการจัดการเรียนการสอน ตามหลักสูตร

3. ใช้ในการจัดการเรียนการสอน โดยนำระดับความสามารถทางภาษาและคำอธิบายความสามารถ ทางภาษาที่กรอบอ้างอิง CEFR กำหนดไว้แต่ละระดับ มาพิจารณาการจัดกระบวนการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถแสดงออกซึ่งทักษะทางภาษาและองค์ความรู้ตามที่ระบุไว้ เช่น ในระดับ A1 ผู้สอน ต้องจัดกระบวนการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจ ไขภาษา แนะนำ ถาม - ตอบ ปฏิสัมพันธ์พูดคุย ในเรื่องที่กำหนดตามคำอธิบายของระดับ A1 การเรียนการสอนจึงต้องเน้นให้ผู้เรียนได้ฟังและพูด สื่อสารเป็นหลัก ผู้เรียนจึงจะมีความสามารถตามที่กำหนด

4. ใช้ในการทดสอบ และการวัดผล โดยใช้แบบทดสอบ/แบบวัดที่สามารถเทียบเคียงผลได้กับ กรอบอ้างอิง CEFR เพื่อให้ได้ข้อมูลระดับความสามารถของผู้เรียนหรือผู้เข้ารับการทดสอบ เพื่อการ จัดกระบวนการเรียนการสอน หรือสื่อให้สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นอันจะนำไปสู่การพัฒนา ผู้เรียน/ผู้เข้ารับการทดสอบใหม่มีความสามารถตามเป้าหมาย/เกณฑ์ที่กำหนด

5. ใช้ในการพัฒนาครู โดยดำเนินการ ดังนี้

5.1 ใช้เครื่องมือในการประเมินตนเอง (self-assessment checklist) ตามกรอบ CEFR เพื่อเตรียม ความพร้อมก่อนเข้ารับการทดสอบและประเมินความก้าวหน้าความสามารถทางภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่อง

5.2 ประเมินความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของครูก่อนการพัฒนา โดยใช้แบบทดสอบ มาตรฐานตามกรอบ CEFR ในการตรวจสอบระดับความสามารถของครู

5.3 จัดทำฐานข้อมูลและกลุ่มครูตามระดับความสามารถ เพื่อวางแผนพัฒนาตามกรอบ CEFR และติดตามความก้าวหน้าในการเข้ารับการพัฒนาของครูในแต่ละกลุ่มความสามารถ

5.4 กำหนดเป้าหมายความสามารถด้านภาษาตามกรอบ CEFR ในการพัฒนาครูแต่ละกลุ่ม เพื่อนำมาจัดหลักสูตร และกระบวนการพัฒนาครูใหม่มีความสามารถในการใช้ภาษาผ่านเกณฑ์และ บรรลุเป้าหมายที่กำหนด

5.5 ใช้แบบทดสอบมาตรฐานตามกรอบ CEFR ทดสอบหลังการพัฒนาเพื่อประเมิน หลักสูตรการพัฒนา กระบวนการพัฒนา และความสามารถของครู เทียบเคียงกับเป้าหมายที่กำหนด รวมทั้งจัดกิจกรรมการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

คุณภาพผู้เรียนตามกรอบ CEFR

CEFR ได้จำแนกผู้เรียนออกเป็น 3 กลุ่มหลัก และแบ่งเป็น 6 ระดับความสามารถ ดังนี้

level group	A		B		C	
level group name	Basic User ผู้ใช้ภาษาขั้นพื้นฐาน		Independent Use ผู้ใช้ภาษาขั้นอิสระ		Proficient User ผู้ใช้ภาษาขั้นคล่องแคล่ว	
level	A1	A2	B1	B2	C1	C2
level name	Breakthrough or Beginner	Way stage or Elementary	Threshold or Intermediate	Vantage or Upper Intermediate	Effective Operational Proficiency or Advanced	Mastery or Proficiency

ทั้งนี้ในแต่ละระดับได้กำหนดความสามารถในการใช้ภาษาไว้ ดังนี้

ระดับ	คำอธิบาย
A1	ผู้เรียนสามารถเข้าใจและเข้าใจประโยคง่าย ๆ ในชีวิตประจำวัน สามารถแนะนำตัวเอง และผู้อื่นสามารถตั้งคำถามเกี่ยวกับบุคคลอื่น เช่น เขาอยู่ที่ไหน รู้จักใครบ้าง มีอะไรบ้าง และตอบคำถามเหล่านั้นได้ ทั้งยังสามารถเข้าใจบทสนทนาเมื่อคุณสนทนาพูดซ้ำ และชัดเจน
A2	ผู้เรียนสามารถเข้าใจและเข้าใจประโยคในชีวิตประจำวัน (ในระดับกลาง) เช่น ข้อมูลเกี่ยวกับครอบครัว การจับจ่ายใช้สอย สถานที่ ภูมิศาสตร์ การทำงาน และสามารถสื่อสารแลกเปลี่ยนข้อมูลทั่วไปในการใช้ชีวิตประจำวัน สามารถบรรยาย ความคิดฝัน ความคาดหวัง ประวัติ สิ่งแวดล้อม และสิ่งอื่น ๆ
B1	ผู้เรียนสามารถพูด เขียน และจับใจความสำคัญของข้อความทั่ว ๆ ไป ถ้าเป็นหัวข้อที่คุณเคย หรือสนใจ เช่น การทำงาน โรงเรียน เวลางาน ฯลฯ สามารถจัดการกับสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นระหว่างการเดินทางในประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษได้ สามารถบรรยาย ประสบการณ์ เหตุการณ์ความคิดฝัน ความหวัง พรอมให้เหตุผลสั้น ๆ ได้

ระดับ	คำอธิบาย
B2	ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาในระดับดี สามารถใช้ภาษาพูดและเขียนได้แทบทุกเรื่องอย่างถูกต้องและคล่องแคล่ว รวมทั้งสามารถอ่านและทำความเข้าใจบทความที่มีเนื้อหายากขึ้นได้
C1	ผู้เรียนสามารถเข้าใจข้อความยาว ๆ ที่ซับซ้อนในหัวข้อหลากหลาย และเข้าใจความหมายแฝงได้สามารถแสดงความคิด ความรู้สึกของตนได้อย่างเป็นธรรมชาติ โดยไม่ต้องหยุดคิดหาคำศัพท์สามารถใช้ภาษาทั้งในदानสังคม การทำงานหรือदानการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ
C2	ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาได้อย่างดีเยี่ยม โกลเคียงเงาของภาษาสามารถใช้ภาษามาตรฐานได้อย่างสละสลวย ถูกต้องตามจุดประสงค์ที่จะสื่อสารได้ดี สามารถอ่านบทความที่เป็นภาษาตนฉบับ (โดยเฉพาะวรรณกรรม) ได้เข้าใจและเลือกใช้ภาษาสำหรับพูดและเขียนได้อย่างเหมาะสม ผู้เรียนสามารถเข้าใจข้อความยาว ๆ ที่ซับซ้อนในหัวข้อหลากหลาย และเข้าใจความหมายแฝงได้

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (ม.ป.ป. : 11 – 17) กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดให้ผู้สำเร็จการศึกษาระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ต้องมีความรู้ความสามารถด้านภาษาอังกฤษเมื่อเทียบกับกรอบ CEFR อยู่ในระดับ A1 โดยแบ่งเป็นทักษะต่าง ๆ ดังนี้ Listening, Reading, Spoken Interaction, Spoken Production, Written Interaction, Strategies และ Language Quality รายละเอียดคำอธิบายในตารางข้างล่างนี้

1. ระดับ A1 การฟัง (Listening)

	การฟังโดยรวม (OVERALL LISTENING)	การฟัง คู่สนทนา (LISTEN TO INTERLOCUTOR)	การฟังการ อภิปราย (LISTEN IN DISCUSSION)	การฟัง ในฐานะ ผู้ฟัง/ผู้ชม (LISTEN IN AUDIENCE)	การฟังจาก โทรทัศน์ หรือ ภาพยนตร์ (LISTEN TO TV, FILM)	การฟังประกาศ (LISTEN TO ANNOUNCEMENTS)
A1	<p>- สามารถเข้าใจคำและวลีง่าย ๆ ที่ได้ยิน เช่น Excuse me, Sorry, Thank you เป็นต้น</p> <p>- สามารถเข้าใจคำศัพท์ วัน ในสัปดาห์ และเดือนในรอบปี</p> <p>- สามารถเข้าใจเวลาและวันที่</p> <p>- สามารถเข้าใจจำนวนนับและราคาสินค้า</p>	<p>- สามารถเข้าใจสำนวน การทักทาย การกล่าวลา เช่น Hello, Good morning, Goodbye</p> <p>- สามารถเข้าใจคำถามเพื่อขอข้อมูลส่วนตัวที่คู่สนทนา กล่าวอย่างช้า ๆ ชัด ๆ เช่น What's your name? How old are you? What's your address? เป็นต้น</p>	<p>สามารถเข้าใจคำและประโยคสั้น ๆ ที่กล่าวอย่างช้า ๆ และชัดเจนเมื่อฟังบทสนทนา</p>	-	-	<p>สามารถจับใจความประกาศหรือขอความง่าย ๆ สั้น ๆ และชัดเจน เช่นที่สนามบินนานาชาติได้</p>

2. ระดับ A1 การอ่าน (Reading)

	การอ่านโดยรวม (OVERALL READING)	การอ่านเพื่อหาข้อมูลเบื้องต้น (READ FOR ORIENTATION)	การอ่านข้อมูลและขอโต้แย้ง (READ INFO & ARGUMENT)	การอ่านคำสั่ง คำชี้แจงขั้นตอน (READ INSTRUCTIONS)	การอ่านวรรณกรรม (READ LITERATURE)	การอ่านเอกสารโต้ตอบ (READ CORRESPONDENC)
A1	สามารถจำชื่อคำและวลีที่ใดเรียนมาแล้วและสามารถนำไปใช้ในประโยคง่าย ๆ ที่มีรูปภาพประกอบ	สามารถเข้าใจคำและวลีที่ปรากฏบนป้ายสัญญาณต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน เช่น “station, carpark , no parking, no smoking, keep left”	สามารถเข้าใจแบบฟอร์มและให้ข้อมูลพื้นฐาน สวนบุคคล เช่น name, address, date of birth.	สามารถเข้าใจคำแนะนำง่าย ๆ ที่คุ้นเคยที่มีภาพหรือไม่มีภาพประกอบได้	-	สามารถเข้าใจข้อความสั้น ๆ ที่เพื่อนเขียนในสถานการณ์ประจำวัน เช่น “back at 4 o’clock.”

3. ระดับ A1 การพูดสนทนา (Spoken Interaction)

	การสนทนา (CONVERSATION)	การอภิปราย (DISCUSSION)	การแลกเปลี่ยนข้อมูล (INFORMATION EXCHANGE)	การติดต่อกิจธุระ (TRANSACTIONS)	การสนทนาทางโทรศัพท์ (TELEPHONING)
A1	- สามารถทักทายและกล่าวลาอย่างง่าย ๆ ได้ - สามารถถามทุกข - สุขได้ - สามารถโต้ตอบเพื่อถามและตอบคำถามง่าย ๆ และสามารถขอพูดซ้ำแก้ไขคำพูด และขอ	-	สามารถถาม - ตอบเกี่ยวกับที่อยู่บุคคลที่รู้จัก สิ่งของที่มีของตนเองและคู่สนทนา ถ้าคู่สนทนาพูดซ้ำ ๆ และชัดเจน	- สามารถซื้อของในร้านโดยการพูดและชี้หาทางประกอบ - สามารถสนทนาเรื่องในชีวิตประจำวันเกี่ยวกับตัวเลขง่าย ๆ เช่น ราคาสินค้าหรือหมายเลขโทรศัพท์	- สามารถรับโทรศัพท์บอกชื่อตัวเองและตอบคำถามง่าย ๆ เช่น “When is Mrs. Jones back?”

	การสนทนา (CONVERSATION)	การอภิปราย (DISCUSSION)	การแลกเปลี่ยน ข้อมูล (INFORMATION EXCHANGE)	การติดต่อกิจธุระ (TRANSACTIONS)	การสนทนาทาง โทรศัพท์ (TELEPHONING)
	<p>ความช่วยเหลือได้</p> <ul style="list-style-type: none"> - สามารถถามและตอบคำถามส่วนตัว ง่าย ๆ เช่น <p>What's your name?</p> <p>How old are you?</p> <p>ถ้าคุณสนทนาพูดษา ๆ และเอื้อต่อการเข้าใจ</p>				

4. ระดับ A1 การนำการพูดไปใช้ (Spoken Production)

	การบรรยาย (DESCRIPTION)	การโต้แย้ง (ARGUING A CASE)	การนำเสนอ (PRESENTATIONS)
A1	<ul style="list-style-type: none"> - สามารถให้ข้อมูลส่วนตัว เช่น ที่อยู่ หมายเลขโทรศัพท์ สัญชาติ อายุ ครอบครัวและงานอดิเรก - สามารถบรรยายเกี่ยวกับตัวเอง และครอบครัวด้วยภาษาง่าย ๆ - สามารถบรรยายเกี่ยวกับที่อยู่ของตนเองด้วยภาษาง่าย ๆ 	-	-

5. ระดับ A1 การเขียนโต้ตอบ (Written Interaction)

	การเขียนโดยรวม (OVERALL WRITING)	การเขียน เชิงสร้างสรรค์ (CREATIVE)	การเขียนรายงานข้อมูล และขอโต้แย้ง (REPORTS: INFO & ARGUMENT)	การเขียนเอกสารโต้ ตอบ (CORRESPONDENCE)
A1	สามารถเขียนข้อความเกี่ยวกับตัวเอง ที่อยู่ อาศัย ดวยวลีสั้น ๆ และง่าย ๆ ได้	-	สามารถกรอกข้อมูลของตนเอง ในแบบฟอร์มของโรงแรม เช่น ชื่อ นามสกุล วัน เดือน ปี เกิด และสัญชาติ	สามารถเขียนการจด เช่น การจดอวยพรวันเกิด

6. ระดับ A1 กลวิธีการใช้ภาษา (Strategies)

	การปฏิสัมพันธ์ (INTERACTION)	การเทียบเคียง (COMPENSATION)	การแก้ไขข้อบกพร่อง (REPAIR)
A1	<ul style="list-style-type: none"> - สามารถพูดติดต่อกับผู้อื่น ด้วย คำ วลี หรือภาษาทาท่างกาย ๆ - สามารถบอกได้ว่าไม่เข้าใจ - สามารถขอให้คู่สนทนาพูดซ้ำ 	-	-

7. ระดับ A1 คุณภาพการใช้ภาษา (Language Quality)

	ขอบข่าย ของ คำศัพท์ (RANGE)	ความ แม่นยำ (PRECISION)	การเชื่อมโยง เรื่อง และความคิด (LINKING TEXT AND IDEAS)	ความถูกต้อง (ACCURACY)	ความ คล่องแคล่ว (FLUENCY)	ภาษาศาสตร์ สังคม (SOCIOLINGUISTIC)
A1	สามารถใช้คำ วลีพื้นฐาน ง่าย ๆ เกี่ยวกับ ครอบครัว และรายละเอียด ส่วนบุคคล และสถานการณ์ ประจำวัน ง่าย ๆ ได้	สามารถ สื่อสาร ข้อมูลพื้นฐาน เกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว และงานที่ทำ อย่างง่าย ๆ ได้	สามารถ เชื่อมวลี ด้วยคำ เช่น and หรือ then ได้	สามารถใช้วลี สั้น ๆ ที่จำได้ แล้วเพื่อ จุดประสงค์ บางอย่างได้ อย่างถูกต้อง และสมเหตุ สมผล	สามารถพูด ด้วยถ้อยคำ เดี่ยว ๆ หรือวลีที่สั้น ได้	สามารถใช้ คำสุภาพ ในการแนะนำ ตนเอง คำทักทาย คำอำลา เช่น please, thank you, sorry ได้

แบบทดสอบท้ายบท

คำชี้แจง ข้อสอบปรนัย จำนวน 10 ข้อ ให้กากบาท X ข้อที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

1. ข้อใดถูกต้องที่สุดเกี่ยวกับ CEFR
 - ก. กรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของอเมริกา
 - ข. กรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรป
 - ค. เกณฑ์การประเมินความสามารถทางภาษา
 - ง. เกณฑ์การประเมินความสามารถทางภาษาที่เป็นมาตรฐานโลก
2. ระดับความสามารถทางภาษาของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษา (ป.6) คือ
 - ก. A1 ข. A2 ค. B1 ง. B2
3. ระดับความสามารถทางภาษาของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษา (ม.3) คือ
 - ข. A1 ข. A2 ค. B1 ง. B2
4. กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดแนวทางในการดำเนินการตามข้อใด
 - ก. ใช้เป็นกรอบแนวคิดหลักในการกำหนดเป้าหมายในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ
 - ข. ใช้พัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ
 - ค. ใช้ในการเรียนการสอนและการวัดผล
 - ง. ถูกทุกข้อ
5. ข้อใด**ไม่ใช่**แนวทางในการนำกรอบ CEFR ไปใช้ในการพัฒนาครู
 - ก. เป็นเครื่องมือในการประเมินตนเอง
 - ข. จัดทำฐานข้อมูลครูตามระดับความสามารถ
 - ค. ใช้ในการพัฒนาหลักสูตรของครู
 - ง. ใช้เพื่อประเมินหลักสูตรการพัฒนา และกระบวนการพัฒนาครู
6. กรอบ CEFR แบ่งเป็นกี่ระดับ
 - ก. 3 ระดับ ข. 4 ระดับ ค. 5 ระดับ ง. 6 ระดับ
7. ผู้เรียนสามารถใช้และเข้าใจประโยคง่ายๆ ในชีวิตประจำวัน อยู่ในระดับใด
 - ก. A1 ข. A2 ค. B1 ง. B2
8. สามารถกรอกข้อมูลของตนเองในแบบฟอร์มของโรงแรมได้อยู่ในระดับใด
 - ก. A1 ข. A2 ค. B1 ง. B2

9. ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาในระดับดีพูดและเขียนได้ถูกต้องและคล่องแคล่ว
ก. A1 ข. A2 ค. B1 ง. B2
10. สามารถแนะนำตัวเองและผู้อื่น สามารถตั้งคำถามเกี่ยวกับบุคคลอื่น เช่น เขาอยู่ที่ไหน รู้จักใครบ้างมีอะไรบางอย่าง อยู่ระดับใด
ก. A1 ข. A2 ค. B1 ง. C

เฉลย 1. ข 2. ก 3. ข 4. ง 5. ค 6. ง 7. ก 8. ก 9. ง 10. ก

ตอนที่ 3

ตัวอักษร สระและการออกเสียง phonics

การสอน Phonics (โฟนิกส์) คือ การสอน ความสัมพันธ์ของเสียงกับตัวอักษร และนำหลักการ ถอดรหัสคำมาใช้ เพื่อการอ่าน เขียน สะกดคำต่าง ๆ ในภาษาอังกฤษอย่างเป็นระบบ ตามลำดับขั้นตอน เพื่อให้สามารถอ่านออกเสียงได้อย่างถูกต้องชัดเจน

เสียงตัวอักษรภาษาอังกฤษ

เสียงของตัวอักษรภาษาอังกฤษจะแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. Consonant sounds คือ เสียงพยัญชนะ หรือ ตัวอักษรที่ขณะออกเสียงจะมีการปิดกั้นของลม ที่ผ่านปาก จากฟัน, ลิ้น, ริมฝีปาก, หรือเพดานปากโดยภายใน 26 ตัวอักษรภาษาอังกฤษ มี 21 ตัวอักษร ที่จัดเป็น consonants ยกเว้น a, e, i, o u

2. Vowel sounds เป็นเสียงสระ หรือ ตัวอักษรที่ขณะออกเสียงจะไม่มี การปิดกั้นของลมที่ผ่าน จากปากหรือลำคอเลยโดยภายใน 26 ตัวอักษรภาษาอังกฤษ มีเพียง 5 ตัวที่จัดเป็น vowels คือ a, e, i, o, u ซึ่งจะแยกย่อยออกเป็น

2.1 Long Sound จะมีเสียงเหมือนชื่อ (คือ A /เอ/, E /อี/, I /ไอ/, O /โอ/, U /ยู/) เช่น snail, eat, tile, domino, costume

2.2 Short Sound ออกเสียงสั้น (คือ A /แอะ/, E /เอะ/, I /อิ/, O /เออะ/, U /อะ/) เช่น at, dentist, gift, hop, up (เราควรให้เด็กรู้จักและคุ้นเคยกับเสียงแบบนี้ก่อน)

2.3 Schwa เป็นเสียงพิเศษ จะออกเสียง /เออะ/อะ เช่น about, circus, item

โดยมีข้อสังเกตว่า ถ้าสระเหล่านี้อยู่ตรงกลางพยางค์ มักจะออกเสียงสั้น เช่น got ตัว o ออก เสียงเออะbed ตัว e ออกเสียงเอะ แต่ถ้าอยู่ท้ายพยางค์ ก็จะออกเสียงยาว เช่น go ตัว o ออกเสียงโอ, be ตัว e ออกเสียงอี และถ้ามีสระสองตัว ในคำเดียวกัน สระตัวแรกจะออกเสียงยาว ส่วนตัวหลังจะออก เสียงสั้น เช่น silent ตัว l ออกเสียงโอ ตัว E ออกเสียงเอะ (ไซเลนท์)

การฝึกอ่านตัวอักษรและการออกเสียงตัวอักษรภาษาอังกฤษ

การฝึกอ่านชื่อตัวอักษรและฝึกออกเสียงตัวอักษรทั้ง 26 ตัวในตาราง พร้อมยกตัวอย่างคำศัพท์หรือฝึกอ่านออกเสียงเป็นชุด ๆ ที่มีเสียงคล้ายกัน ซึ่งผู้สอนอาจประยุกต์ใช้ตัวอย่างจัดทำแบบฝึกด้วยตนเอง หรืออาจจะใช้แบบฝึกการผสมคำจากตัวอย่างท้ายบทนี้

ตารางฝึกออกเสียงตัวอักษรภาษาอังกฤษ

ที่	อักษร	อ่าน	เสียง	ตัวอย่างคำศัพท์
1	a	เอ	แอ๊ะ	bat, tab, lack, Snack Jack
2	b	บี	เบอะ	bat , bubble , ball, lberry, Blizzard
3	c	ซี	เคอะ	cat , cup , cap, Care, Caltex
			เซอะ	circle , Central
4	d	ดี	เดอะ	dog , duck , doll, Dove
5	e	อี	เอ๊ะ	pet, yes, celebrity, Shell, Jet, Central, Ze
6	f	เอฟ	เฟอะ	fan , football , father , faith, Food Court
7	g	จี	เกอะ (เสียงสั้น ในคอ)	get , gum , give , good , glue
			เจอะ	George , germ , ginger, giraffe, Gillette
8	h	เฮช	เฮอะ	house , hope , help, Halls, Honda, Hershey's
9	i	ไอ	อี้	fill, will, chicken, pig, fin, milk, thick, Jiffy, Pizza,
10	j	เจ	เจอะ	jam , jail , jug , jar , Jet, Jiffy
11	k	เค	เคอะ	kind , kite , king, Kit Kat, Kodomo

ที่	อักษร	อ่าน	เสียง	ตัวอย่างคำศัพท์
12	l	แอล	เลื่อะ	love , lock , little, Locker
13	m	เอ็ม	เมื่อะ	man , morning , mercy , mall,
14	n	เอ็น	เนื่อะ	net , nap , new, nuggets
15	o	โอ	เอื่อะ	dog, lock, Bob, not, Pocky
16	p	พี	เพื่อะ	puppy , pole , Pat, Paragon, Pampers
17	q	คิว	ควื่อะ	quack , quick , quiet, B - Quik
18	r	อาร์	เรื่อะ	rat , rock , run, Robinson
19	s	เอส	เสื่อะ	sun , Sam , sound , sick, Sugus, Sunsilks
20	t	ที	เทื่อะ	tan , top , take, Toyota, Tesco
			เตื่อะ	stand , stop , stick
21	u	ยู	อื่อะ	cup, but, luck, number, Lotus, Dutchmill, Lux
22	v	วี	เวื่อะ	van , violin , vase, Vick's
23	w	ดับเบิลยู	เวื่อะ	woman , window , week, Watson
24	x	เอ็กซ์	เคื่อะ ซ	box , fox, Xerox, Caltex
			เซื่อะ	xylophone, xerox
25	y	วาย	เยื่อะ	yellow , yawn, Yakul
26	z	แซด	เซื่อะ	zoo , zoom , zip

การฝึกอ่านเน้นย้ำการออกเสียงสระภาษาอังกฤษ

ที่	อักษร	ลักษณะเสียง	เสียง		ตัวอย่างคำศัพท์	
1	a	สั้น	แอะ*		bat, cat, fat, hat, mat, rat, sat cab, lab, tab bad, dad, glad sad, had bag, tag, wag dam, ham, jam, yam gas, has fan, man, pan, ran, can, van cap, gap, lap, map, tap lack, Snack Jack,	
			ยาว	a _e ai_ ay	เอ	plane, fame, name, same, game place, cake, whale, Colgate
						rain, train, pain, mail, maid
						hay, day, May, pay, play, say, way, crayon
				ar	อา (ท้อลีน ด้านข้างเวลา ออกเสียง)	car, jar, Star Mart, Farmhouse
Aw Al au	ออ	paw, law, hawk ball, chalk, Wall's, The Mall Paul, overhaul, tough				
2	e	สั้น	เอ๊ะ		bed, fed, led, red, wed egg, beg, leg, peg gem, hem men, hen, pen, ten, yen	

ที่	อักษร	ลักษณะเสียง	เสียง		ตัวอย่างคำศัพท์
		ยาว	e-e ee ea	อี	bet, get, jet, let, met, net, pet, set, wet, vet, yet yes
					fever, Peter
					bee, see, fee, tree, Kleenex deed, feed, need, seed, breed deem, seem teen, green, been, seen deep, keep, sheep, weep beet, feet, meet, sweet, meet beef, reef
					sea, tea, ear, pea bean, lean, jeans , mean eat, heat, meat, seat read, lead peak, weak, cream, dream, stream, team
					er
			ew	อีว	
3	i	สั้น	อี		fill, will, chicken, pig, wig, big, pin, tin, sip, tip, sit, fit, hit, kit, lit, lip, sip, tip, zip, fin, bin, tin, win, milk, thick, Jiffy, Pizza, him, dim

ที่	อักษร	ลักษณะเสียง	เสียง		ตัวอย่างคำศัพท์		
		ยาว	i_e	อาย	fine, kite, white, lime, ice, bike, five, hide, knife, ride, slide, write		
			ie		die, pie, flies, lie, tie		
			igh		high, fight		
			ir	เออ (ห่อลิ้น ด้านข้างเวลา ออกเสียง)	bird, third		
4	o	สั้น	เอ๊ะ*		dog, fog, jog, log, lock, box, fox Bob, job, mob, god ,hop, moo, top, pot, lot, dot, got, hot, not, Pocky, top, mop,hop, pop		
			ยาว	o_e	โ	bone, cone, tone, alone, stone, phone, home, joke, Oreo, Dove, Foremost	
						boat, coat, moan, road, soap, loaf, cockroach	
						bow, low, show, Enfagrow	
						Makro, Jusco, Tesco, Taro	
				ow		อาว	cow, now, how
				ou			about, loud, Farmhouse
				oy		ออย	toy, boy, Lactasoy
				oi			coin, point
				or		ออ (ห่อลิ้นดาน ข้างเวลาออก เสียง)	pork, norm, popcorn
				oe		อู	shoe
				โ	toe, doe		

ที่	อักษร	ลักษณะเสียง	เสียง		ตัวอย่างคำศัพท์
			oo	อู	root, boot, hoot soon, toon, noon food, mood roof, loof cool, pool, tool zoom, bloom, broom, gloom, room good, wood, hood
5	u	สั้น	อึะ*		cup, but, hut, nut, luck, duck, gum, sum, number bus, Lotus, Dutchmill, Lux hug, bug, jug, rug, mug
		ยาว	u_e	อู	Tune, June, use, flute, Dumex
			ue	อู	glue, blue, clue
				อิว	hue, Tuesday
			ur	เออ (ห่อลิ้น ด้านข้างเวลา ออกเสียง)	fur, burn, hurt, Burger King Slurpee
6	y	สั้น	อิ		lyn, wyn, Tiffy, Crystal
		ยาว	ไอ		cylinder, cry, by, lying, fl

ตัวอย่างการฝึกประสมคำ

1. -at

แบบฝึกประสมคำ

Level 1 set 1: Words with Short Vowel

a	+	t		a	t
แอะ		เทอะ		แอ้ท์	

เติมตัวอักษร แล้วฝึกอ่านออกเสียงประสมคำ (คำใหม่ที่ถูกเติมไม่มีความหมายก็ได้)

1.	c	a	t		cat
	เคอะ	แอะ	เทอะ		แค้ท์
2.	m	a	t		mat
	เมอะ	แอะ	เทอะ		แม้ท์
3.		a	t		
4.		a	t		
5.					

2. -ad

แบบฝึกประสมคำ

Level 1 set 2: Words with Short Vowel

a	+	d		a	d
แอะ		เดอะ		แอ๊ด	

เติมตัวอักษร แล้วฝึกอ่านออกเสียงประสมคำ (คำใหม่ที่ถูกเติมไม่มีความหมายก็ได้)

1.	h	a	d		had
	เฮอะ	แอะ	เดอะ		แฮ๊ด
2.	m	a	d		mad
	เมอะ	แอะ	เดอะ		แม๊ด
3.		a	d		
4.		a	d		
5.					

3. -et

แบบฝึกประสมคำ

Level 1 set 8: Words with Short Vowel

เติมตัวอักษร แล้วฝึกอ่านออกเสียงประสมคำ (คำใหม่ที่ถูกเติมไม่มีความหมายก็ได้)

1.	b	e	t		bet
	เบอะ	เอะ	เทอะ		เบ็ท
2.	p	e	t		pet
	เพอะ	เอะ	เทอะ		เพ็ท
3.		e	t		
4.		e	t		
5.					

4. -en

แบบฝึกประสมคำ

Level 1 set 11: Words with Short Vowel

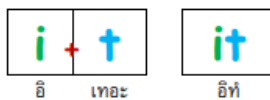
เติมตัวอักษร แล้วฝึกอ่านออกเสียงประสมคำ (คำใหม่ที่ถูกเติมไม่มีความหมายก็ได้)

1.	p	e	n		pen
	เพอะ	เอะ	เอ็น		เพ็น
2.	t	e	n		ten
	เทอะ	เอะ	เอ็น		เท็น
3.		e	n		
4.		e	n		
5.					

5. -it

แบบฝึกประสมคำ

Level 1 set 12: Words with Short Vowel

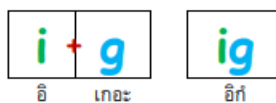
เติมตัวอักษร แล้วฝึกอ่านออกเสียงประสมคำ (คำใหม่ที่ถูกเติมไม่มีความหมายก็ได้)

1.	f	i	t		fit
	เฟอะ	อิ	เทอะ		ฟิท
2.	s	i	t		sit
	เสอะ	อิ	เทอะ		ซิท
3.		i	t		
4.		i	t		
5.					

6. -ig

แบบฝึกประสมคำ

Level 1 set 13: Words with Short Vowel

เติมตัวอักษร แล้วฝึกอ่านออกเสียงประสมคำ (คำใหม่ที่ถูกเติมไม่มีความหมายก็ได้)

1.	b	i	g		big
	เบอะ	อิ	เกอะ		บิก
2.	p	i	g		pig
	เพอะ	อิ	เกอะ		พิก
3.		i	g		
4.		i	g		
5.					

7. -ot

แบบฝึกประสมคำ

Level 1 set 17: Words with Short Vowel

o	+	t	ot
เออะ		เทอะ	อ็อท

เติมตัวอักษร แล้วฝึกอ่านออกเสียงประสมคำ (คำใหม่ที่ถูกเติมไม่มีความหมายก็ได้)

1.	n	o	t		not
	เนอะ	เออะ	เทอะ		น็อท
2.	g	o	t		got
	เกอะ	เออะ	เทอะ		ก็อท
3.		o	t		
4.		o	t		
5.					

8. -op

แบบฝึกประสมคำ

Level 1 set 20: Words with Short Vowel

o	+	p	op
เออะ		เพอะ	อ็อพ

เติมตัวอักษร แล้วฝึกอ่านออกเสียงประสมคำ (คำใหม่ที่ถูกเติมไม่มีความหมายก็ได้)

1.	t	o	p		top
	เทอะ	เออะ	เพอะ		ท็อพ
2.	m	o	p		mop
	เมอะ	เออะ	เพอะ		ม็อพ
3.		o	p		
4.		o	p		
5.					

9. -ut

แบบฝึกประสมคำ

Level 1 set 21: Words with Short Vowel

u	+	t
อะ		เทอะ

ut
อัท

เติมตัวอักษร แล้วฝึกอ่านออกเสียงประสมคำ (คำใหม่ที่ถูกเติมไม่มีความหมายก็ได้)

1.	<table style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="border: 1px solid black; text-align: center; padding: 5px;">c</td> <td style="border: 1px solid black; text-align: center; padding: 5px;">u</td> <td style="border: 1px solid black; text-align: center; padding: 5px;">t</td> </tr> <tr> <td style="font-size: 8px; text-align: center;">เคอะ</td> <td style="font-size: 8px; text-align: center;">อะ</td> <td style="font-size: 8px; text-align: center;">เทอะ</td> </tr> </table>	c	u	t	เคอะ	อะ	เทอะ		<table style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="text-align: center; padding: 5px;">cut</td> </tr> <tr> <td style="font-size: 8px; text-align: center;">คัท</td> </tr> </table>	cut	คัท
c	u	t									
เคอะ	อะ	เทอะ									
cut											
คัท											
2.	<table style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="border: 1px solid black; text-align: center; padding: 5px;">h</td> <td style="border: 1px solid black; text-align: center; padding: 5px;">u</td> <td style="border: 1px solid black; text-align: center; padding: 5px;">t</td> </tr> <tr> <td style="font-size: 8px; text-align: center;">เฮอะ</td> <td style="font-size: 8px; text-align: center;">อะ</td> <td style="font-size: 8px; text-align: center;">เทอะ</td> </tr> </table>	h	u	t	เฮอะ	อะ	เทอะ		<table style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="text-align: center; padding: 5px;">hut</td> </tr> <tr> <td style="font-size: 8px; text-align: center;">ฮัท</td> </tr> </table>	hut	ฮัท
h	u	t									
เฮอะ	อะ	เทอะ									
hut											
ฮัท											
3.	<table style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="border: 1px solid black; width: 30px; height: 20px;"></td> <td style="border: 1px solid black; text-align: center; padding: 5px;">u</td> <td style="border: 1px solid black; text-align: center; padding: 5px;">t</td> </tr> </table>		u	t							
	u	t									
4.	<table style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="border: 1px solid black; width: 30px; height: 20px;"></td> <td style="border: 1px solid black; text-align: center; padding: 5px;">u</td> <td style="border: 1px solid black; text-align: center; padding: 5px;">t</td> </tr> </table>		u	t							
	u	t									
5.	<table style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="border: 1px solid black; width: 30px; height: 20px;"></td> <td style="border: 1px solid black; width: 30px; height: 20px;"></td> <td style="border: 1px solid black; width: 30px; height: 20px;"></td> </tr> </table>										

10. -ub

แบบฝึกประสมคำ

Level 1 set 23: Words with Short Vowel

u	+	b
อะ		เบอะ

ub
อับ

เติมตัวอักษร แล้วฝึกอ่านออกเสียงประสมคำ (คำใหม่ที่ถูกเติมไม่มีความหมายก็ได้)

1.	<table style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="border: 1px solid black; text-align: center; padding: 5px;">t</td> <td style="border: 1px solid black; text-align: center; padding: 5px;">u</td> <td style="border: 1px solid black; text-align: center; padding: 5px;">b</td> </tr> <tr> <td style="font-size: 8px; text-align: center;">เทอะ</td> <td style="font-size: 8px; text-align: center;">อะ</td> <td style="font-size: 8px; text-align: center;">เบอะ</td> </tr> </table>	t	u	b	เทอะ	อะ	เบอะ		<table style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="text-align: center; padding: 5px;">tub</td> </tr> <tr> <td style="font-size: 8px; text-align: center;">ทับ</td> </tr> </table>	tub	ทับ
t	u	b									
เทอะ	อะ	เบอะ									
tub											
ทับ											
2.	<table style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="border: 1px solid black; text-align: center; padding: 5px;">h</td> <td style="border: 1px solid black; text-align: center; padding: 5px;">u</td> <td style="border: 1px solid black; text-align: center; padding: 5px;">b</td> </tr> <tr> <td style="font-size: 8px; text-align: center;">เฮอะ</td> <td style="font-size: 8px; text-align: center;">อะ</td> <td style="font-size: 8px; text-align: center;">เบอะ</td> </tr> </table>	h	u	b	เฮอะ	อะ	เบอะ		<table style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="text-align: center; padding: 5px;">hub</td> </tr> <tr> <td style="font-size: 8px; text-align: center;">ฮับ</td> </tr> </table>	hub	ฮับ
h	u	b									
เฮอะ	อะ	เบอะ									
hub											
ฮับ											
3.	<table style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="border: 1px solid black; width: 30px; height: 20px;"></td> <td style="border: 1px solid black; text-align: center; padding: 5px;">u</td> <td style="border: 1px solid black; text-align: center; padding: 5px;">b</td> </tr> </table>		u	b							
	u	b									
4.	<table style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="border: 1px solid black; width: 30px; height: 20px;"></td> <td style="border: 1px solid black; text-align: center; padding: 5px;">u</td> <td style="border: 1px solid black; text-align: center; padding: 5px;">b</td> </tr> </table>		u	b							
	u	b									
5.	<table style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="border: 1px solid black; width: 30px; height: 20px;"></td> <td style="border: 1px solid black; width: 30px; height: 20px;"></td> <td style="border: 1px solid black; width: 30px; height: 20px;"></td> </tr> </table>										

ประโยชน์ของการเรียนโฟนิกส์ (Phonics)

การเรียนโฟนิกส์ช่วยให้เด็ก ๆ ออกเสียงได้ถูกต้อง ทำให้พวกเขาสื่อสารภาษาอังกฤษได้ชัดเจน และสามารถอ่านเขียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพราะสามารถสะกดคำศัพท์ต่าง ๆ ได้ด้วยตัวเองอย่างคล่องแคล่วจากการรู้จักเสียงของตัวอักษรและเข้าใจหลักการผสมเสียง แม้ในช่วงแรกการเรียนแบบโฟนิกส์จะดูซ้ำกว่าการเรียนแบบท่องจำมาก เพราะเด็กต้องค่อย ๆ ทำความเข้าใจเสียงและหลักการผสมคำจากง่ายไปยาก ต้องฝึกซ้ำๆ เพื่อให้จำได้ และมีบทศึกษามากมายที่ยืนยันว่าเด็กที่เรียนการอ่านเขียนแบบนี้จะสามารถเรียนภาษาอังกฤษได้มีประสิทธิภาพและรวดเร็วกว่านักเรียนทั่วไป และมีความแตกฉานทางภาษา รักการอ่าน การค้นคว้าหาความรู้ ซึ่งจะเป็นประโยชน์กับตัวเองในอนาคต

นอกจากนั้น ยังมีผลสรุปงานวิจัยด้านการเรียนรู้ทางด้านสมอง (brain-based learning/Neuroscientific research) ของมหาวิทยาลัยเยล ที่ได้ทำการสแกนสมองของผู้เรียนภาษาอังกฤษด้วยวิธีการโฟนิกส์กับวิธีการสอนแบบดั้งเดิมสรุปได้ว่า วิธีการสอนแบบโฟนิกส์นั้นช่วยกระตุ้นเซลล์สมอง ทำให้มีการสร้างเส้นใยสมองใหม่ และทั้งทำให้เส้นใยสมองเดิมแตกตัวและแบ่งบานอย่างถาวร ซึ่งผลทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษสูงเมื่อเปรียบเทียบกับการสอนด้วยวิธีการอื่น ๆ (KIDS SANOOK TUTOR, Online)

แบบทดสอบท้ายบท

คำชี้แจง ข้อสอบปรนัย จำนวน 10 ข้อ ให้กากบาท X ข้อที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

1. ข้อใดกล่าวถึง การสอน Phonics ถูกต้องที่สุด

ก. การสอนตัวอักษรของพยัญชนะ	ข. การสอนการอ่านออกเสียงคำ
ค. การสอนการถอดรหัสตัวอักษร และคำ	ง. การสอนความสัมพันธ์ของเสียงกับตัวอักษร
2. Consonant sounds คือข้อใด

ก. เสียงพยัญชนะ 26 ตัว	ข. เสียงพยัญชนะ 21 ตัว
ค. เสียงสระ 5 ตัว	ง. ถูกทุกข้อ
3. ข้อใด คือ Vowel sounds ทั้งหมด

ก. A E G H I	ข. A E I O U
ค. E G H T I	ง. E O U S H
4. ข้อใด คือ Long Sound

ก. Foremost - slide	ข. Blue - Pizza
ค. Costume - Hop	ง. Book - Lotus
5. ข้อใด คือ Short Sound

ก. Point - Bird	ข. Crayon - Egg
ค. snack - number	ง. Phone - milk
6. a ข้อใด ออกเสียงเหมือนกัน

ก. Cap - Cake	ข. Bat - Jack
ค. Pay - Jam	ง. Play - Pan
7. u ข้อใด คือ ออกเสียงเหมือนกัน

ก. June - Burn	ข. Hurt - Hut
ค. Gum - Hug	ง. Bus - Use
8. Lock ตัว o ออกเสียงว่าอะไร

ก. อุ	ข. อะ
ค. โอ	ง. เออะ
9. ตัว i ในคำว่า Pin และ Five ออกเสียงว่าอย่างไร

ก. อี - อาย	ข. อี - อี
ค. อาย - เออ	ง. อาย - อาย

10. การเรียน Phonics ช่วยให้นักเรียนได้รับประโยชน์ข้อใด

ก. ช่วยให้อ่านออกเสียงได้ถูกต้อง	ข. สะกดคำได้ด้วยตนเอง
ค. ผสมคำได้	ง. ถูกทุกข้อ

เฉลย 1. ง 2. ข 3. ข 4. ก 5. ค 6. ข 7. ค 8. ง 9. ก 10. ง

ตอนที่ 4

ตัวชี้วัด สาระการเรียนรู้แกนกลาง คำศัพท์ กลุ่มคำ ประโยค ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ในตอนนี้เป็นการนำมามาตรฐานและตัวชี้วัด สาระการเรียนรู้แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551 : 18 - 52) และวิเคราะห์คำศัพท์ กลุ่มคำ และประโยค ที่สอดคล้องตามมาตรฐาน ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งครูสามารถ นำตารางวิเคราะห์นี้เป็นเครื่องมือประกอบการจัดการเรียนการสอนของครู การวัดผลและประเมินผล และตรวจสอบความรู้ของนักเรียนโดยเอกสารนี้ได้วิเคราะห์คำ กลุ่มคำ ประโยคตามมาตรฐานและตัวชี้วัด นำเสนอเป็นเพียงตัวอย่างหรือแนวทางที่ครูสามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนรู้หรือการวัดและประเมินผลได้ ทั้งนี้ ครูอาจหาคำศัพท์ กลุ่มคำ ประโยคเพิ่มเติมได้ตามความเหมาะสมและสอดคล้องกับมาตรฐาน และตัวชี้วัดของระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ตัวชี้วัด สาระการเรียนรู้แกนกลาง คำศัพท์ กลุ่มคำ ประโยค ระดับประถมศึกษาปีที่ 6

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน/ ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง	คำ กลุ่มคำ ประโยค
มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล		
1. ปฏิบัติตาม คำสั่ง คำขอร้อง และคำแนะนำที่ ฟังและอ่าน	คำสั่ง คำขอร้อง ภาษาท่าทาง และคำแนะนำในการเล่น เกม การวาดภาพ การทำอาหาร และเครื่องดื่ม และการ ประดิษฐ์ - คำสั่ง เช่น Look at the.../here/over there./ Say it again./ Read and draw./ Put a/an...in/on/ under a/an.../ Don't go over there. etc.	- คำสั่ง เช่น - Look at the picture - Come here. - Look over there. - Please read your book - Draw 5 circles in the paper - Put the pen in the box - Put the book on the desk - คำขอร้อง เช่น - Please look up the meaning in a dictionary.

มาตรฐาน/ ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง	คำ กลุ่มคำ ประโยค
	<ul style="list-style-type: none"> - คำขอร้อง เช่น Please look up the meaning in a dictionary./ Look up the meaning in a dictionary, please./ Can/Could you help me, please? etc. - คำแนะนำ เช่น You should read everyday./ Think before you speak./ คำศัพท์ที่ใช้ในการเล่น Start./ My turn./ Your turn./ Roll the dice./ Count the number./ Finish./ คำบอกลำดับขั้นตอน First,... Second,... Next,... Then,... Finally,... etc. 	<ul style="list-style-type: none"> - Look up the meaning in a dictionary, please. - Can you help me, please. - Could you help me, please. คำแนะนำ <ul style="list-style-type: none"> - You should read every day. - Think before you speak. - Please speak slowly. คำศัพท์ในการเล่น <ul style="list-style-type: none"> - Start./ My turn./ Your turn./ Roll the dice./ Count the number./ Finish. - ตัวอย่างประโยคคำบอกลำดับขั้นตอน <ul style="list-style-type: none"> - การทำต้มยำกุ้ง - First, Peel the shrimp except its tail and peel the mushroom. - Next, Heat the soup stock and mix with all seasonings. - Until boiling, add shrimps and mushroom - Finally(Lastly), Add the chilli paste to favorite taste
2. อ่านออกเสียง ข้อความ นิทาน และบทกลอนสั้น	ข้อความ นิทาน และบทกลอน การใช้พจนานุกรม หลักการอ่านออกเสียง เช่น <ul style="list-style-type: none"> - การออกเสียงพยัญชนะต้นคำ 	ดูเพิ่มเติม ตอนที่ 3 พยัญชนะ และการออกเสียง Phonics

มาตรฐาน/ ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง	คำ กลุ่มคำ ประโยค
<p>๑ ถูกต้องตามหลักการอ่าน</p>	<p>และพยัญชนะท้ายคำ</p> <ul style="list-style-type: none"> - การออกเสียงเน้นหนัก-เบา ในคำและกลุ่มคำ - การออกเสียงตามระดับเสียง สูง-ต่ำ ในประโยค - การออกเสียงเชื่อมโยง (linking sound) ในข้อความ - การออกเสียงบทกลอนตามจังหวะ 	
<p>3. เลือก/ระบุ ประโยค หรือ ข้อความสั้น ๆ ตรงตามภาพ สัญลักษณ์ หรือ เครื่องหมายที่อ่าน</p>	<p>ประโยค หรือข้อความ สัญลักษณ์ เครื่องหมาย และ ความหมายเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม เวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพและสวัสดิการ การซื้อ-ขาย และลมฟ้าอากาศ และเป็นวงคำศัพท์สะสมประมาณ 1,050 – 1,200 คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม)</p>	<p>ดูเพิ่มเติมคำศัพท์ภาษาอังกฤษพื้นฐาน ระดับประถมศึกษา</p>
<p>4. บอกใจความสำคัญและตอบคำถามจากการฟังและอ่านบทสนทนา นิทานง่าย ๆ และเรื่องเล่า</p>	<p>ประโยค บทสนทนา นิทาน หรือเรื่องเล่า คำถามเกี่ยวกับใจความสำคัญของเรื่อง เช่น ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร ทำไม</p> <ul style="list-style-type: none"> - Yes/No Question เช่น Is/Are/Can...? Yes,...is/are/can./ 	<p>ตัวอย่างประโยคคำถามการจับใจความสำคัญ นิทาน เรื่องเล่า</p> <ul style="list-style-type: none"> - What is the main idea of the passage? - What is the author's main point? - What is the best title for this passage?

มาตรฐาน/ ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง	คำ กลุ่มคำ ประโยค
	No,...isn't/aren't/can't. Do/Does/Can/Is/Are...? Yes/No...etc. - Wh-Question เช่น Who is/are...? He/She is.../They are... What...?/Where...? It is .../They are... What...doing?is/am/are...etc. - Or-Question เช่น Is this/it a/an...or a/an...? It is a/an... Is/Are/Was/Were/Did...or...? etc.	<ul style="list-style-type: none"> - What happened in..... - What time does Malai usually get up? What animals do lions hunt? - When do lions go hunting? - Who is the man? - Who is lazy? - Where did the hunter meet the bear? - Where was the boy studies? - ประโยคคำถามการสนทนา - Where were you last Saturday? - Where does he teach? - What do you do? - What sports do you do? - Do you usually eat fast food? - What does the writer feel about the event?

มฐ. ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

1. พูด/เขียน ตอบโต้ในการ สื่อสารระหว่าง บุคคล	บทสนทนาที่ใช้ในการทักทาย กล่าวลา ขอขอบคุณ ขอโทษ ชมเชย การพูดแทรกอย่าง สุภาพ ประโยค/ข้อความที่ใช้ แนะนำตนเอง เพื่อน และ บุคคลใกล้ชิด และสำนวน การตอบรับ เช่น Hi/ Hello/ Good morning/ Good	1. บทสนทนาที่ใช้ในการทักทาย กล่าวลา ขอขอบคุณ ขอโทษ และประโยค/ข้อความ ที่ใช้แนะนำตนเอง เช่น <ul style="list-style-type: none"> - ประโยคทักทาย Hi/ Hello/ Good morning/ Good afternoon/ Good evening How are you? I'm fine./ Very well. Nice to see you. Nice to see you,
--	--	---

มาตรฐาน/ ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง	คำ กลุ่มคำ ประโยค
	afternoon/ Good evening/ I am sorry./ How are you?/ I'm fine./ Very well./ Thank you. And you?/ Hello. I am... Hello,...I am... This is my sister. Her name is... Hello,.../ Nice to see you. Nice to see you, too./ Goodbye./ Bye./ See you soon/later./ Great!/ Good./ Very good. Thank you./ Thank you very much./ You're welcome./ It's O.K./ That's O.K./ That's all right./ Not at all./ Don't worry./ Never mind./ Excuse me./ Excuse me, Sir./Miss./Madam. etc.	too. - กล่าวขอโทษ เช่น I am sorry. Excuse me. - ประโยคที่ใช้แนะนำตนเอง เช่น My name is..... My surname My nickname I am studying at School. I am studying in pratom 6. I live in Phayao. I live with my parents. I have two brothers and a sister. My favorite sport is football. - ประโยคกล่าวลา เช่น Goodbye./ Bye./ Thank you/Bye./ See you soon/later./
2. ใช้คำสั่ง คำ ขอร้อง และให้ คำแนะนำ	คำสั่ง คำขอร้อง และคำแนะนำ ที่มี 2-3 ขั้นตอน	ตัวอย่างคำสั่ง คำขอร้องง่าย ๆ ในห้องเรียน เช่น <ul style="list-style-type: none"> - Please stand up/sit down. - Listen to me please. - Please listen to the radio. - Be quiet please. - Come here please. - Please open your book. - Repeat after me. - Please open the window คำแนะนำ

มาตรฐาน/ ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง	คำ กลุ่มคำ ประโยค
		You need to You should You have to
3. พูด/เขียนแสดงความต้องการ ขอความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธ การให้ความช่วยเหลือใน สถานการณ์ง่าย ๆ	คำศัพท์ สำนวน และประโยคที่ใช้บอกความต้องการ ขอความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธ การให้ความช่วยเหลือ เช่น Please.../ May...?/ I need.../ Help me!/ Can/Could...?/ Yes,.../No,... etc.	<ul style="list-style-type: none"> ● ประโยคที่ใช้บอกความต้องการ เช่น I need.../Please,...etc. - I need a pen/pencil/eraser Please. Here you are - I need some water, please. - I want a pen, please. - I want some drinks, please. - I would like a cup of coffee, please. - I would like the red one, please. - May I ask your something. - Please help me - Help me Please - I need your help
4. พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่องใกล้ตัว	คำศัพท์ สำนวน และประโยคที่ใช้ขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่องใกล้ตัว เช่น What do you do? I'm a/an... What is she/he? ...is a/an (อาชีพ)	ตัวอย่าง ประโยคที่ใช้ขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่องใกล้ตัว เช่น <ol style="list-style-type: none"> 1. What do you do? I'm a/an... 2. What is she/he? He/She...is a/an (อาชีพ) 3. How old are you 4. I am ten/eleven.... year old.

มาตรฐาน/ ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง	คำ กลุ่มคำ ประโยค
	How old/tall...? I am... Is/Are/Can...or...? ...is/are/can... Is/Are...going to...or...? ...is/are going to... etc.	5. How tall are you? I am 135 centimeters 6. Can you play football? Yes, I can 7. Are you a student? Yes I am.
5. พูด/เขียนแสดง ความรู้สึกของ ตนเองเกี่ยวกับ เรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว กิจกรรมต่าง ๆ พร้อมทั้งให้เหตุผล สั้น ๆ ประกอบ	คำและประโยคที่ใช้แสดง ความรู้สึก และการให้เหตุผล ประกอบ เช่น ชอบ/ไม่ชอบ ดีใจ เสียใจ มีความสุข เศร้า หิว รสชาติ สวย น่าเกลียด เสียใจ ดีไม่ดี เช่น I'm.../He/She/It is.../You/We/They are... I/You/We/They like.../He/She likes...because... I/You/We/They love.../He/She loves...because... I/You/We/They don't like/love/feel...because... He/She doesn't like/love/feel...because... I/You/We/They feel...because... etc.	คำ / ประโยคที่แสดงความรู้สึก - I am ...(ความรู้สึก) . I am happy/good/o.k/sad /sorry.... - I'm in a bad mood. - I feel ... - I feel Disappointed/good/bad. - Is everything okay? - Yes, everything is great. I feel so happy. - I like dogs. - I don't like snake. - He likes apple. - He doesn't like durain. - I love mother/father/cat/puppy - She loves rabbit because it is lovely - She doesn't love monkey because it is naughty.

มาตรฐาน/ ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง	คำ กลุ่มคำ ประโยค
<p>มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน</p>		
<p>1. พูด/เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน และสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว</p>	<p>ประโยคและข้อความที่ใช้ในการให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง กิจกรรมประจำวัน เพื่อน สิ่งแวดล้อมใกล้ตัว เช่น ข้อมูลส่วนบุคคล เรียกสิ่งต่าง ๆ จำนวน 1-1,000 ลำดับที่ วัน เดือน ปี ฤดูกาล เวลา กิจกรรมที่ทำ สี ขนาด รูปทรง ที่อยู่ของสิ่งต่าง ๆ ทิศทางง่าย ๆ สภาพดินฟ้าอากาศ อารมณ์ ความรู้สึก เครื่องหมายวรรคตอน</p>	<p>ตัวอย่างประโยค</p> <p>ประโยคและข้อความที่ใช้ในการให้ข้อมูลเกี่ยวกับบุคคล สัตว์ สถานที่ และกิจกรรมต่าง ๆ เช่น</p> <p>ประโยคให้ข้อมูลเกี่ยวกับบุคคล</p> <p>My name is.....</p> <p>My sur name is.....</p> <p>My nick name is.....</p> <p>My birthday is....</p> <p>I was born in ...</p> <p>I come from</p> <p>I live in ...</p> <p>I have... brothers/sisters.</p> <p>I live with...</p> <p>กิจวัตรประจำวัน</p> <p>ตื่นนอน (wake up), แปรงฟัน (Brush my teeth), อาบน้ำ (Take a shower) แต่งตัว (Get dressed) ทานข้าวเช้า (Have breakfast) ทานอาหารเที่ยง (Have Lunch) กลับบ้าน (Go back home) ทานข้าวเย็น (Have dinner)</p> <p>I wake up at 6.00 o'clock.</p> <p>I get up at 7.00 o'clock.</p> <p>I have breakfast everyday.</p> <p>I go to school at 6.00 o'clock.</p> <p>I go back home at 4.00 P.M.</p>

มาตรฐาน/ ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง	คำ กลุ่มคำ ประโยค
		<p>สี What colour is it? It is etc. Blue/ White/ Red/ Orange/ Brown/Black/ Pink/ Yellow/ Violet/ Green/Gray</p> <p>ขนาด Is it big/small? Yes, it is. / No, it isn't.</p> <p>รูปทรง What does it shape? Square/ Rectangle/Circle/ Triangle</p> <p>วัน เดือน ปี ฤดูกาล 1. What is today? Today is Monday/Tuesday/ Wednesday/Thursday/Friday/ Saturday/Sunday 2. What's weather like in summer/ Winter/ Rainy 3. When do the summer begin? It begins in April.</p> <p>สถานที่อยู่ของสิ่งของ 1. Where is a/an? It's in/on/under 2. Where is the book? The book is on the desk. 3. Where is the pencil? The pencil is in the box.</p>

มาตรฐาน/ ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง	คำ กลุ่มคำ ประโยค
2. เขียนภาพ แผนผัง แผนภูมิ และตารางแสดง ข้อมูลต่าง ๆ ที่ฟังหรืออ่าน	คำ กลุ่มคำ และประโยคที่มี ความหมายสัมพันธ์กับภาพ แผนผัง แผนภูมิ และตาราง	<p>เรียนรู้คำศัพท์ ความสัมพันธ์ การทำ แผนภาพ แผนผัง เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - คำ เช่น กราฟ (Graph) แผนภูมิ แท่ง (Bar chart) แผนภูมิจวงกลม (Pie chart) ตาราง (table) แผนภาพ (Diagram) - แผนผัง แผนภาพ แผนภูมิ <p>อาจนำเสนอเกี่ยวกับ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. สิ่งมีชีวิต (Living thing) สิ่งไม่มีชีวิต (Non living thing) 2. ครอบครัว (Family) 3. แผนภูมิจำนวนคน อื่นๆ
3. พูด/เขียนแสดง ความคิดเห็น เกี่ยวกับเรื่อง ต่าง ๆ ใกล้ตัว	ประโยคที่ใช้ในการแสดงความ ความเห็น	<ul style="list-style-type: none"> - What do you think about the picture /cartoon/movie? I think it is beautiful/ funny/good. No comment. - What is your opinion of story/movie..? In my opinion, it has a good plot/beautiful.

คำศัพท์ภาษาอังกฤษพื้นฐานระดับประถมศึกษาปีที่ 6 วิเคราะห์ตามกรอบ CEFR

คำศัพท์ในเอกสารชุดนี้ได้ประยุกต์ใช้เอกสารการรวบรวมคำศัพท์ภาษาอังกฤษพื้นฐานระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานและได้เพิ่มเติมระดับความสามารถทางภาษาตามกรอบ CEFR ซึ่งค้นคว้าจากเว็บไซต์ Cambridge Dictionary Online [Online]. เพื่ออำนวยความสะดวกให้กับครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เพื่อใช้เป็นกรอบแนวทางและนำไปประยุกต์ใช้ ในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และให้มีความสอดคล้องตามกรอบ CEFR ดังนี้

1. คำศัพท์ภาษาอังกฤษระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 253 คำ
2. คำศัพท์ตามหมวดหมู่

1. คำศัพท์ภาษาอังกฤษระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ลำดับที่	คำศัพท์	ประเภทคำศัพท์	ความหมาย	ระดับ CEFR
1	advertisement	n.	การโฆษณา	A2
2	aeroplane	n.	เครื่องบิน	A2
3	afraid	adj.	กลัว	A2
4	ahead	adj	ข้างหน้า	B1
5	amusement	n.	สันทนาการ ความสนุกสนาน	B2
6	ancient	adj.	เก่าแก่ โบราณ	B1
7	animate	v.	เคลื่อนไหว มีชีวิต	-
8	aquarium	n.	ตู้ปลา	-
9	architect	n.	สถาปนิก	B1
10	arrange	v.	จัด,เตรียม	B1
11	arrive	v.	มา มาถึง	A2
12	astronaut	n.	นักบินอวกาศ	-
13	astronomy	n.	วิชาดาราศาสตร์	C2
14	attraction	n.	การดึงดูด เสน่ห์	B1
15	autograph	n.	ลายเซ็นของผู้มีชื่อเสียง	-
16	backpack	n.	นักเดินทางไกลโดยมีเป้สะพายหลัง	-

ลำดับที่	คำศัพท์	ประเภทคำศัพท์	ความหมาย	ระดับ CEFR
17	beat	v.	ตี เฆี่ยน	B1
18	bill	n.	ใบแจ้งหนี้	A2
19	biography	n.	ชีวประวัติ	B1
20	bleed	v.	เลือดไหล	B1
21	bracelet	n.	สร้อยข้อมือ กำไลข้อมือ	A2
22	brain	n.	สมอง	A2
23	brave	adj.	กล้าหาญ	B1
24	breath	n.	ลมหายใจ	B1
25	bride	n.	เจ้าสาว	B1
26	brilliant	adj.	ฉลาดมาก, ปราดเปรื่อง	B1
27	brother in law	n.	พี่เขย น้องเขย	B2
28	Buddhist	n.	พุทธศาสนิกชน	-
29	business	n.	ธุรกิจ	A1
30	cafeteria	n.	โรงอาหาร ร้านอาหาร ที่บริการตนเอง	A2
31	capital	n.	เมืองหลวง	A2
32	cash	n.	เงินสด	A2
33	catch	v.	จับ คั่ว	A1
34	celebrate	v.	เฉลิมฉลอง	C1
35	cell phone	n.	โทรศัพท์เคลื่อนที่	A1
36	century	n.	ศตวรรษ	A2
37	ceremony	n.	พิธีการ งานพิธี	B1
38	character	n.	ลักษณะ บทบาทในละคร	B1
39	charity	n.	การกุศล ความใจบุญ	B1
40	charming	adj.	มีเสน่ห์	B1
41	chemist	n.	นักเคมี	B1
42	classify	v.	จัดกลุ่ม	C1
43	classmate	n.	เพื่อนร่วมชั้นเรียน	A2
44	clear	adj.	ชัดเจน โปร่งใส	A2

ลำดับที่	คำศัพท์	ประเภทคำศัพท์	ความหมาย	ระดับ CEFR
45	clever	adj.	ฉลาด มีไหวพริบ	A1
46	column	n.	การจัดเรียงตามลำดับ แนวยาว คอลัมน์	B2
47	community	n.	ชุมชน	B2
48	competition	n.	การแข่งขัน	B2
49	complain	v.	บ่น กล่าวหา	B1
50	concert	n.	การแสดงดนตรี	A2
51	confident	adj.	ซึ่งไว้วางใจ มั่นใจ	B1
52	congratulations	n.	การแสดงความยินดี	-
53	consist of	v.	ประกอบด้วย	B1
54	contact	n.	การติดต่อ	B1
55	coral reef	n.	แนวปะการัง	B1
56	costume	n.	เครื่องแต่งกาย	B2
57	cough	v.	ไอ	B1
58	creative	adj.	มีความคิดสร้างสรรค์ มีจินตนาการ	B1
59	crosswalk	n.	ทางเดินข้ามถนน	-
60	crowd	n.	กลุ่ม ผู้คน	A2
61	crown	n.	มงกุฎ	-
62	cruel	adj.	โหดร้าย	B1
63	culture	n.	วัฒนธรรม	B1
64	damage	n.	การทำลาย, ความเสียหาย	B1
65	deaf	adj.	ซึ่งหูหนวก	B1
66	death	n.	ความตาย	B1
67	debate	v.	โต้ว่าที่ ถกเถียง อภิปราย	B2
68	decide	v.	ตัดสินใจ	A2
69	decorate	v.	ตกแต่ง ประดับ	B1
70	democracy	n.	การปกครองระบอบ ประชาธิปไตย	B2

ลำดับที่	คำศัพท์	ประเภทคำศัพท์	ความหมาย	ระดับ CEFR
71	depart	v.	ออกเดินทาง	B1
72	describe	v.	บรรยาย พรรณา	A2
73	dessert	n.	ของหวาน	A2
74	detective	n.	นักสืบ	B1
75	diagram	n.	แผนภูมิ แผนภาพ	B1
76	diarrhea	n.	โรคท้องเสีย โรคท้องร่วง	-
77	difficult	adj.	ยาก	A1
78	digital	adj.	ซึ่งบันทึกภาพ,เสียงใน ระบบตัวเลข	A2
79	direction	n.	ทิศทาง คำแนะนำ	B1
80	discuss	v.	อภิปราย พิจารณา	A2
81	distance	n.	ระยะทาง	B1
82	divorce	n.	การหย่าร้าง	B1
83	dollar	n.	หน่วยเงินตราอเมริกัน, ดอลลาร์	A1
84	donate	v.	บริจาค	B2
85	dragonfly	n.	แมลงปอ	-
86	dustbin	n.	ถังขยะ	B1
87	earache	n.	อาการเจ็บหู	B1
88	education	n.	การศึกษา	B1
89	effect	n.	ผลกระทบ	B1
90	electricity	n.	ไฟฟ้า	A2
91	energy	n.	พลังงาน พลังกาย	B1
92	engineer	n.	วิศวกร	A2
93	entrance	n.	ประตูทางเข้า	A2
94	environment	n.	สิ่งแวดล้อม	B1
95	escape	v.	หนี	B1
96	exact	adj.	ถูกต้อง แม่นยำ	B1
97	excellent	adj.	ดีมาก	A2

ลำดับที่	คำศัพท์	ประเภทคำศัพท์	ความหมาย	ระดับ CEFR
98	exciting	adj.	น่าตื่นเต้น	A1
99	exhibition	n.	นิทรรศการ	B1
100	exit	n.	ทางออก	A2
101	expect	v.	คาดหวัง	B1
102	explode	v.	ระเบิด	B1
103	explore	v.	สำรวจ ค้นหา	B1
104	fantastic	adj.	ยอดเยี่ยม วิเศษ	A2
105	fashion	n.	แฟชั่น รูปแบบ	A2
106	father in law	n.	พ่อตา	B2
107	feather	n.	ขนนก	B2
108	ferry	n.	ท่าเรือข้ามฟาก	B1
109	fever	n.	ไข้	B1
110	figure	n.	รูปร่าง	B1
111	flight attendant	n.	พนักงานต้อนรับบน เครื่องบิน	-
112	flood	n.	น้ำท่วม	B1
113	florist	n.	คนขายดอกไม้	-
114	fluent	adj.	คล่องแคล่ว	B2
115	forehead	n.	หน้าผาก	B1
116	freeze	v.	แช่แข็ง	B1
117	fresh	adj.	สดชื่น	B1
118	friendship	n.	มิตรภาพ	B1
119	gallery	n.	การจัดแสดง	B1
120	garbage	n.	ขยะ	B1
121	garlic	n.	กระเทียม	A2
122	gentleman	n.	สุภาพบุรุษ	B2
123	geography	n.	ภูมิศาสตร์	A2
124	godmother	n.	แม่อุปถัมภ์	-
125	grain	n.	เมล็ดข้าว	C2

ลำดับที่	คำศัพท์	ประเภทคำศัพท์	ความหมาย	ระดับ CEFR
126	groom	n.	เจ้าบ่าว	-
127	guard	n.	ยาม	B1
128	habitat	n.	ที่อยู่อาศัย	C1
129	hairdryer	n.	เครื่องเป่าผม	B1
130	handkerchief	n.	ผ้าเช็ดหน้า	B1
131	handsome	adj.	หล่อ	B1
132	harmful	adj.	เป็นอันตราย	B2
133	helmet	n.	หมวกกันน็อค	B2
134	helpful	adj.	ซึ่งเป็นประโยชน์	B1
135	honor	n.	เกียรติยศ	-
136	horoscope	n.	ดวงชะตาราศี	-
137	immediately	adv.	ทันทีทันใด	A2
138	important	adj.	สำคัญ	A1
139	improve	v.	พัฒนา ปรับปรุง	A2
140	information	n.	ข้อมูล ข่าวสาร	A2
141	ingredient	n.	ส่วนผสม ส่วนประกอบ	B1
142	instruction	n.	การแนะนำ	C2
143	intelligent	adj.	ฉลาด ซึ่งมีสติปัญญา	B1
144	interview	v.	สัมภาษณ์	B1
145	introduce	v.	แนะนำ	B2
146	invent	v.	ประดิษฐ์ สร้างสรรค์	B1
147	invite	v.	เชิญ เชิญ ขอร้อง	A1
148	jail	n.	คุก	B1
149	journey	n.	การเดินทาง	A2
150	kingdom	n.	อาณาจักร	B2
151	knowledge	n.	ความรู้	B1
152	label	n.	ป้าย ฉลาก	B1
153	labor	n.	แรงงาน	-
154	language	n.	ภาษา	A1

ลำดับที่	คำศัพท์	ประเภทคำศัพท์	ความหมาย	ระดับ CEFR
155	laundry	n.	สถานที่ซักรีดเสื้อผ้า	B2
156	leather	n.	หนังสัตว์	A2
157	length	n.	ความยาว ส่วนยาว	B1
158	liquid	n.	ของเหลว	B1
159	location	n.	สถานที่ตั้ง	B1
160	lottery	n.	ล็อตเตอรี่	B1
161	marble	n.	ลูกแก้ว หินอ่อน, ลูกหิน	-
162	message	n.	ข้อความ ข่าวสาร	A1
163	messy	adj.	ยุ่งเหยิง ไม่เรียบร้อย	B1
164	mistake	n.	ความผิดพลาด	A2
165	mix	v.	ผสม	A2
166	modern	adj.	ทันสมัย	A2
167	monument	n.	อนุสาวรีย์	B2
168	mother in law	n.	แม่ยาย แม่สามี	B2
169	narrow	adj.	แคบ	B1
170	neighbor	n.	เพื่อนบ้าน	-
171	notice	v.	ประกาศ แจ้ง	B1
172	observe	v.	สังเกต ฝ้าดู	B2
173	opinion	n.	ความคิดเห็น	B1
174	opposite	prep.	ตรงกันข้าม	B2
175	palace	n.	พระราชวัง	B1
176	paragraph	n.	ข้อความในหนึ่งย่อหน้า	B1
177	passport	n.	หนังสือเดินทาง	A2
178	peace	n.	สันติภาพ	B2
179	period	n.	รอบ ระยะเวลา	B1
180	personality	n.	บุคลิกภาพ	B2
181	photographer	n.	ช่างถ่ายภาพ	A2
182	planetarium	n.	หอดูดาว ท้องฟ้าจำลอง	-
183	plump	adj.	ท้วม	C2

ลำดับที่	คำศัพท์	ประเภทคำศัพท์	ความหมาย	ระดับ CEFR
184	poison	n.	ยาพิษ	B2
185	polite	adj.	สุภาพ เรียบร้อย	A2
186	pollution	n.	มลพิษ	B1
187	predict	v.	พยากรณ์	B1
188	president	n.	ประธานาธิบดี ประธาน	A2
189	prince	n.	เจ้าชาย	B1
190	princess	n.	เจ้าหญิง	B1
191	prize	n.	รางวัล	A2
192	problem	n.	ปัญหา	A1
193	professional	n.	ผู้เชี่ยวชาญ	B2
194	pronounce	v.	ออกเสียง เปล่งเสียง	B1
195	publish	n.	จัดพิมพ์ ตีพิมพ์	B1
196	quiz	n.	การทดสอบความรู้ การสอบถาม	A2
197	reason	n.	เหตุผล	A2
198	recipe	n.	ตารางอาหาร	B1
199	reduce	v.	ลดลง ย่อลง	B1
200	refrigerator	n.	ตู้เย็น	A1
201	refuse	v.	ปฏิเสธ	B1
202	region	n.	พื้นที่ บริเวณ ขอบเขต	B1
203	regular	adj.	ตามปกติ	B1
204	relative	n.	ญาติพี่น้อง	B1
205	remember	v.	จดจำ	A1
206	reuse	v.	นำกลับมาใช้	-
207	review	v.	ทบทวน	C1
208	route	n.	เส้นทาง	B1
209	rubbish	n.	ขยะ	B1
210	rule	n.	กฎ	B1
211	save	v.	ประหยัด รักษา เก็บ	B1

ลำดับที่	คำศัพท์	ประเภทคำศัพท์	ความหมาย	ระดับ CEFR
212	scream	v.	หวีดร้อง	B1
213	search	v.	ค้นหา	B1
214	semester	n.	ภาคเรียน	A2
215	shore	n.	ชายฝั่ง	B1
216	silly	adj.	โง่	B1
217	sister in law	n.	น้องสะใภ้	B2
218	situation	n.	สถานการณ์	B1
219	smooth	adj.	นุ่ม เรียบเนียน	B1
220	sneakers	n.	รองเท้ากีฬา	A2
221	sneeze	v.	จาม	B2
222	soft	adj.	นุ่ม	A2
223	soil	n.	พื้นดิน ผิวดิน	B2
224	solve	v.	แก้ปัญหา แก้ไข	B1
225	souvenir	n.	ของที่ระลึก	B1
226	sparrow	n.	นกกระจอก	-
227	sponge	n.	ฟองน้ำ	-
228	stepfather	n.	พ่อเลี้ยง	B2
229	stepmother	n.	แม่เลี้ยง	B2
230	string	n.	เชือก	B2
231	survey	v.	สำรวจ	B2
233	teaspoon	n.	ช้อนชา	B2
235	thief	n.	ขโมย	B1
236	tidy	adj.	เรียบร้อย สะอาด	A2
237	timetable	n.	ตารางเวลา	B1
238	tongue	n.	ลิ้น	B1
239	tourist	n.	นักท่องเที่ยว	A2
240	traffic	n.	การจราจร	A2
241	transport	v.	ขนส่ง	B2
242	upset	v.	ทำให้เสีย, ก่อความ	B2

ลำดับที่	คำศัพท์	ประเภทคำศัพท์	ความหมาย	ระดับ CEFR
243	useful	adj.	มีประโยชน์	A2
244	valuable	adj.	มีคุณค่า	B1
245	vehicle	n.	ยานพาหนะ	B1
246	vision	n.	วิสัยทัศน์	B1
247	vocation	n.	อาชีพ	C2
248	volcano	n.	ภูเขาไฟ	B2
249	whisper	v.	เสียงกระซิบ	B2
250	wide	adj.	กว้าง	A2
252	wonderful	adj.	น่าอัศจรรย์	A2
253	worry	v.	กังวล เครียด	A2

คำศัพท์ตามหมวดหมู่

1) คำศัพท์ภาษาอังกฤษหมวดร่างกาย

ที่	คำศัพท์	คำอ่าน	คำแปล	ระดับชั้น	
				ป.1-3	ป.4-6
1	body	บอดี้	ร่างกาย	/	
2	shape	เชป	รูปร่าง		/
3	hair	แฮร์	ผม	/	
4	head	เฮ็ด	ศรีษะ	/	
5	eye	อาย	ตา	/	
6	nose	โนส	จมูก	/	
7	mouth	เมาท์	ปาก	/	
8	cheek	ชีค	แก้ม		/
9	tongue	ทัง	ลิ้น		/
10	tooth	ทูธ	ฟัน	/	
11	neck	เน็ค	คอ	/	
12	chin	ชิน	คาง	/	
13	lip	ลิป	ริมฝีปาก	/	
14	shoulder	โอมล เตอะ	บ่า หัวไหล่	/	
15	ankle	แองเกิล	ข้อเท้า		/
16	arm	อาร์ม	แขน	/	
17	wrist	ริชท	ข้อมือ		/
18	thumb	ธัม	นิ้วหัวแม่มือ		/
19	finger	ฟิงเกอร์	นิ้ว	/	
20	index finger	อินเด็ก ฟิงเกอร์	นิ้วชี้		/
21	middle finger	มิดเดิล ฟิงเกอร์	นิ้วกลาง		/
22	ring finger	ริง ฟิงเกอร์	นิ้วนาง		/
23	little finger	ลิทเทิล ฟิงเกอร์	นิ้วก้อย		/
24	nail	เนล	เล็บ		/

ที่	คำศัพท์	คำอ่าน	คำแปล	ระดับชั้น	
				ป.1-3	ป.4-6
25	leg	เล็ก	ขา	/	
26	foot	ฟุต	เท้า	/	
27	toe	โท	นิ้วเท้า	/	
28	chest	เซ็สท์	หน้าอก		/
29	stomach	สะ โท มัช	ท้อง		/
30	back	แบ็ค	หลัง	/	
31	face	เฟส	ใบหน้า	/	
32	hand	แฮนด์	มือ	/	
33	hip	ฮิป	สะโพก	/	
34	ear	เอียร์	หู	/	

2) คำศัพท์ภาษาอังกฤษหมวดครอบครัว

ที่	คำศัพท์	คำอ่าน	คำแปล	ระดับชั้น	
				ป.1-3	ป.4-6
1	brother	บราเดอร์	พี่ชาย น้องชาย	/	
2	daughter	ดอเทอร์	ลูกสาว	/	
3	father	ฟาเซอร์	บิดา	/	
4	grandfather	แกรนฟาเซอร์	ปู่ ตา	/	
5	grandmother	แกรนมาเซอร์	ย่า ยาย	/	
6	husband	ฮັซ บันด์	สามี		/
7	mother	มาเซอร์	มารดา	/	
8	parent	พาเร็น	ผู้ปกครอง บิดา มารดา		/
9	sister	ซิสเตอร์	พี่สาว น้องสาว	/	
10	son	ซัน	ลูกชาย	/	
11	wife	ไวฟ์	ภรรยา		/
12	elder	เอล เดอะ	อายุแก่กว่า		/
13	young	ยัง	อายุน้อยกว่า		/

ที่	คำศัพท์	คำอ่าน	คำแปล	ระดับชั้น	
				ป.1-3	ป.4-6
14	cousin	คัล ซิน	ลูกพี่ลูกน้อง		/
15	uncle	อั้ง เคิล	ลุง		/
16	aunt	อ้านท์	ป้า		/
17	child	ชาย	เด็ก		/
18	friend	เฟรน	เพื่อน		/
19	baby	เบบี้	ทารก		/

3) คำศัพท์ภาษาอังกฤษหมวดเพศ

ที่	คำศัพท์	คำอ่าน	คำแปล	ระดับชั้น	
				ป.1-3	ป.4-6
1	sex	เซ็คซ.	เพศ		/
2	male	เมล	เพศชาย, ตัวผู้		/
3	female	ฟี เมล	เพศหญิง, ตัวเมีย		/
4	child	ไชล	เด็ก, ลูกหลาน		/
5	children	ซิลเดรั้น	เด็ก ๆ (หลายคน)		/
6	boy	บอย	เด็กชาย	/	
7	girl	เกิล	เด็กหญิง	/	
8	man	แมน	ผู้ชาย, บุรุษ	/	
9	men	เม้น	ผู้ชาย (หลายคน)		/
10	woman	วูแมน	สตรี		/
11	young	ยัง	หนุ่ม สาว เยาว์		/
12	adult	อะดัลท	ผู้ใหญ่		/
13	old	โอลด	แก่ชรา,เก่า		/
14	mister(Mr.)	มิชเทอะ	นาย		/
15	mistress(Mrs.)	มิชทเรีซ	นาง		/
16	miss	มิช	นางสาว		/

4) คลังคำศัพท์ภาษาอังกฤษหมวดห้องต่าง ๆ ในโรงเรียน

ที่	คำศัพท์	คำอ่าน	คำแปล	ระดับชั้น	
				ป.1-3	ป.4-6
1	school	สคูล	โรงเรียน	/	
2	classroom	คลาสรูม	ห้องเรียน	/	
3	playground	เพลกราวน์	สนามเด็กเล่น		/
4	restroom	เรสรูม	ห้องน้ำ		/
5	nurse's office	เนิส ออฟฟิส	ห้องพยาบาล		/
6	canteen	แคนทีน	โรงอาหาร		/
7	hall	ฮอลล์	หอประชุม		/
8	library	ไลบรารี	ห้องสมุด		/
9	art room	อาร์ทรูม	ห้องศิลปะ		/
10	music room	มิวสิครูม	ห้องดนตรี		/
11	science lab	ไซเอนส์ แล็บ	ห้องวิทยาศาสตร์		/
12	language lab	แลงเจจ แล็บ	ห้องปฏิบัติการ ทางภาษา		/
13	principal's office	พริ้นซิพอล ออฟฟิส	ห้องพักผู้อำนวยการ		/
14	primary school	ไพรมารีสคูล	โรงเรียนประถมศึกษา	/	
15	secondary school	เซคันดารี สคูล	โรงเรียนมัธยมศึกษา		/
16.	bleachers	บริเชอร์	อัศจรรย์นั่งในสนาม		/
17	field	ฟีว	สนามกีฬา		/
18	toilet	ทอยเลท	ห้องน้ำ		/

5) คลังคำศัพท์ภาษาอังกฤษหมวดวิชาต่าง ๆ

ที่	คำศัพท์	คำอ่าน	คำแปล	ระดับชั้น	
				ป.1-3	ป.4-6
1	math	แม็ท	วิชาคณิตศาสตร์	/	
2	thai	ไท	วิชาภาษาไทย	/	
3	english	อิงลิช	วิชาภาษาอังกฤษ	/	
4	science	ไซเ็น	วิชาวิทยาศาสตร์		/
5	music	มิวสิค	วิชาดนตรี		/
6	social studies	โซเชียล สตั๊ดดี	วิชาสังคมศึกษา		/
7	art	อาร์ท	วิชาศิลปะ		/
8	history	ฮิสทรี	วิชาประวัติศาสตร์		/
9	religion	รีลิเจียล	วิชาศาสนา		/
10	reading	รีดดิ้ง	วิชาการอ่าน		/
11	writing	ไฟรท์ทิง	วิชาการเขียน		/
12	health	เฮลท์	วิชาสุขศึกษา		/
13	physical education (PE)	ฟิสิกส์คอลล เอ็ดดูเคชั่น	วิชาพลศึกษา		/

6) คลังคำศัพท์ภาษาอังกฤษหมวดสิ่งต่าง ๆ ในห้องเรียน

ที่	คำศัพท์	คำอ่าน	คำแปล	ระดับชั้น	
				ป.1-3	ป.4-6
1	alphabet	อัลฟาเบ็ท	ตัวอักษร	/	
2	notebook	โน้ตบุ๊ก	สมุด	/	
3	chair	แชร์	เก้าอี้	/	
4	desk	เดสก์	โต๊ะมีลิ้นชัก		/
5	table	เทเบิล	โต๊ะ	/	
6	chalk	ชอล์ค	ชอล์ค		/
7	blackboard	แบ็ลคบอร์ด	กระดานดำ	/	
8	clock	คล็อก	นาฬิกาแขวน		/
9	watch	วอร์ช	นาฬิกา		/
10	computer	คอมพิวเตอร์	คอมพิวเตอร์		/
11	dictionary	ดิกชันนารี	พจนานุกรม		/
12	map	แม็ป	แผนที่		/
13	marker	มาร์คเกอร์	ปากกา		/
14	notebook paper	โน้ตบุ๊ก เพเปอร์	กระดาษโน้ต		/
15	pen	เพ็น	ปากกา	/	
16.	Pencil	เพ็นซิล	ดินสอ	/	
17	eraser	อีราสเซอร์	ยางลบ	/	
18	pencil sharpener	เพ็นซิล ชาเพ็นเนอร์	กบเหลาดินสอ		/
19	picture dictionary	พิกเจอร์ ดิกชันนารี	สมุดภาพคำศัพท์		/
20	pot	พอร์ท	ขวดโหล		/
21	rubber	รับเบอร์	ยางลบ	/	
22	scissors	ซิสเซอร์	กรรไกร	/	
23	textbook	เท็ทบุ๊ก	หนังสือเรียน	/	
24	bin	บิน	ถังขยะ	/	
25	broom	บรูม	ไม้กวาด	/	

7) คลังคำศัพท์ภาษาอังกฤษหมวดสิ่งต่าง ๆ ในโรงเรียน

ที่	คำศัพท์	คำอ่าน	คำแปล	ระดับชั้น	
				ป.1-3	ป.4-6
1	workbook	เวิร์คบุ๊ก	แบบฝึกหัด	/	
2	atlas	แอ็ทลาส	แผนที่โลก		/
3	compact disc (CD)	คอมแพ็ค ดีสก์	แผ่นซีดี	/	
4	magazine	แม็กกาซีน	หนังสือวารสาร		/
5	newspaper	นิวส์เพเพิล	หนังสือพิมพ์		/
6	flag	แฟลกซ์	ธงชาติ	/	
7	teacher	ทีเชอร์	ครู	/	
8	student	สตูเด้นท์	นักเรียน	/	
9	glue	กรูว	กาว		/
10	door	ดอร์	ประตู	/	
11	window	วินโดว์	หน้าต่าง	/	
12	boy	บอย	เด็กผู้ชาย	/	
13	girl	เกิร์ล	เด็กผู้หญิง	/	
14	schoolbag	สคูลแบ็ค	กระเป๋า	/	
15	crayon	ครายอน	สีเทียน	/	

8) คลังคำศัพท์ภาษาอังกฤษหมวดบ้าน

ที่	คำศัพท์	คำอ่าน	คำแปล	ระดับชั้น	
				ป.1-3	ป.4-6
1	house	เฮาซ	บ้าน โรงเรือน	/	
2	home	โฮม	บ้านอยู่เป็นประจำ		/
3	hall	ฮอล	ห้องโถง สำนักงาน		/
4	room	รูม	ห้อง ที่ว่าง ช่อง	/	
5	bedroom	เบ็ดรูม	ห้องนอน		/
6	reception hall	ริเซพ-ฉัน ฮอล	ห้องรับแขก		/
7	meeting hall	มีท-อิงฮอล	ห้องประชุม		/
8	kitchen	คิช-เอ็น	ห้องครัว	/	
9	dining room	ดิงนิงรูม	ห้องกินข้าว		/
10	store-room	สโตร์รูม	ห้องเก็บของ		/
11	bathroom	บัตรูม	ห้องอาบน้ำ	/	
12	toilet	ทอย-เล็ท	ห้องส้วม		/
13	office	ออฟ-ฟิศ	ห้องทำงาน		/
14	lap	แล็บ	ห้องทดลอง		/
15	door	โด	ประตู	/	
16.	window	วิน-โด	หน้าต่าง ช่อง	/	
17	roof	รูฟ	หลังคา ฝาครอบ ร่ม	/	
18	wall	วอล	กำแพง ผนัง เชื้อน		/
19	floor	ฟโล	พื้นห้อง ถ้ำ อุโมงค์		/
20	ceiling	ซีล-อิง	เพดาน ชีตสูงสุดที่จะ		/
21	stair	สแท	ขั้นบันไดบ้าน		/
22	ladder	แลด-เดอะ	กระดี่ยกไปมาได้		/
23	lift	ลิฟท์	ลิฟต์ ยก เยก(หน้า)		/
24	garage	กะราจ-	โรงรถ อุ้งรถยนต์		/
25	lock	ล๊อค	กุญแจที่ติดกับประตู	/	
26	key	คีย์	ลูกกุญแจ เงื่อนไข	/	

ที่	คำศัพท์	คำอ่าน	คำแปล	ระดับชั้น	
				ป.1-3	ป.4-6
27	mailbox	เมล บ็อกซ	ตู้รับจดหมาย		/
28	garden	กา-ดล	สวน ไร่ผัก	/	
29	field	ฟิลด์	ทุ่ง ฝืน ฝัน ขอบเขต		/
30	mosquito net	มัสคี-โท เน็ต	มุ้ง		/
31	bath	บัท	อาบ อาบน้ำ ที่อาบน้ำ		/
32	take a bath	เทค อะ บัท	อาบน้ำ		/
33	bathroom	บัทรูม	ห้องอาบน้ำ	/	
34	soap	โซฟ	สบู่, ญสบู่	/	
35	toothpaste	ทูทเพส	ยาสีฟัน	/	
36	toothbrush	ทูทบรัช	แปรงสีฟัน	/	
37	bowl	โบล	ขัน ชาม	/	
38	bath towel	บัท ทา-เอิ้ล	ผ้าเช็ดตัว		/
39	tank	ทังค	ถังใส่น้ำ-น้ำมัน		/
40	shower	เชา-เออะ	ฝักบัว		/
41	shower bath	เชา-เออะ บัท	ฝักบัวอาบน้ำ		/
42	detergent	เพา-เดอะ ดิเทอ- เจ็นท	ผงซักฟอก		/
43	toilet	ทอย-เล็ท	ส้วม การแต่งตัว		/
44	toilet room	ทอย-เล็ท รูม	ห้องล้างหน้า		/
45	toilet paper	ทอย-เล็ท เพ-เพอะ	กระดาษชำระ		/
46	mirror	มีเรอะ	กระจกเงา		/
47	bucket	บัค-เค็ท	ถัง		/
48	bowl	โบล	ชามกลม	/	
49	brush	บรัช	แปรงปัด	/	
50	reception	ริเซพ-ฉัน	การรับรอง ต้อนรับ		/
51	reception hall	ริเซพ-ฉัน ฮอล	ห้องรับแขก		/
52	vase	เฟซ	แจกัน โถ กระจ่าง		/

ที่	คำศัพท์	คำอ่าน	คำแปล	ระดับชั้น	
				ป.1-3	ป.4-6
53	carpet	คา-เพ็ท	พรม		/
54	sofa	โซ-พะ	โซฟา		/
55	fan	แฟน	พัด พัดลม เครื่องเป่า		/
56	electric fan	อิเล็ก-ทริก แฟน	พัดลมไฟฟ้า		/
57	case	เคซ	หีบ กล่อง ซอง ปลอก		/
58	bookcase	บุค เคซ	ตู้หนังสือ		/
59	kitchen	คิช-เอ็น	ครัว		/
60	dining table	ดินนิง เทเบิล	โต๊ะอาหาร		/
61	oven	อฝ-เอ็น	เตาอบ		/
62	stove	ชโทฝ	เตา		/
63	electric stove	อิเล็ก-ทริก ชโทฝ	เตาไฟฟ้า		/
64	gas stove	ชโทฝ แก๊ซ	เตาแก๊ส		/
65	pot	พ็อท	หม้อ ขวด กระจุก โหล		/
66	electric pot	อิเล็ก-ทริก ชโทฝ	หม้อหุงข้าวไฟฟ้า		/
67	jar	ชโทฝ แก๊ซ	ไห โอ่ง โถ โหล		/
68	pan	แพ็น	กระทะ อ่าง แอ่งถาด		/
69	spoon	ชพูน	ช้อน		/
70	fork	ฟอค	ส้อม คราด สามง่าม		/
71	knife	ไนฟ	มีด		/
72	cup	คัพ	ถ้วย ถ้วยกึ่งชา	/	
73	glass	กลัซ	แก้วน้ำ แก้ว กระจก เลนส์	/	
74	bottle	บอด-ตัล	ขวด บรรจุขวด		/
75	bowl	โบล	ชามกลม ชามอ่าง		/
76	dish	ดิช	จานกับข้าว	/	
77	chopsticks	ช็อพซทิก	ตะเกียบ		/

ที่	คำศัพท์	คำอ่าน	คำแปล	ระดับชั้น	
				ป.1-3	ป.4-6
78	sauce	ซอส	ซอสปรุงรส เครื่องชูรส	/	
79	clean	คลีน	ชำระ สะอาด สุจริต		/
80	cupboard	คัพบอร์ด	ตู้ถ้วยชาม		/
81	can	แค้น	กระป๋อง		/
82	cook	คูก	ปรุงอาหาร คนครัว		/
83	broom	บรูม	ไม้กวาด ปัดกวาด		/
84	mop	มี๊อพ	ไม้ถูพื้น ชั้บ เช็ด		/
85	scrub	ชกรับ	ถู ขัด ถูพื้น		/
86	table	เท-เบิล	โต๊ะ ตาราง สูตร	/	
87	chair	แช	เก้าอี้	/	
88	showcase	โฌเคซ	ตู้โชว์		/
89	telephone	เทล-อิโฟน	โทรศัพท์		/
90	television	เทลิฟี่ฉ-อัน	โทรทัศน์		/
91	radio	เร-ดิโอ	วิทยุ เครื่องรับวิทยุ ส่งวิทยุ		/
92	refrigerator	รีฟริจ-เอะเรเทอะ	ตู้เย็น		/
93	air-condition	แเอ ค็อนดิฉ-อัน	เครื่องปรับอากาศ		/
94	washing machine	ว็อดฉิ่ง มะฉีน-	เครื่องซักผ้า		/
95	clock	คล็อค	นาฬิกาแขวนหรือตั้ง จับเวลา	/	
96	picture	พืค-เซอะ	ภาพ นึกหลับตาดู ภาพยนตร์	/	
97	lamp	แล็ัมพ	ตะเกียง โคม ดวง		/
98	bell	เบ็ล	ระฆัง กระดิ่ง พรวน		/
99	screen	ชคีน	ฉาก จอภาพยนตร์		/

9) คำศัพท์เกี่ยวกับการอ่านจำนวนนับและลำดับที่ในภาษาอังกฤษ

จำนวนนับ (Cardinal Numbers)			ลำดับที่ (Ordinal Numbers)		
1	one	หนึ่ง	1st	first	ลำดับที่หนึ่ง
2	two	สอง	2nd	second	ลำดับที่สอง
3	three	สาม	3rd	third	ลำดับที่สาม
4	four	สี่	4th	forth	ลำดับที่สี่
5	five	ห้า	5th	fifth	ลำดับที่ห้า
6	six	หก	6th	sixth	ลำดับที่หก
7	seven	เจ็ด	7th	seventh	ลำดับที่เจ็ด
8	eight	แปด	8th	eighth	ลำดับที่แปด
9	nine	เก้า	9th	ninth	ลำดับที่เก้า
10	ten	สิบ	10th	tenth	ลำดับที่สิบ
11	eleven	สิบเอ็ด	11th	eleventh	ลำดับที่สิบเอ็ด
12	twelve	สิบสอง	12th	twelfth	ลำดับที่สิบสอง
13	thirteen	สิบสาม	13th	thirteenth	ลำดับที่สิบสาม
14	fourteen	สิบสี่	14th	fourteenth	ลำดับที่สิบสี่
15	fifteen	สิบห้า	15th	fifteenth	ลำดับที่สิบห้า
16	sixteen	สิบหก	16th	sixteenth	ลำดับที่สิบหก
17	seventeen	สิบเจ็ด	17th	seventeenth	ลำดับที่สิบเจ็ด
18	eighteen	สิบแปด	18th	eighteenth	ลำดับที่สิบแปด
19	nineteen	สิบเก้า	19th	nineteenth	ลำดับที่สิบเก้า
20	twenty	ยี่สิบ	20th	twentieth	ลำดับที่ยี่สิบ
30	thirty	สามสิบ	30th	thirtieth	ลำดับที่สามสิบ
40	forty	สี่สิบ	40th	fortieth	ลำดับที่สี่สิบ
50	fifty	ห้าสิบ	50th	fiftieth	ลำดับที่ห้าสิบ
60	sixty	หกสิบ	60th	sixtieth	ลำดับที่หกสิบ
70	seventy	เจ็ดสิบ	70th	seventieth	ลำดับที่เจ็ดสิบ
80	eighty	แปดสิบ	80th	eightieth	ลำดับที่แปดสิบ
90	ninety	เก้าสิบ	90th	ninetieth	ลำดับที่เก้าสิบ
100	one hundred	หนึ่งร้อย	100th		ลำดับที่หนึ่งร้อย

จำนวนนับ (Cardinal Numbers)			ลำดับที่ (Ordinal Numbers)		
1000	one thousand	หนึ่งพัน	1000 th	one hundredth one thousandth	สิบ ลำดับที่ หนึ่งร้อย ลำดับที่หนึ่ง พัน

10) คำศัพท์สี รูปร่าง

คำศัพท์ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับสี

navy-blue สีกรมท่า
 white สีขาว
 green สีเขียว
 indigo สีคราม
 pink สีชมพู
 black สีดำ
 red สีแดง
 grey สีเทา
 dark grey สีเทาเข้ม
 blue สีน้ำเงิน
 brown สีน้ำตาล
 sky blue สีฟ้า
 violet สีม่วง
 orange สีส้ม
 yellow สีเหลือง

Shapes รูปร่าง

circle วงกลม
 square สีเหลี่ยมจัตุรัส
 triangle สามเหลี่ยม
 rectangle สีเหลี่ยมผืนผ้า
 pentagon ห้าเหลี่ยม
 hexagon หกเหลี่ยม
 oval วงรี
 cube สีเหลี่ยมลูกบาศก์

11) คำศัพท์ วัน เดือน

Days of the Week	Months of the Year
Sunday วันอาทิตย์	January มกราคม
Monday วันจันทร์	February กุมภาพันธ์
Tuesday วันอังคาร	March มีนาคม
Wednesday วันพุธ	April เมษายน
Thursday วันพฤหัสบดี	May พฤษภาคม
Friday วันศุกร์	June มิถุนายน
Saturday วันเสาร์	July กรกฎาคม
	August สิงหาคม
	September กันยายน
	October ตุลาคม
	November พฤศจิกายน
	December ธันวาคม

(สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, ม.ป.ป.)

แบบทดสอบท้ายบท

คำชี้แจง ข้อสอบปรนัย จำนวน 10 ข้อ ให้กากบาท X ข้อที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

- ข้อใดกล่าวไม่ถูกต้องเกี่ยวกับสาระการเรียนรู้ของภาษาอังกฤษ
 - สาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีทั้งหมด 4 สาระ
 - สาระที่ 3 สาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
 - ในแต่ละสาระการเรียนรู้จะมีมาตรฐานและตัวชี้วัด
 - ถูกทุกข้อ
- ข้อใดไม่ใช่คำสั่งง่าย ๆ จากเรื่องที่ฟังในระดับประถมศึกษาปีที่ 1
 - Please stand up/sit down.
 - Listen to me please.
 - Please listen to the radio.
 - Please don't make a loud noise.
- ข้อใดไม่ใช่การปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง และ คำแนะนำที่ฟังและอ่าน
 - Look over there.
 - Pease read your book
 - I want a pen, please
 - Draw 5 circles in the paper
- ประโยคที่กล่าวว่า I love mother ตรงกับข้อใด
 - พูดแสดงความคิดเห็น
 - พูดให้ข้อมูลตนเอง
 - พูดแสดงความรู้สึก
 - ถูกทุกข้อ
- ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ควรนับจำนวนได้ตั้งแต่เท่าไร
 - 1 – 100
 - 1 – 1000
 - 1 – 10000
 - ง. 1 – 100000

6. คำศัพท์กลุ่มใดอยู่ระดับ A1
- ก. Apple Ant
 - ข. Cake Candle
 - ค. Vet Value
 - ง. ง. Rainbow Rich
7. คำ หรือกลุ่มคำเกี่ยวกับเรื่องใกล้ตัวของระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ควรอยู่ในวงคำศัพท์กี่คำ
- ก. 100 – 150 คำ
 - ข. 150 – 200 คำ
 - ค. 200 – 250 คำ
 - ง. 250 – 300 คำ
8. ข้อใดกล่าวถูกต้องเกี่ยวกับคำศัพท์
- ก. นักเรียนควรได้เรียนวงคำศัพท์พื้นฐานตามระดับชั้น
 - ข. คำศัพท์สามารถตรวจสอบได้ว่าอยู่ในระดับใดตามกรอบ CEFR
 - ค. การเรียนการสอนของครูควรคำนึงถึงคำศัพท์ตามกรอบ CEFR
 - ง. ถูกทุกข้อ
9. ข้อใดกล่าวถูกต้องเกี่ยวกับคำศัพท์ที่นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 – 3 ควรได้เรียน
- ก. หมวดหมู่ร่างกาย เช่น คำว่า nose ear
 - ข. หมวดหมู่ห้องต่าง ๆ เช่น คำว่า toilet restroom
 - ค. หมวดหมู่ครอบครัว เช่น parent uncle
 - ง. ถูกทุกข้อ
10. หมวดหมู่ของคำศัพท์เหล่านี้คือ one first
- ก. หมวดหมู่คำศัพท์จำนวน
 - ข. หมวดหมู่คำศัพท์ตัวเลข
 - ค. หมวดหมู่คำศัพท์จำนวนและลำดับที่
 - ง. หมวดหมู่คำศัพท์ตัวเลข และลำดับที่

เฉลย 1. ข 2. ง 3. ค 4. ค 5. ข 6. ก 7. ข 8. ง 9. ก 10. ค

ตอนที่ 5

การวัดและประเมินผลการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

การวัดและการประเมินผลการเรียนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นสิ่งสำคัญ เพราะถือเป็นกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างหนึ่งที่ครูต้องวัดและประเมินผลให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ซึ่งวัตถุประสงค์หลักของการวัดผลการเรียนรู้ที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้กล่าวไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551 : 28) มีดังนี้

จุดมุ่งหมายของการวัดและประเมินผลการเรียนรู้

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนต้องอยู่บนจุดมุ่งหมายพื้นฐานสองประการ ดังนี้

1. การวัดและประเมินผลเพื่อพัฒนาผู้เรียน โดยเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับผลการเรียน และการเรียนรู้ของผู้เรียนในระหว่างการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง บันทึก วิเคราะห์ แปลความหมายข้อมูล แล้วนำมาใช้ในการส่งเสริมหรือปรับปรุงแก้ไขการเรียนรู้ของผู้เรียนและการสอนของครูการวัดและประเมินผลกับการสอนจึงเป็นเรื่องที่สัมพันธ์กัน หากขาดสิ่งหนึ่งสิ่งใดการเรียนการสอนก็ขาดประสิทธิภาพ การประเมินระหว่างการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาการเรียนรู้เช่นนี้เป็นการวัดและประเมินผลเพื่อการพัฒนา (Formative Assessment) ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนทุกวัน เป็นการประเมินเพื่อให้รู้จุดเด่น จุดที่ต้องปรับปรุง จึงเป็นข้อมูลเพื่อใช้ในการพัฒนาในการเก็บข้อมูล ผู้สอนต้องใช้วิธีการและเครื่องมือการประเมินที่หลากหลาย เช่น การสังเกต การซักถามการระดมความคิดเห็นเพื่อให้ได้มติข้อสรุปของประเด็นที่กำหนด การใช้แฟ้มสะสมงาน การใช้ภาระงานที่เน้นการปฏิบัติ การประเมินความรู้อื่นๆ การให้ผู้เรียนประเมินตนเอง การให้เพื่อนประเมินเพื่อน และการใช้เกณฑ์การให้คะแนน (Rubrics) สิ่งสำคัญที่สุดในการประเมินเพื่อพัฒนา คือ การให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้เรียนในลักษณะคำแนะนำที่เชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ทำให้การเรียนรู้พอกพูนแก้ไขความคิดความเข้าใจเดิมที่ไม่ถูกต้อง ตลอดจนการให้ผู้เรียนสามารถตั้งเป้าหมายและพัฒนาตนได้

2. การวัดและประเมินผลเพื่อตัดสินผลการเรียน เป็นการประเมินสรุปผลการเรียนรู้ (Summative Assessment) ซึ่งมีหลายระดับ ได้แก่ เมื่อเรียนจบหน่วยการเรียนรู้ จบรายวิชาเพื่อตัดสินให้คะแนน หรือให้ระดับผลการเรียน ให้การรับรองความรู้ความสามารถของผู้เรียนว่าผ่านรายวิชาหรือไม่ ควรได้รับการเลื่อนชั้นหรือไม่ หรือสามารถจบหลักสูตรหรือไม่ ในการประเมินเพื่อตัดสินผลการเรียนที่ดีต้องให้โอกาสผู้เรียนแสดงความรู้ความสามารถด้วยวิธีการที่หลากหลายและพิจารณาตัดสินบนพื้นฐานของเกณฑ์ผลการปฏิบัติมากกว่าใช้เปรียบเทียบระหว่างผู้เรียน

วัตถุประสงค์ของการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (ม.ป.ป. : 143) กล่าวถึงวัตถุประสงค์ในการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน ดังนี้

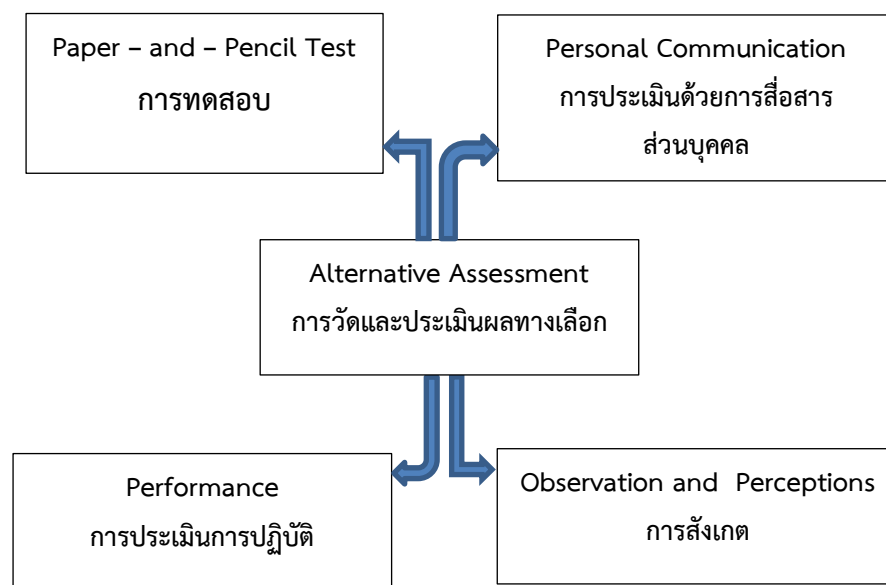
1. เพื่อประเมินวิธีสอนของครูว่าวิธีสอนแบบใดช่วยให้เกิดการเรียนรู้ และวิธีใดที่ต้องมีการปรับปรุง
2. เพื่อประเมินสัมฤทธิ์ผลในการเรียนของผู้เรียนว่ามีความรู้ความสามารถตามพัฒนาการความก้าวหน้าของผู้เรียน ไหมว่าจะเป็นด้านความรู้ ทักษะกระบวนการ คุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์
3. เพื่อจำแนกหรือจัดลำดับความสามารถของผู้เรียนแต่ละคนเพื่อจัดชั้นเรียนหรือแบ่งกลุ่มนักเรียนตามความสามารถ เพื่อให้นักเรียนได้เรียนในกลุ่มสามารถเท่าเทียมกัน
4. เพื่อวินิจฉัยข้อบกพร่อง และจุดเด่นการเรียนการสอนของแต่ละบุคคล
5. เพื่อประโยชน์ในการซ่อมเสริมแก่ผู้เรียน
6. เพื่อประเมินประสิทธิภาพการสอนของครู
7. เพื่อเฝ้าระวังกระบวนการเรียนรู้ภาษาของเด็กในแต่ละระดับ
8. เพื่อทดสอบผลการทดลองเกี่ยวกับการเรียนการสอนในชั้นเรียน

การวัดและการประเมินผลแบบทางเลือก (Alternative Assessment)

Brown and Hudson (1998 อ้างถึงใน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, ม.ป.ป. : 144) ได้เปรียบเทียบให้เห็นแนวการทดสอบแบบเดิมและแบบทางเลือกที่ครูผู้สอนสร้างขึ้นเองในชั้นเรียนให้เหมาะสมกับความต้องการวัดและประเมินผลผู้เรียนในความสามารถทางด้านภาษาที่ตนได้สอนไป ดังนี้

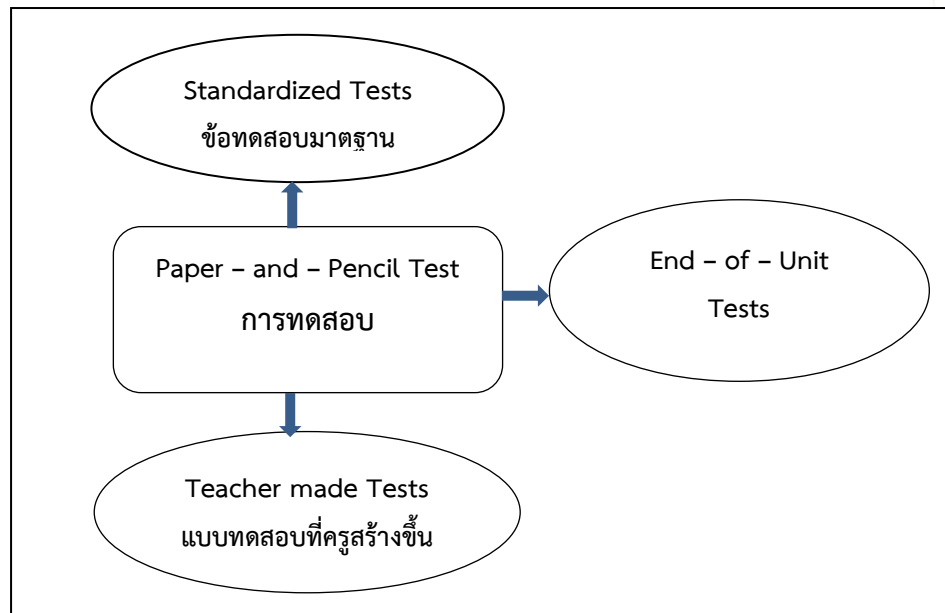
การวัดผลแบบเดิม (Traditional Assessment)	การวัดผลแบบทางเลือก (Alternative Assessment)
การทดสอบแบบมาตรฐาน	การวัดผลแบบต่อเนื่องและระยะยาว
รูปแบบตัวเลือกและจำกัดเวลา	คำตอบไม่จำกัดเวลา และปลายเปิด
คำถามไม่ตรงบริบทผู้เรียน	ภาระงานที่เน้นบริบทการสื่อสาร
ใช้ผลคะแนนในการให้ข้อมูลย้อนกลับ	ให้ข้อมูลย้อนกลับรายบุคคล
คะแนนแบบอิงกลุ่ม	คะแนนแบบอิงเกณฑ์
เน้นคำตอบที่แยกกันโดยสิ้นเชิง	คำตอบปลายเปิด และสร้างสรรค์
การประเมินแบบตัดสินผลการเรียน	การประเมินแบบพัฒนาผลการเรียนรู้
เน้นผลที่เกิดขึ้น	เน้นกระบวนการระหว่างเรียน
วัดการปฏิบัติที่ไม่มีความสัมพันธ์	วัดการปฏิบัติที่สัมพันธ์กัน
ก่อให้เกิดสิ่งจูงใจจากปัจจัยภายนอก	ก่อให้เกิดสิ่งจูงใจจากปัจจัยภายใน

Brown, H. D and Abeywickrama, P. (2010 อ้างถึงใน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา
 ขั้นพื้นฐาน, ม.ป.ป. : 145 - 147) **ไดเสนอการวัดและประเมินผลแบบทางเลือกคือการประเมินแนวใหม่
 ซึ่งเป็นทางเลือกที่เหมาะสมจะนำมาใช้ประเมินการเรียนรู้ตามสภาพจริง (Authentic Assessment)**
 เป็นการประเมินจากการวัดโดยให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติจริงในสถานการณ์จริง มีกระบวนการสังเกต บันทึกและ
 รวบรวมข้อมูลจากผลงานหรือกิจกรรมที่ผู้เรียนทำเพื่อตัดสินความสามารถที่แท้จริงของผู้เรียน การวัดและ
 ประเมินผลแบบทางเลือก ได้แก่ การทดสอบ การประเมินผลการปฏิบัติ การสังเกต และการประเมินด้วยการ
 สื่อสาร สนวนบุคคล สรุปลังแผนภาพ

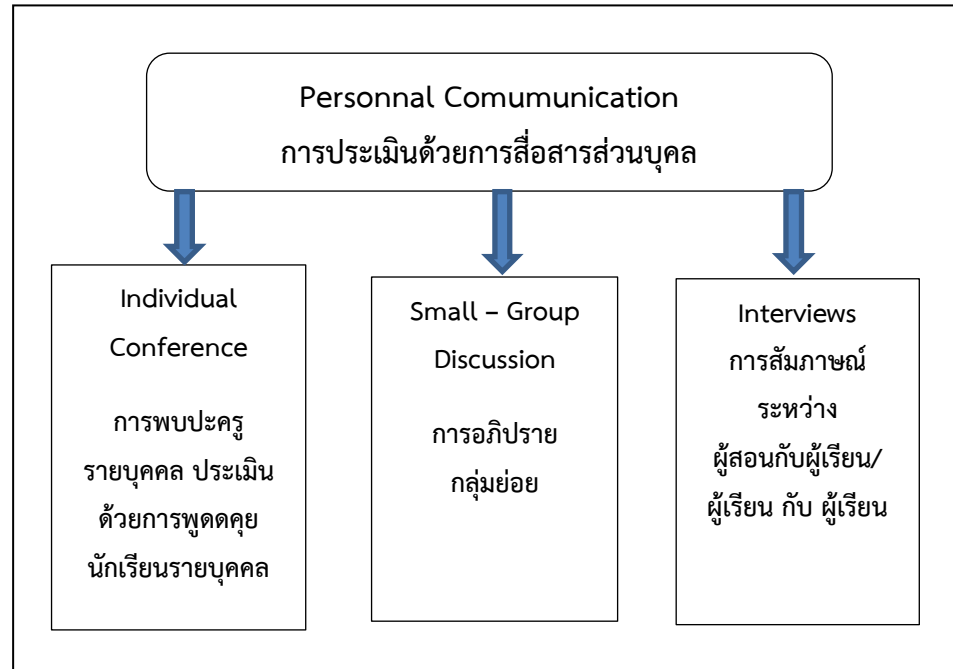

รูปแบบการวัดและประเมินผลแบบทางเลือกที่นำมาใช้ในการประเมินการเรียนรู้ตามสภาพจริง
 (Authentic Assessment) ประกอบด้วย

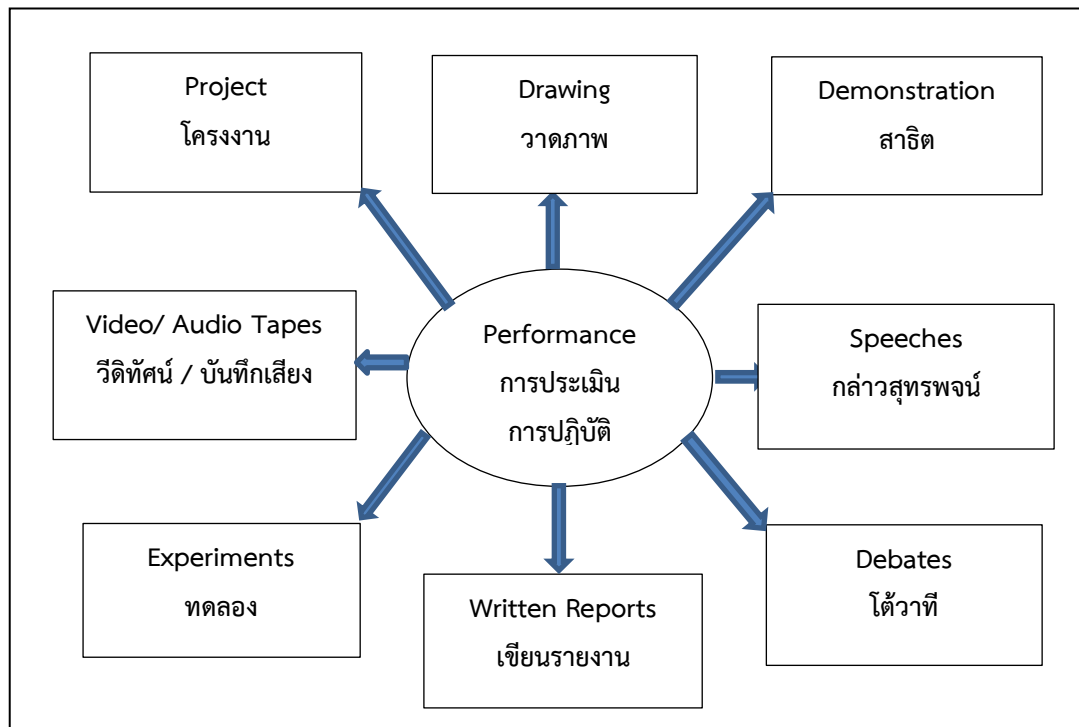
1. การทดสอบ (Paper - and - Pencil Tests) ได้แก่ ขอบสอบมาตรฐาน แบบทดสอบท้ายหน่วย
 และแบบทดสอบที่ครูสร้าง

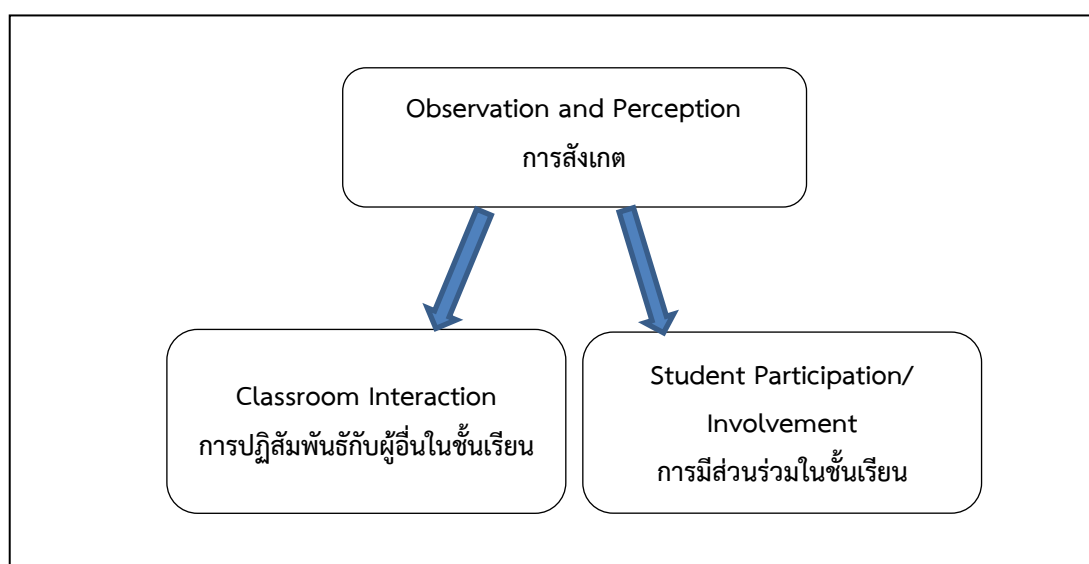
2. การประเมินด้วยการสื่อสารส่วนบุคคล (Personal Communication) ได้แก่ การสื่อสาร
เป็นรายบุคคล การอภิปรายกลุ่มย่อย และการสัมภาษณ์

3. การประเมินการปฏิบัติ (Performance) ได้แก่ โครงงาน วาดภาพ สาธิต กล่าวนำสุนทรพจน์
โต้วาที เขียนรายงาน ทดลอง และวีดิทัศน์หรือบันทึก

4. การสังเกต (Observation and Perception) ได้แก่ สังเกตจากการที่นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์
และเขารวมกิจกรรมกับผู้อื่นในชั้นเรียน

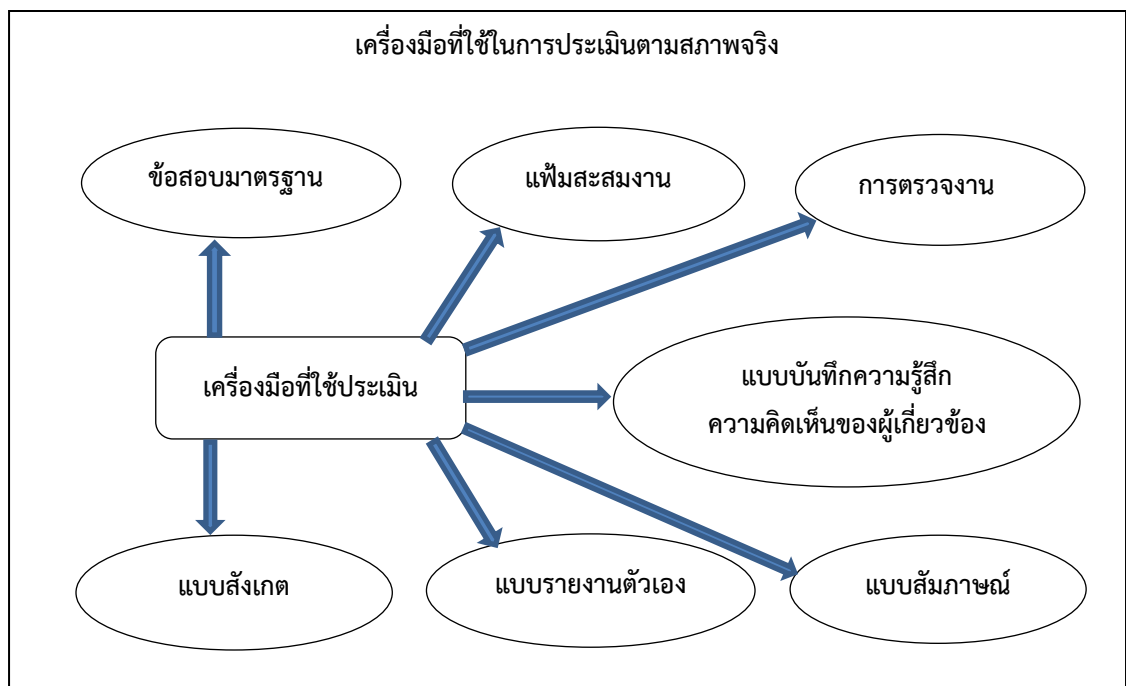
ลักษณะการประเมินตามสภาพจริง (Authentic Assessment)

ลักษณะการประเมินตามสภาพจริงแบ่งเป็น 2 ลักษณะ ดังนี้

2.1 การประเมินด้วยข้อสอบที่สร้างขึ้นและได้มีการทดลองใช้จนเป็นที่เชื่อถือได้ เรียกว่า “ข้อสอบมาตรฐาน”

2.2 การประเมินที่เน้นตามสภาพความเป็นจริงของผู้เรียนจะเน้นการประเมิน 4 ด้าน คือ

- 1) ประเมินการปฏิบัติ (Performance)
- 2) ประเมินกระบวนการ (Process)
- 3) ประเมินชิ้นงาน (Products)
- 4) ประเมินแฟ้มสะสมงาน (Portfolio)

ข้อควรคำนึงในการประเมินตามสภาพจริง

- 1) เน้นพฤติกรรมที่แสดงออกจากความสามารถที่แท้จริง
- 2) ทำไปพร้อมๆ กับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
- 3) ให้ความสำคัญกับจุดเด่นของผู้เรียน
- 4) ตั้งอยู่บนพื้นฐานของสถานการณ์จริง
- 5) มีการใช้ข้อมูลหลากหลายและมีการเก็บข้อมูลในทุกด้านอย่างต่อเนื่อง
- 6) ตอบสนองการเรียนรู้และความสามารถของผู้เรียนอย่างกว้างขวาง
- 7) สนับสนุนการสร้างองค์ความรู้ของผู้เรียน

- 8) เปิดโอกาสให้ผู้เรียนประเมินตนเอง
- 9) เกิดความร่วมมือระหว่างครู ผู้ปกครองและผู้เรียนในการพัฒนาการเรียนรู้
- 10) ตอบสนองหลักสูตรที่เน้นการเรียนรู้ในสภาพจริง

รูบรีค (Rubric)

รูบรีค (Rubric) เป็นเครื่องมือให้คะแนนชนิดหนึ่ง ใช้ในการประเมินการปฏิบัติงานหรือผลงานของนักเรียน รูบรีคประกอบด้วย 2 ส่วน คือ เกณฑ์ที่ใช้ประเมินการปฏิบัติหรือผลผลิตของนักเรียน และระดับคุณภาพหรือระดับคะแนน เกณฑ์จะบอกผู้สอนหรือผู้ประเมินว่าการปฏิบัติงานหรือผลงานนั้น ๆ จะต้องพิจารณาสิ่งใดบ้าง ระดับคุณภาพหรือระดับคะแนนจะบอกว่า การปฏิบัติหรือผลงานที่สมควรจะได้อะดับคุณภาพหรือระดับคะแนนนั้น ๆ ของเกณฑ์แต่ละตัวมีลักษณะอย่างไร รูบรีคจึงเป็นเหมือนการกำหนดลักษณะเฉพาะ (Specification) ของการปฏิบัติหรือผลงานนั้น ๆ ในเชิงคุณภาพหรือเชิงปริมาณหรือทั้ง 2 ประการรวมกัน ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับเป้าหมายของการประเมิน

ข้อดีในการให้คะแนนแบบรูบรีคในการประเมิน คือ

1. เป็นเครื่องมือในการสนับสนุนการประเมินวาบรรลุเกณฑ์ที่ระบุไวหรือไม่
2. เป็นเครื่องมือในการสะท้อนผลกลับไปยังครูเพื่อปรับปรุงและพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียน และเป็นเครื่องมือในการสะท้อนผลกลับไปยังนักเรียนเพื่อพัฒนาความสามารถของตนเอง

ตัวอย่างรูบรีค (Rubric) หรือเกณฑ์การประเมิน

1. เกณฑ์ประเมินทักษะฟังและการพูด

ระดับคะแนน ประเด็น การประเมิน	4	3	2	1	น้ำหนัก ความ สำคัญ	คะแนน รวม
ความถูกต้อง ด้านเนื้อหา	สื่อสารโดยตรง ประเด็นเนื้อหา ถูกต้องตามหัวข้อ ที่กำหนด ออกเสียงถูกต้อง ใช้คำศัพท์ สำนวน และโครงสร้าง ภาษาถูกต้อง	สื่อสารโดยตรง ประเด็น เนื้อหาถูกต้อง เป็นส่วนใหญ่ ออกเสียง ได้ถูกต้อง	สื่อสารโดยตรง ประเด็นเป็น บางส่วน เนื้อหาและการ ออกเสียง ถูกต้อง เป็นบางส่วน	สื่อสารได เนื้อหา น้อย ออกเสียง ไม่ถูกต้อง เป็นส่วนใหญ่	3	12
ความสามารถ ในการพูด	พูดได้คล่องแคล่ว พูดเป็นธรรมชาติ ประสานสายตากับผู้ฟัง มีการ แสดงออกทาง สีหน้าและท่าทาง อย่างเหมาะสม	พูดได้คล่อง แคล่วพูดเป็น ธรรมชาติ ประสานสายตากับผู้ฟัง มีการ แสดงออก ทางสีหน้าและ ท่าทางบาง เล็กน้อย	พูดได้คล่อง แคล่วแต่ไม่เป็น ธรรมชาติ ประสานสายตากับผู้ฟังน้อย	พูดเหมือน ท่องจำ มีการ ประสานสายตากับผู้ฟังบาง เป็นระยะ	2	8

เกณฑ์การประเมิน

16 – 20 คะแนน ดีมาก

13 – 15 คะแนน ดี

10 – 12 คะแนน พอใช้

น้อยกว่า 10 คะแนน ควรปรับปรุง

2. เกณฑ์ประเมินทักษะการเขียน

ระดับ คะแนน	4	3	2	1	น้ำหนัก ความ สำคัญ	คะแนน รวม
ประเด็น การ ประเมิน						
โครงสร้าง ไวยากรณ์	เขียนโดยใช่ โครงสร้าง ไวยากรณ์ได้ ถูกต้อง ทุกประโยค	เขียนโดยใช่ โครงสร้าง ไวยากรณ์ ผิดพลาด เล็กน้อย	เขียนโดยใช่ โครงสร้าง ไวยากรณ์ ผิดพลาด หลายแห่ง	เขียนโดยใช่ โครงสร้าง ไวยากรณ์ ผิดพลาด เกินครึ่งหนึ่ง ของงานเขียน	2	8
การสะกด คำ และการใช้ เครื่องหมาย วรรคตอน	สะกุดคำ และใช้ เครื่องหมาย วรรคตอน ถูกต้อง	สะกุดคำและใช้ เครื่องหมาย วรรคตอน ผิดพลาดเล็ก น้อย	สะกุดคำ และใช้ เครื่องหมาย วรรคตอน ผิดพลาด หลายแห่ง	สะกุดคำและ ใช้เครื่องหมาย วรรคตอน ผิดพลาด เกินครึ่งหนึ่ง ของงานเขียน	1	4
การใช้ คำศัพท์	ใช้คำศัพท์ และสำนวน เหมาะสม อ่านแล้ว เข้าใจ ชัดเจน ทั้งหมด	มักใช้คำศัพท์ และสำนวน เหมาะสม แต่อ่านแล้ว ไม่เข้าใจ บางแห่ง	มีปัญหาอยู่ บางในการใช้ คำศัพท์และ สำนวน อ่านแล้ว ไม่เข้าใจ หลายแห่ง	ใช้คำศัพท์ และสำนวนผิด พลาดหลาย แห่งอ่านแล้ว ไม่เข้าใจ เป็นสวนมาก	1	4
การนำเสนอ เนื้อหา	เขียนโดยตรง ประเด็น ตามที่ กำหนด และสามารถ เรียบเรียง	เขียนได้ ค่อนข้าง ตรงประเด็น ตามที่กำหนด และสามารถ เรียบเรียง	เขียนไม่คอย ตรงประเด็น ตามที่กำหนด และเรียบเรียง เนื้อหา ไม่คอย	เขียนไม่ตรง ประเด็นตาม ที่กำหนดและ ไม่เรียบเรียง เนื้อหา ตามลำดับ	2	8

ระดับ คะแนน ประเด็น การ ประเมิน	4	3	2	1	น้ำหนัก ความ สำคัญ	คะแนน รวม
	เนื้อหา ตามลำดับ เหมาะสม	เนื้อหา ใดคอนขาง เหมาะสม	เหมาะสม เท่าที่ควร			

เกณฑ์การประเมิน

20 – 24 คะแนน ดีมาก

16 – 19 คะแนน ดี

12 – 15 คะแนน พอใช้

น้อยกว่า 12 คะแนน ควรปรับปรุง

3. เกณฑ์ประเมินการทำงานกลุ่ม

ระดับ คะแนน ประเด็น การประเมิน	4	3	2	1	น้ำหนัก ความ สำคัญ	คะแนน รวม
ความ ร่วมมือ	สมาชิกในกลุ่ม ทุกคนร่วมมือ กัน ทำงาน มีการประสาน งานที่ดี	สมาชิกในกลุ่ม ทุกคนร่วมมือ กันทำงาน ส่วนใหญ่มีการ ประสานงาน ที่ดี	สมาชิกในกลุ่ม ทุกคนร่วมมือ ทำงานที่ได้รับ มอบหมายแต่ยัง ขาดการประสาน งานในกลุ่ม	สมาชิกบาง คนไม่ทำ งานกลุ่ม ขาดการ ประสานงาน	1	4
ขั้นตอนการ ทำงาน	มีการกำหนด ขั้นตอนการ ทำงาน	มีการกำหนด ขั้นตอนการ ทำงานคอนขาง	มีการกำหนด	มีการกำหนด	2	8

ระดับ คะแนน ประเด็น การประเมิน	4	3	2	1	น้ำหนัก ความ สำคัญ	คะแนน รวม
	ที่ชัดเจน ตั้งแต่ เริ่มทำงาน จนกระทั่ง ผลงานเสร็จ สมบูรณ์	ชัดเจนตั้งแต่ เริ่มการทำงาน จนกระทั่ง ผลงานเสร็จ สมบูรณ์	ขั้นตอนการ ทำงานแต่ ความสำเร็จ ของงานยังไม่ คืบหน้า สมบูรณ์	ขั้นตอนการ ทำงานไม่ ชัดเจน ทำให้ ผลงาน ไม่สมบูรณ์		
การแสดง ความ คิดเห็น	สมาชิกทุกคน ร่วมแสดง ความคิดเห็น	สมาชิกส่วน ใหญ่ร่วมแสดง ความคิดเห็น	สมาชิกมากกว่า ครึ่งร่วมแสดง ความคิดเห็น	สมาชิกไม่ มีความร่วมมือ ในการ แสดง ความคิดเห็น	1	4
ความ รับผิดชอบ	สมาชิกทุกคน ทำงานที่ได้รับ มอบหมาย จนงานเสร็จสิ้น สมบูรณ์ ทันเวลา	สมาชิก ส่วนใหญ่ ทำงานที่ได้รับ มอบหมาย จนงานเสร็จสิ้น สมบูรณ์ ทันเวลา	สมาชิกบางคน เลื่องงาน ไม่ทำ หน้าที่ตามที่ได้ รับมอบหมาย และงานไม่คืบ หน้า สมบูรณ์	สมาชิกไม่ มีความ รับผิดชอบ ทำให้งาน ไม่บรรลุ เป้าหมาย	1	4

เกณฑ์การประเมิน

16 – 20 คะแนน ดีมาก

13 – 15 คะแนน ดี

10 – 12 คะแนน พอใช้

น้อยกว่า 10 คะแนน ควรปรับปรุง

การวัดและประเมินผลการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

การวัดและประเมินผลตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควรมีจุดประสงค์เพื่อวัดความสามารถในการสื่อสารของผู้เรียน รูปแบบของการทดสอบต้องสอดคล้องกับรูปแบบการสอน การวัดและประเมินผลการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารสามารถทำได้หลายวิธีทั้งโดยการทดสอบและไม่มี การทดสอบ การวัดและประเมินผลโดยไม่มี การทดสอบอาจทำได้โดยการสังเกตความสนใจ การปฏิบัติกิจกรรม การอภิปรายซักถาม ตลอดจนความร่วมมือในการทำกิจกรรม ส่วนการวัดและประเมินโดยการทดสอบความสามารถในการใช้ภาษาของผู้เรียนอาจใช้การทดสอบความสามารถด้านองค์ประกอบของภาษา ได้แก่ เสียง ศัพท์ ไวยากรณ์ หรือการทดสอบลักษณะต่าง ๆ ขึ้นอยู่กับระดับของผู้เรียนและจุดมุ่งหมายของการทดสอบนั้น โดยมีความยากง่ายเหมาะสมกับนักเรียนและสอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตร เกณฑ์ตัดสินความสำเร็จมิใช่ความถูกต้องตามแบบแผน แต่เป็นประสิทธิผลในการสื่อสาร การนำไปใช้จริง (Use) การปฏิบัติตนในสถานการณ์ การสื่อสารไม่ใช้ความรู้ทางไวยากรณ์ (Usage) แบบทดสอบจึงเป็นการใช้ภาษาตามหน้าที่ ทักษะและความรู้เกี่ยวกับภาษา แบบสอบรวมและแบบสอบแบบบูรณาการ (Integrative Test) จึงนิยมใช้เป็นแบบทดสอบที่ทดสอบการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Use of Language) (สุมิตรา อังวัฒนกุล, 2539 : 202 - 204)

การทดสอบความสามารถทางภาษาควรคำนึงถึงรากฐานปรัชญาที่เป็นพื้นฐานในการจัดการเรียนรู้ในปัจจุบันซึ่งยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ มีวัตถุประสงค์และตัวแปรเกี่ยวกับผู้เรียนเป็นองค์ประกอบหลักในการศึกษาครูเป็นเพียงผู้อำนวยการเรียนรู้ การทดสอบความสามารถทางภาษาควรกระทำ เมื่อผู้เรียนพร้อมและอาจทำการสอบเป็นรายบุคคล ให้ความสำคัญกับการพัฒนาการของผู้เรียนมากกว่าเปรียบเทียบกับผู้อื่น การทดสอบจึงเป็นแบบอิงเกณฑ์ (Criterion – referenced) และมีการวัดตัวแปรเกี่ยวกับผู้เรียน ได้แก่ ทศนคติ แรงจูงใจ เซาวน์ปัญญา ความถนัด และบุคลิกภาพ (อัจฉรา วงศ์โสธร, 2538 : 17-18) การทดสอบความสามารถในการสื่อสารแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ ดังนี้ (สุมิตรา อังวัฒนกุล, 2539 : 202 - 223)

1) การทดสอบความสามารถทางภาษาแบบรวม (Integrative or Global Tests) การทดสอบลักษณะนี้จะมีการทดสอบมากกว่าหนึ่งทักษะและผู้เรียนต้องใช้ความสามารถทางภาษา ภายในเวลาจำกัด แบบทดสอบที่นิยม ได้แก่

1.1) การเขียนตามคำบอก (Dictation) ข้อความที่บอกให้เขียนต้องอ่านด้วยความเร็ว ปกติจะหยุดต่อเมื่อถึงท้ายประโยค หรืออนุประโยค การเขียนตามคำบอกที่อ่านอย่างช้า ๆ ทีละคำ เป็นการทดสอบการสะกดคำ ผู้เรียนควรจำข้อความยาว ๆ แล้วเขียนสิ่งที่ได้ยินเพื่อเป็นการทดสอบความเข้าใจการเขียนสะกดคำผิดจะไม่หักคะแนนถ้าหากไม่เกี่ยวข้องกับความเข้าใจในการฟัง แต่ขึ้นอยู่กับการตัดสินใจของผู้สอนด้วย

1.2) การเขียนตามคำบอกที่มีเสียงรบกวน (Noise Test) แบบสอบลักษณะนี้ ต่างจากการเขียนตามคำบอกคือการบันทึกข้อความลงในเทปจะบันทึกด้วยความเร็วปกติและลดการซ้ำซ้อนทางภาษา

ลงโดยบันทึกเสียงรบกวนลงไปด้วย ซึ่งผู้เรียนจะสามารถเข้าใจประโยคที่ได้ยินอย่างง่าย หากไม่ได้บันทึกเสียงรบกวนลงไปด้วย การเขียนสะกดคำผิดจะไม่หักคะแนนถ้าเห็นว่าผู้เรียนเข้าใจในสิ่งที่ได้ยิน

1.3) การทดสอบแบบโคลซ (Cloze Test) เป็นแบบสอบที่มีข้อความให้ผู้เรียนอ่านแล้วเว้นคำให้เติม ปกติจะเป็นทุก ๆ 5,6,7 คำ ประโยคแรกมักจะไม่ใช่คำเพื่อช่วยสร้างบริบท ผู้เรียนจะได้คะแนนจากคำที่เติมได้ถูกต้องซึ่งอาจจะเป็นคำที่มีความหมายเหมือนกันก็ได้ ลักษณะของแบบทดสอบโคลซแบ่งเป็น 3 ลักษณะ ดังนี้

- (1) แบบทดสอบโคลซมาตรฐาน เป็นการเว้นคำให้ผู้เรียนเติมอย่างเป็นระบบ
- (2) แบบทดสอบโคลซชนิดให้เลือกคำที่ถูกต้องเพียงคำเดียวจาก 2 คำที่ให้
- (3) แบบทดสอบโคลซชนิดที่มีลักษณะคล้ายกับแบบสอบชนิดให้เลือกตอบ

1.4) การสอบสัมภาษณ์ (Oral Interview) เป็นการทดสอบการพูดสนทนาหรือสัมภาษณ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน โดยผู้สอนกำหนดหัวข้อหรือสถานการณ์ให้นักเรียนพูดหรืออาจเป็นการทดสอบการสนทนาระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน โดยการแสดงบทบาทสมมติ โดยเน้นความสามารถในการสื่อความหมายให้เข้าใจกันและการใช้ภาษาที่เหมาะสมกับสถานการณ์ของผู้พูด

2) การทดสอบความสามารถทางภาษาจุดย่อย (Discrete Point Tests) เป็นการวัด องค์ประกอบย่อยของภาษา เช่น เสียง ศัพท์ โครงสร้าง หรือทักษะต่าง ๆ แยกออกเป็นการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน โดยแยกทดสอบเป็นส่วน ๆ ตามองค์ประกอบของภาษา หรือตามทักษะที่ต้องการวัด ดังนี้

2.1) การทดสอบเสียง วิธีทดสอบที่ตรงที่สุดคือการสอบปากเปล่า แต่จะมีปัญหาในการให้คะแนน วิธีการที่นิยมใช้คือ การทดสอบความสามารถในการแยกเสียงที่มีความเหมือนหรือต่างกัน เช่น

- (1) การทดสอบความสามารถในการแยกเสียงโดยใช้คู่เทียบเสียง (Minimal Pairs) โดยให้ฟังคำเป็นคู่ ๆ แล้วให้ผู้เรียนบอกว่าคำที่ได้ยินนั้นออกเสียงเหมือนหรือต่างกัน
- (2) ให้ฟังคำเป็นชุด ชุดละ 3 คำ แล้วให้ผู้เรียนสังเกตเสียงคำที่เหมือนกัน
- (3) ให้ฟังประโยค 2 ประโยค แล้วทดสอบความสามารถในการแยกเสียง

2.2) การทดสอบคำศัพท์ การคัดเลือกคำศัพท์อาจพิจารณาจากหลักสูตร แบบเรียน บทความ เนื้อเรื่อง ที่ให้นักเรียนอ่านคำศัพท์ที่นักเรียนมักเขียนผิดหรือใช้ผิด คำศัพท์ที่ใช้บ่อยหรือไม่ค่อยได้ใช้ การเลือกว่าจะทดสอบคำศัพท์ใช้บ่อยในการฟังพูด หรือการอ่านเขียนขึ้นอยู่กับระดับของนักเรียน ถ้าเป็นนักเรียนในระดับกลางคำศัพท์ที่ใช้บ่อยจะเป็นคำศัพท์ที่ใช้ในการฟัง - พูด สำหรับนักเรียนในระดับสูงจะเป็นคำศัพท์ที่ใช้ในการอ่าน - เขียน เช่น

- (1) เลือกคำศัพท์ให้ตรงกับภาพที่กำหนดให้
- (2) เลือกคำศัพท์ให้ตรงกับคำจำกัดความที่กำหนดให้
- (3) เลือกคำศัพท์ที่มีความหมายเหมือนกับคำที่กำหนดให้
- (4) เลือกคำศัพท์ที่จะนำมาแทนที่คำศัพท์ในประโยคได้ถูกต้อง

- (5) เลือกคำศัพท์จากกลุ่มคำไปเติมในช่องว่างให้ได้ความหมาย
- (6) ชี้เส้นใต้คำศัพท์ที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับคำที่กำหนดให้
- (7) เขียนคำศัพท์ที่มีความหมายเดียวกับคำที่กำหนดให้
- (8) เติมวิภक्ति (Prefix) หน้าคำที่กำหนดให้เพื่อเปลี่ยนความหมายเป็นคำตรงกันข้าม

2.3) การทดสอบไวยากรณ์ นักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศส่วนใหญ่มีจุดประสงค์เพื่อทดสอบความสามารถด้านรูปประโยคว่าครอบคลุมเนื้อหาเพียงใด ลักษณะของข้อทดสอบไวยากรณ์มี ดังนี้

- (1) เลือกรูปประโยคที่ถูกต้องไวยากรณ์
- (2) เลือกส่วนของประโยคที่เขียนผิดไวยากรณ์
- (3) เรียงลำดับคำให้ถูกต้อง
- (4) เขียนประโยคใหม่โดยให้คงความหมายเดิม โดยขึ้นต้นประโยคด้วยคำที่กำหนดให้

นอกจากนี้ อาจทดสอบโดยให้เขียนประโยคใหม่โดยคงความหมายเดิมไว้โดยใช้คำที่กำหนดให้แทนคำที่มีความหมาย ตรงกันประโยค

ดังนั้นในการวัดและประเมินผลภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารครูควรวัดผลตามสภาพจริง เน้นการวัดผลพฤติกรรมของนักเรียนในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารอย่างแท้จริง ซึ่งครูอาจจะเลือกใช้วิธีการและเครื่องมือให้เหมาะสมกับทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารตามที่ครูต้องการวัด ซึ่งเอกสารเสริมความรู้นี้จะช่วยให้ครูได้แนวคิดและแนวทางในการวัดและประเมินผลภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผลการวัดและประเมินจะช่วยให้ครูนำไปช่วยเหลือและพัฒนานักเรียน ตลอดจนสามารถประเมินและตัดสินนักเรียนได้ชัดเจน

แบบทดสอบท้ายบท

คำชี้แจง ข้อสอบปรนัย จำนวน 10 ข้อ ให้กากบาท X ข้อที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

1. Formative Assessment เป็นการประเมินผลประเภทใด
 - ก. การประเมินเพื่อพัฒนาผู้เรียน
 - ข. การประเมินเพื่อตัดสิน
 - ค. การประเมินเพื่อดูความก้าวหน้า
 - ง. ถูกทุกข้อ
2. ข้อใดกล่าว**ไม่ถูกต้อง**เกี่ยวกับการการวัดและประเมินเพื่อพัฒนาผู้เรียน
 - ก. เป็นการรวบรวมข้อมูลระหว่างเรียนเพื่อแก้ไขผู้เรียน
 - ข. เป็นการประเมินเพื่อให้ข้อมูลย้อนกลับ
 - ค. เป็นการประเมินสรุปผลการเรียนรู้
 - ง. เป็นการประเมินจุดเด่น และจุดที่ต้องปรับปรุง
3. ข้อใด**ไม่ใช่**วัตถุประสงค์การวัดผลประเมินผลที่ถูกต้อง
 - ก. วินิจฉัยข้อบกพร่อง
 - ข. ตัดสินการเข้าชั้นเรียนของนักเรียน
 - ค. จำแนกหรือจัดลำดับความสามารถ
 - ง. ประเมินวิธีสอนของครู
4. ข้อใดเป็นการวัดผลแบบเดิม
 - ก. คะแนนอิงกลุ่ม
 - ข. คะแนนอิงเกณฑ์
 - ค. เน้นกระบวนการระหว่างเรียน
 - ง. คำตอบไม่จำกัดปลายเปิด
5. ข้อใด**ไม่ใช่**การประเมินตามสภาพจริง
 - ก. ประเมินการปฏิบัติ
 - ข. ประเมินกระบวนการ
 - ค. ประเมินชิ้นงาน
 - ง. การประเมินแบบตัวเลือก

6. ข้อใดคือเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินสภาพจริง
 - ก. แฟ้มสมงาน
 - ข. แบบรายงานตนเอง
 - ค. แบบทดสอบ
 - ง. แบบสัมภาษณ์
7. การประเมินการพูดสนทนาได้ตอบเรื่องใกล้ตัว ข้อใดเหมาะสมที่สุด
 - ก. การเขียนบทสนทนา
 - ข. บทบาทสมมติการสนทนา
 - ค. การพูดบรรยาย
 - ง. ถูกทุกข้อ
8. รูบรีค (Rubric) ต้องมีองค์ประกอบที่สำคัญข้อใด
 - ก. เกณฑ์การประเมิน และระดับคะแนน
 - ข. เกณฑ์การประเมิน และวิธีประเมิน
 - ค. เกณฑ์การประเมิน และรายละเอียดของการให้คะแนน
 - ง. เกณฑ์การประเมิน และระดับคุณภาพ
9. ข้อใดกล่าวถูกต้องที่สุดในข้อดีของการใช้รูบรีค (Rubric) ในการประเมิน
 - ก. เป็นเครื่องมือสะท้อนกลับไปยังครูเพื่อการปรับปรุงพัฒนา
 - ข. เป็นเครื่องมือที่ทำให้ทราบว่านักเรียนบรรลุตามเกณฑ์
 - ค. เป็นเกณฑ์บอกผู้สอนว่าการปฏิบัติงานนั้น ๆ ต้องพิจารณาอะไรบ้าง
 - ง. ถูกทุกข้อ
10. การประเมินทักษะใดที่เหมาะสมในการเลือกใช้ รูบรีค (Rubric)
 - ก. การท่องคำศัพท์
 - ข. การประเมินทักษะการพูด
 - ค. การทดสอบไวยากรณ์
 - ง. ง ถูกทุกข้อ

เฉลย 1. ก 2. ค 3. ข 4. ก 5. ง 6. ค 7. ข 8. ง 9. ง 10. ข

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ**. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร**. [ออนไลน์]. สืบค้นเมื่อ 7 มิถุนายน 2559 จาก http://www.kroobannok.com/view.php?article_id=687
- ภูซังค์ มัชฌิโม. (2559). **การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการสะกดคำประกอบการจัดการเรียนรู้ 2W3P ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5**. ปรินญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2557). **แนวปฏิบัติการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุม สหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- _____. (ม.ป.ป.). **คู่มือการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแนวใหม่ตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล ระดับประถมศึกษา**. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก.
- สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2539). **วิธีสอนภาษาอังกฤษ**. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (2540). **วิธีสอนสื่อสารทักษะฟังภาษาอังกฤษ**. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อัจฉรา วงศ์โสธร. (2538). **การทดสอบและประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ**. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อัมราภรณ์ หนูยอด และณัฐกร หิรัญโท. (2560, กรกฎาคม – กันยายน). **การศึกษาผลการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารดวยนวัตกรรมการศึกษาชั้นเรียนสำหรับนักศึกษสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย**. **วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น**. 40(1) : 60 - 72.
- Cambridge Dictionary Online [Online]. Retrieved August 5, 2016 from <http://dictionary.cambridge.org>.
- KIDS SNOOK TUTOR. **Phonics คืออะไร**. [ออนไลน์]. สืบค้นเมื่อ 31 มกราคม 2560 จาก <http://www.kidssanooktutor.com/>
- Richards, Jack C. (2006). **Communicative Language Teaching Today**. Cambridge : Cambridge University Press.

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ - สกุล นางสาวรัตน์ ไกรมาก

ตำแหน่ง ศึกษานิเทศก์ วิทยฐานะศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ

สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะเยา เขต 2

ข้อมูลส่วนบุคคล

เกิดวันที่ 21 กุมภาพันธ์ 2518 สถานภาพสมรส มีบุตร 3 คน

ประวัติการศึกษา

- จบการศึกษาระดับปริญญาเอก ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต (ค.ด.) สาขาพัฒนศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- จบการศึกษาระดับปริญญาโท ครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) สาขาวิจัยการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- จบการศึกษาระดับปริญญาตรี ครุศาสตรบัณฑิต (ค.บ.) สาขาวิทยาศาสตร์ทั่วไป (เกียรติคุณอันดับ 1) โครงการครุทายาท สถาบันราชภัฏลำปาง
- จบการศึกษาประกาศนียบัตรภาษาอังกฤษเฉพาะอาชีพ (ครู) มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษา โรงเรียนจุนวิทยาคม อำเภอจุน จังหวัดพะเยา
- จบการศึกษาประถมศึกษาโรงเรียนจุนวิทยา อำเภอจุน จังหวัดพะเยา

ประวัติการทำงาน

- บรรจुरับราชการครู วันที่ 1 กรกฎาคม 2539 ณ โรงเรียนบ้านทุ่งแต อำเภอบึง จังหวัดพะเยา โครงการครุทายาท
- ช่วยราชการสำนักงานโครงการพิเศษ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ และสำนักพัฒนานวัตกรรมการจัดการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ
- กลับทำงานในตำแหน่ง ครู ค.ศ.1 โรงเรียนบ้านทุ่งแต อำเภอบึง จังหวัดพะเยา
- บรรจुแต่งตั้งเป็นศึกษานิเทศก์ วันที่ 6 มิถุนายน 2552 และเลื่อนวิทยฐานะ ชำนาญการ วันที่ 6 มิถุนายน 2554 รับผิดชอบกลุ่มงานหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานและกระบวนการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศและวิทยาศาสตร์ กลุ่มนิเทศติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพะเยา เขต 2
- เลื่อนวิทยฐานะ ชำนาญการพิเศษ วันที่ 1 พฤศจิกายน 2556 รับผิดชอบกลุ่มงานหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานและกระบวนการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศและวิทยาศาสตร์ กลุ่มนิเทศติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะเยา เขต 2

- ปัจจุบันดำรงตำแหน่งศึกษานิเทศก์ วิทยฐานะศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ รับผิดชอบกลุ่มงานนิเทศติดตามและประเมินผลระบบบริหารและการจัดการศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ กลุ่มนิเทศติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะเยา เขต 2

ผลงานที่ได้รับรางวัลยกย่องเชิดชูเกียรติ

- ผลงานการนิเทศเป็นวิธีปฏิบัติที่ดี ระดับเครือข่ายการนิเทศกลุ่มจังหวัดที่ 16 ประจำปี 2553
- ผลงานการนิเทศเป็นวิธีปฏิบัติที่ดีที่เอื้อต่อการยกระดับคุณภาพการศึกษา ระดับเครือข่ายการนิเทศกลุ่มจังหวัดที่ 16 ประจำปี 2554
- ได้รับคัดเลือกศึกษานิเทศก์ดีเด่น ระดับชำนาญการ อันดับ 1 ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะเยา เขต 2 ประจำปี 2555
- ได้รับเครื่องหมายเชิดชูเกียรติ “หนึ่งแสนครูดี” ประจำปี 2555 ในฐานะผู้ปฏิบัติตนตามมาตรฐานวิชาชีพและจรรยาบรรณของวิชาชีพทางการศึกษา
- ผลงานการนิเทศเป็นวิธีปฏิบัติที่ดีที่เอื้อต่อการยกระดับคุณภาพการศึกษา ระดับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ประจำปี 2555
- รางวัลผลงานวิจัยดีมีคุณภาพ ระดับประเทศ ปี 2558 ระดับชมเชย
- ศึกษานิเทศก์ดีเด่น (Supervisor Award) ประจำปี 2558 ระดับเหรียญเงิน ประเภท การพัฒนาคุณภาพการนิเทศ
- เครื่องหมายเชิดชูเกียรติ “ครูสุคดี” จากครูสภา ประจำปี 2560
- รางวัล “พระพฤษดิ์” ผู้ทำคุณประโยชน์ด้านการศึกษา ระดับจังหวัด ประจำปี พ.ศ. 2561
- ชนะเลิศเหรียญทอง รางวัลทรงคุณค่า สพฐ. (OBEC AWARDS) ภาคเหนือ ประจำปี 2562 ประเภท ศึกษานิเทศก์ยอดเยี่ยม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ด้านวิชาการ
- รองชนะเลิศระดับเหรียญทอง รางวัลทรงคุณค่า สพฐ. (OBEC AWARDS) ระดับชาติ ครั้งที่ 9 ประจำปี 2562 ประเภท ศึกษานิเทศก์ยอดเยี่ยม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ด้านวิชาการ
- โล่รางวัลชนะเลิศ ศึกษานิเทศก์ดีเด่น ตามโครงการส่งเสริมยกย่องเชิดชูเกียรติข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ประจำปี 2563 ระดับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะเยา เขต 2

